

รายงานการวิจัย

จังหวัดภูเก็ต

โครงการ

พัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่น
ในการวางแผน การกำกับติดตาม และการประเมินผล
การทำงานด้านเด็กและเยาวชน โดยเน้นสิทธิและ
ประโยชน์ต่อเด็กเป็นพื้นฐาน ประจำปี 2554-2555

หัวหน้าคณะวิจัย :	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันธนี	วิรุฬห์พานิช
คณะผู้วิจัยในพื้นที่ :	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร	พันธ์เมธาฤทธิ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ	ฐานิวัฒนานนท์
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะนุช	จิตตบุญท์
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสเพ็ญ	ชุนวาล
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภา	แซ่เซี่ย
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรรณ	หนุแก้ว
	อาจารย์อำไพพร	ก่อดระกูล
	อาจารย์ฮัสนาล์	โต๊ะพา
ภาษาโครงการ :	รองศาสตราจารย์ ดร.อรัญญา	ชาวลิต



คำนำ

โครงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่น ในการวางแผน การกำกับ ติดตาม และการประเมินผลการทำงานด้านเด็กและเยาวชนของชุมชน โดยเน้นสิทธิและประโยชน์ต่อเด็ก เป็นพื้นฐาน ประจำปี 2554-2555 ของ จังหวัดภูเก็ต ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานร่วมกันระหว่าง ศูนย์วิจัยและพัฒนา นวัตกรรมด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย องค์กรยูนิเซฟประเทศไทย และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยการสนับสนุนด้านงบประมาณจากองค์กรยูนิเซฟ ประเทศไทย และการสนับสนุนทางวิชาการจากสถาบันนานาชาติเพื่อ สิทธิเด็ก โดยดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2554 – 31 กรกฎาคม 2555 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อ พัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบงานด้านแผนงานด้านเด็กและ เยาวชน 2) เพื่อพัฒนาระบบในการกำกับติดตาม และสนับสนุนการทำงานด้านแผนงานด้านเด็กและ เยาวชน ของบุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบงานด้านแผนและงานด้านเด็กและเยาวชน 3) เพื่อพัฒนาเครือข่ายคณะกรรมการทำงานด้านเด็กและเยาวชน ในพื้นที่ดูแลขององค์กรปกครองท้องถิ่นใน พื้นที่นำร่อง 10 พื้นที่ ได้แก่ 1) องค์กรบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต 2) เทศบาลนครภูเก็ต 3) เทศบาลเมือง ป่าตอง 4) เทศบาลตำบลรัชฎา 5) เทศบาลตำบลเชิงทะเล 6) องค์กรบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล 7) องค์กรบริหารส่วนตำบลเทพกระษัตรี 8) องค์กรบริหารส่วนตำบลฉลอง 9) องค์กรบริหารส่วนตำบล ไม้ขาว 10) องค์กรบริหารส่วนตำบลเกาะแก้ว

การดำเนินการวิจัยแบบเชิงคุณภาพโดยใช้เทคนิคกระบวนการมีส่วนร่วมเรียนรู้และปฏิบัติ (PLA) ในกลุ่มเป้าหมายของโครงการ ได้แก่ บุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบงานด้าน แผนและงานด้านเด็กและเยาวชนจาก 10 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภูเก็ต แบ่งออกเป็น 5 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ประชุมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการระดับจังหวัดครั้งที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา ศักยภาพ ให้แก่เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ระยะที่ 2 การลงพื้นที่เพื่อติดตามเยี่ยม ให้คำปรึกษา และประเมินผลการทำงาน โดยทีม อาจารย์ นักวิจัย จาก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ระยะที่ 3 ประชุมเพื่อนำเสนอและแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานด้านเด็กและ เยาวชนจาก 30 พื้นที่ ที่ได้รับการคัดเลือก

ระยะที่ 4 ประชุมปฏิบัติการระดับจังหวัดครั้งที่ 2 เพื่อติดตามการทำงานและพัฒนา ศักยภาพ เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการทำงานด้านการวางแผน ติดตาม และประเมิน งานด้านเด็ก และเยาวชน

ระยะที่ 5 ประชุมสัมมนาระดับชาติ เรื่อง การส่งเสริมศักยภาพองค์กรปกครองท้องถิ่น ในการ ทำงานด้านเด็กและเยาวชน

การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามตัวชี้วัด 38 ตัวชี้วัด แบบสอบถามตัวชี้วัด 19 ตัวชี้วัด แบบสอบถามแนวปฏิบัติที่ดี และการทำสนทนากลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการทั้ง 10 พื้นที่นำร่อง ผลการวิจัยที่ได้จะนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาระบบในการกำกับติดตาม และสนับสนุนการทำงานด้านแผนงาน ด้านเด็กและเยาวชน ของบุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบงานด้านแผนและงานด้านเด็ก และเยาวชนในจังหวัดอื่นๆในประเทศไทยต่อไป

คณะผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถพล อนันตวรสกุล ผู้อำนวยการศูนย์วิจัย และพัฒนานวัตกรรมด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และ รองศาสตราจารย์อรรณูญา เชาวลิต ที่ปรึกษาคณะผู้วิจัยในพื้นที่ ที่ได้ให้ข้อคิดเห็นและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณองค์กรณัฏฐนิเซฟประเทศไทย รวมถึง คุณสุกัญญา บุญประเสริฐ และคุณวิสุทธิ ตันตินันท์ ที่ได้ให้เงินสนับสนุนในการทำวิจัยและให้คำแนะนำมาตลอด ขอขอบคุณคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ได้ให้การสนับสนุนในเรื่องเวลา สถานที่และอื่นๆที่จำเป็นแก่การดำเนินการวิจัย สุดท้ายนี้ ใคร่ขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเข้าร่วมในการวิจัย และคุณจุฑารัตน์ ประพันธ์ไพโรจน์ ผู้ช่วยวิจัย ที่ได้ให้การช่วยเหลือในการติดต่อประสานงานต่าง ๆ การเตรียมความพร้อมในการประชุมและเก็บข้อมูล

คณะผู้วิจัยในพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันธณี วิรุฬห์พานิช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญกร พันธุ์เมธาฤทธิ์

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทวิเคราะห์ภาพรวมการทำงานด้านเด็กและเยาวชนของจังหวัดภูเก็ต	1
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานภาพรวมของจังหวัดภูเก็ต	1
ประวัติจังหวัดภูเก็ต	1
ที่ตั้งและอาณาเขต	1
ด้านการปกครอง	2
ลักษณะภูมิประเทศ	2
จำนวนและลักษณะประชากร	2
สภาพเศรษฐกิจและการจ้างงาน	2
สถานที่ท่องเที่ยว	3
ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในจังหวัดภูเก็ต	3
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ภาพรวมสถานการณ์การทำงานด้านเด็กและเยาวชนในรายจังหวัด	
ตามตัวชี้วัด 7 ด้าน	3
1. ด้านการจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน	3
2. การบริหารเชิงกลยุทธ์	4
3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหาร โดยหลักการมีส่วนร่วม	4
4. การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน	4
5. ด้านสุขภาพอนามัย	5
6. ด้านการศึกษา	5
7. ด้านสังคม	5
ส่วนที่ 3 ตารางสรุปภาพรวมกระบวนการทำงานด้านเด็กและเยาวชน จังหวัดภูเก็ต	7
บทที่ 2 กระบวนการทำงาน	11
แบบการวิจัย	11
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	11
สถานที่ดำเนินโครงการ	11
วิธีดำเนินการ	12
การดำเนินงานระยะที่ 1 ประชุมฝึกรอบรมเชิงปฏิบัติการ	13
การดำเนินงานระยะที่ 2 การลงพื้นที่เพื่อติดตามเยี่ยม อปท 10 พื้นที่	13
การดำเนินงานระยะที่ 3 การประชุมเพื่อนำเสนอและแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี	15

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การดำเนินงานระยะที่ 4 ประชุมปฏิบัติการระดับจังหวัด ครั้งที่ 2	15
การดำเนินงานระยะที่ 5 การประชุมสัมมนาระดับชาติ	16
บทที่ 3 การดำเนินงานของ อปท. 10 พื้นที่ ตามตัวชี้วัดกระบวนการ 38 ตัวชี้วัด	18
องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	18
เทศบาลนครภูเก็ต	22
เทศบาลเมืองป่าตอง	26
เทศบาลตำบลรัชฎา	32
เทศบาลตำบลเชิงทะเล	37
องค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล	41
องค์การบริหารส่วนตำบลเทพกระษัตรี	46
องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะแก้ว	50
องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว	54
เทศบาลตำบลฉลอง	58
บทที่ 4 การกำหนดทิศทางการทำงานของ อปท. แต่ละพื้นที่	62
องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	62
เทศบาลนครภูเก็ต	63
เทศบาลเมืองป่าตอง	63
เทศบาลตำบลรัชฎา	64
เทศบาลตำบลเชิงทะเล	64
องค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล	65
องค์การบริหารส่วนตำบลเทพกระษัตรี	65
องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะแก้ว	66
องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว	67
เทศบาลตำบลฉลอง	68
บทที่ 5 บทสังเคราะห์ภาพรวมการทำงานด้านเด็กและเยาวชน จังหวัดภูเก็ต	70
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ SWOT ภาพรวมสถานการณ์การทำงานด้านเด็กและเยาวชน	70
ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ยุทธศาสตร์การทำงานจากแนวทางการทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่ดี	72
บทที่ 6 ข้อเสนอแนะจากการติดตามเยี่ยม	74
ข้อเสนอแนะ	74
ข้อจำกัดในการศึกษา	75

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	76
ภาคผนวก ก: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต)	77
ภาคผนวก ข: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (เทศบาลนครภูเก็ต)	81
ภาคผนวก ค: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (เทศบาลเมืองป่าตอง)	86
ภาคผนวก ง: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (เทศบาลตำบลรัชฎา)	90
ภาคผนวก จ: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (เทศบาลตำบลเชิงทะเล)	95
ภาคผนวก ฉ: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (องค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล)	100
ภาคผนวก ช: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (องค์การบริหารส่วนตำบลเทพกระษัตรี)	105
ภาคผนวก ซ: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะแก้ว)	109
ภาคผนวก ฌ: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว)	114
ภาคผนวก ญ: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (เทศบาลตำบลฉลอง)	118
ภาคผนวก ฎ: คำถามการสัมภาษณ์ Focus group	122
ภาคผนวก ฏ: แบบฟอร์มตัวชี้วัด 19 ตัวบ่งชี้	125
ภาคผนวก ฐ: แนวทางการทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่ดี (เทศบาลตำบลรัชฎา)	130
ภาคผนวก ท: แนวทางการทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่ดี (องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต)	141
ภาคผนวก ฒ: แนวทางการทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่ดี (เทศบาลนครภูเก็ต)	159
ภาคผนวก ณ: ภาพการจัดประชุมระดับจังหวัด ครั้งที่ 1	165
ภาคผนวก ด: ภาพการลงเยี่ยมพื้นที่ของอาจารย์ในทีมวิจัยจังหวัดภูเก็ต	166
ภาคผนวก ต: ภาพการจัดประชุมระดับจังหวัด ครั้งที่ 2	167
ภาคผนวก ถ: ภาพการประชุมเพื่อนำเสนอและแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี	168
ภาคผนวก ท: ภาพการประชุมสัมมนาระดับชาติ	168

บทที่ 1

บทวิเคราะห์ภาพรวมการทำงานด้านเด็กและเยาวชน ของจังหวัดภูเก็ต

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานภาพรวมของจังหวัดภูเก็ต

ประวัติจังหวัดภูเก็ต

ภูเก็ต หรือที่เคยรู้จักแต่โบราณในนาม เมืองถลาง เป็นจังหวัดหนึ่งทางภาคใต้ของประเทศไทย ลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างจากจังหวัดอื่นโดยสิ้นเชิง คือ เป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ชื่อ ภูเก็ต เป็นคำที่เขียนสะกดผิดพลาดมาจากคำว่า ภูเก็จ ซึ่งแปลว่าภูเขาแก้ว ส่วนคำว่า ถลาง มาจากคำ Junk Ceylon, Silan, สลัง และถลาง ปัจจุบันเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดภูเก็ต เดิม คำว่า ภูเก็ต นั้นใช้คำว่า ภูเก็จ อันแปลว่า เมืองแก้ว ตรงกับความหมายเดิมซึ่งชาวทมิฬเรียก มณีคราม ตามหลักฐาน พ.ศ. 1568 ภูเก็ตเป็นที่รู้จักของ นักเดินเรือที่ใช้เส้นทางระหว่างจีนกับอินเดีย โดยผ่านแหลมมลายู หลักฐานที่เก่าแก่ที่สุดก็คือ หนังสือ ภูมิศาสตร์และแผนที่เดินเรือของปโตเลมี เมื่อประมาณ พ.ศ. 700 กล่าวถึงการเดินทางจากแหลมสุวรรณภูมิ ลงมาจนถึงแหลมมลายู ซึ่งต้องผ่านแหลมจังซีลอน หรือเกาะภูเก็จนั่นเอง

จากประวัติศาสตร์ไทย ภูเก็ตเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรตามพรลิงค์ ต่อมาจนถึงสมัยอาณาจักรศรีธรรมนคร เรียกเกาะภูเก็ตว่า เมืองตะกั่วถลาง เป็นเมืองที่ 11 ใน 12 เมืองนักษัตร โดยใช้ตราเป็นรูปสุนัข จนถึงสมัยสุโขทัย เมืองถลางไปขึ้นกับเมืองตะกั่วป่า ในสมัยอยุธยา ชาวฮอลันดามาสั่งสร้างสถานที่เก็บสินค้า เพื่อรับซื้อแร่ดีบุกจากเมืองภูเก็ต ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น กษัตริย์พม่า ได้ยกทัพมาตีหัวเมืองปักษ์ใต้ ต่างๆ จนมาถึงเมืองถลาง ขณะนั้นเจ้าเมืองถลางถึงแก่อนิจกรรม ท่านผู้หญิงจัน ภริยา และคุณมุก น้องสาว จึงรวบรวมกำลังต่อสู้กับพม่าจนชนะ เมื่อวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2328 พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ท่านผู้หญิงจันเป็น ท้าวเทพกระษัตรี และคุณมุกเป็นท้าวศรีสุนทร ในรัชกาล พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้รวบรวมหัวเมืองชายทะเลตะวันตกตั้งเป็น มณฑลภูเก็ต และเมื่อปี พ.ศ. 2476 ได้ยกเลิก ระบอบมณฑลเทศาภิบาล เปลี่ยนมาเป็น จังหวัดภูเก็ต จนถึงปัจจุบัน

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดภูเก็ต ตั้งอยู่ทางฝั่งทะเลด้านตะวันตกของภาคใต้ พื้นที่ทั้งหมดประกอบด้วยเกาะใหญ่ และเกาะบริวารอีก 32 เกาะ มีพื้นที่รวมกันทั้งหมดประมาณ 543 ตารางกิโลเมตร จังหวัดภูเก็ตอยู่ในกลุ่ม 6 จังหวัดฝั่งทะเลตะวันตกหรือทะเลอันดามัน คือ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล ภูเก็ตแบ่งการปกครองออกเป็น 3 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอถลาง อำเภอกระบุรี สำหรับพื้นที่การศึกษาครั้งนี้มีทั้งหมด 10 พื้นที่ ได้แก่

- | | |
|-------------------------------------|-----------------------------------|
| 1. องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต | 2. เทศบาลนครภูเก็ต |
| 3. เทศบาลเมืองป่าตอง | 4. เทศบาลตำบลรัชฎา |
| 5. เทศบาลตำบลเชิงทะเล | 6. องค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล |
| 7. องค์การบริหารส่วนตำบลเทพกระษัตรี | 8. องค์การบริหารส่วนตำบลฉลอง |
| 9. องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว | 10. องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะแก้ว |

ด้านการปกครอง

จังหวัดภูเก็ต ได้จัดแบ่งเขตการปกครองออกเป็นอำเภอ ตำบล และหมู่บ้านดังนี้

- อำเภอเมืองภูเก็ต : มี 8 ตำบล 42 หมู่บ้าน
- อำเภอกะทู้ : มี 3 ตำบล 18 หมู่บ้าน
- อำเภอถลาง : มี 6 ตำบล 42 หมู่บ้าน

ลักษณะภูมิประเทศ

ภูเก็ต มีรูปร่างเป็นเกาะเรียวยาวจากเหนือไปใต้ มีเกาะบริวารน้อยใหญ่ล้อมรอบพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณ ร้อยละ 70 เป็นที่ราบสูงหรือภูเขา มีเทือกเขาทอดยาวในแนวเหนือใต้ เป็นแนวกำบังลมและฝน ทำให้ภูเก็ตปลอดภัยจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และพื้นที่ประมาณร้อยละ 30 เป็นที่ราบแถบเชิงเขาและชายฝั่งทะเลอยู่บริเวณตอนกลางและตะวันออกของเกาะ โดยพื้นที่ชายฝั่งตะวันออกมีสภาพเป็นหาดโคลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขาและหาดทรายที่สวยงาม และบริเวณที่เป็นที่ราบตัดจากภูเขาลงมามีสภาพพื้นที่เป็นที่ดอนลักษณะลูกคลื่นลอนลาด และต่อจากบริเวณนี้จะเป็นพื้นที่ที่มีการตั้งถิ่นฐานของชุมชนที่สำคัญ คือ เทศบาลนครภูเก็ต ชุมชนฉลอง ชุมชนราไวย์ และชุมชนเกาะแก้ว เป็นต้น

จำนวนและลักษณะประชากร

ประชากรจังหวัดภูเก็ตตามสถิติข้อมูลทะเบียนราษฎร ณ 31 ธันวาคม 2553 มีทั้งสิ้น 345,067 คน แบ่งเป็นเพศหญิง 181,385 คน เพศชาย 163,682 คน ในอดีตเจ้าถิ่นเดิม ได้แก่ เงาะซาไก และชาวน้ำ ชาวเล หรือ ชาวไทยใหม่ ต่อมาได้มีชาวอินเดีย ชาวไทย และชาวจีน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวจีนฮกเกี้ยนอพยพเข้ามา สำหรับชาวไทยได้มีการอพยพเข้ามาอาศัยมากขึ้นทำให้สามารถยึดครองภูเก็ตได้มากกว่าชาติอื่น ปัจจุบันชาวภูเก็ต ส่วนใหญ่จะเป็นชาวจีนกลุ่มต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ชาวจีนฮกเกี้ยน ชาวจีนช่องแคบ ชาวจีนกวางตุ้ง ฯลฯ รวมไปถึงชาวไทยพุทธ และชาวไทยมุสลิม ที่ขาดไม่ได้สำหรับภูเก็ตคือชาวเล มีพวกอูรักลาไวย์ และพวกมอแกน ยังมีชนกลุ่มต่างชาติอย่างชาวยุโรปที่เข้าลงทุนในภูเก็ต รวมไปถึงชาวอินเดีย มีชาวคริสต์ในภูเก็ต ชาวจิกซ์ และชาวฮินดู นอกจากนี้ยังมีแรงงานต่างด้าวชาวพม่า ลาว และเขมร

สภาพเศรษฐกิจและการจ้างงาน

ประชากรส่วนใหญ่ของภูเก็ต ประมาณร้อยละ 24 ของจำนวนแรงงานทั้งหมดทำงานในภาคธุรกิจ โรงแรมและภัตตาคาร รองลงมาร้อยละ 19 ทำงานเกี่ยวกับการขายปลีก และประมาณร้อยละ 5 – 10 เท่านั้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

สถานที่ท่องเที่ยว ภูเก็ต

สถานที่ท่องเที่ยวส่วนมากในจังหวัดภูเก็ตจะเป็นชายหาดต่าง ๆ ที่อยู่ในอำเภอถลาง อำเภอกะทู้ และอำเภอเมืองภูเก็ต ได้แก่ หาดกมลา หาดสุรินทร์ หาดป่าตอง หาดกะรน หาดกะตะ หาดราไวย์ หาดในหาน หาดไตรตรัง หาดในยาง หาดไม้ขาว หาดในทอน หาดบางเทา นอกจากนี้ ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น อุทยานแห่งชาติสิรินาถ สถาปัตยกรรมแบบชิโนโปรตุกีส บริเวณถนนถลาง ถนนดีบุก ถนนพังงา ถนนเยาวราช และถนนกระบี่ ในอำเภอเมืองภูเก็ต เขาไร่ สะพานหิน ภูเก็ตแฟนตาซี แหลมพรหมเทพ ปรากฏการณ์กาญจนาภิเษก สวนสัตว์ภูเก็ต ร้านหมี่ผัดชกเกี้ยน จุดชมวิวเขาขาด แหลมพันวา อ่าวมะขาม อ่าวกะหลิม เกาะไม้ท่อน เกาะไร่ เกาะราชา เกาะเฮ แหลมสิงห์

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในจังหวัดภูเก็ต

จากสภาพความเจริญของเมืองท่องเที่ยว ทำให้มีผลต่อเด็กและเยาวชนในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งขณะนี้ประสบกับปัญหาหลายด้าน ประกอบด้วย

1. ปัญหายาเสพติด
2. ปัญหาการมั่วสุม/พฤติกรรมไม่เหมาะสม
3. ปัญหาการติดเกมส์/แข่งรถ
4. ปัญหาเด็กมีคุณภาพการศึกษาต่ำ
5. ปัญหาเด็กมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร / โรคติดต่อจากการมีเพศสัมพันธ์
6. ปัญหาเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการก่ออาชญากรรม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ภาพรวม สถานการณ์การทำงานด้านเด็กและเยาวชนในรายจังหวัด ตามตัวชี้วัด 7 ด้าน

1. ด้านการจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

การจัดโครงสร้างการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท) ในจังหวัดภูเก็ต ทุกพื้นที่มีการกำหนดนโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนอยู่ในแผนพัฒนา อย่างไรก็ตามมี อปท 5 อปท เท่านั้นที่มีการจัดโครงสร้างการบริหารให้มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน และทั้ง 10 พื้นที่มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยส่วนมากตั้งงบประมาณมากกว่า 10 % และมีบาง อปท ที่ตั้งงบประมาณไม่ถึง 10% และทั้ง 10 อปท มีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วน
ของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง มี อปท 8 อปท ที่

รายงานว่ามีกรริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ 1 อปท. ที่เด็กริเริ่มและเสนอ โครงการที่ต้องการกิจกรรมผ่านชาวบ้าน **อย่างไรก็ตามมี อปท. 2 อปท. เท่านั้น** ที่ระบุว่า มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย และมีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ สำหรับการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน **มีเพียง 3 อปท.** ที่ระบุว่ารายงานและประเมินผลทุกๆ ปี และ **2 อปท.** ที่เสนอเฉพาะรายงานแต่ไม่เสนอประเมินผล ส่วน **5 อปท.** จะทำสรุปรายงานเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่นเมื่อสิ้นสุดการทำโครงการนั้นๆ

2. การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวอย่าง)

อปท. ภูเก็ต ทั้ง 10 อปท. มีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน อย่างชัดเจน **อย่างไรก็ตาม** แผนกลยุทธ์เด็กและเยาวชนเป็นแผนพัฒนารวมกับแผนอื่นๆ ไม่ได้มีแผนเด็กและเยาวชนแยกออกมาต่างหาก มีเพียง 1 อปท. ที่มีแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแยกต่างหากจากแผนรวม และทั้ง 10 อปท. มีระบบข้อมูลสารสนเทศขั้นพื้นฐาน (จพฐ) เพื่อการบริหารจัดการการตัดสินใจ ในปัญหาของเด็กและเยาวชน **อย่างไรก็ตามมี อปท. จำนวน 2 อปท. เท่านั้น** ที่มีข้อมูลสารสนเทศที่ใช้โปรแกรม CPMIS ของมหาวิทยาลัยมหิดลในการวิเคราะห์เฝ้าระวังปัญหาและความเสี่ยงของเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ทุก 9 อปท. ภูเก็ต มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและเยาวชน เช่น ศูนย์พัฒนาครอบครัว และใน อปท. ระดับองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาล จะมีการจัดตั้งศูนย์ร้องทุกข์เพื่อให้การช่วยเหลือประชาชน รวมทั้งเด็กและผู้ใหญ่ อยู่ใน อปท.

3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวอย่าง)

อปท. ทั้งหมดใน จ. ภูเก็ต มีการทำประชาพิจารณ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับประชาชน **อย่างไรก็ตาม มี 2 อปท. เท่านั้น** ที่มีตัวแทนของเด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อคิดและดำเนินการกิจกรรมของตนเอง

สำหรับการส่งเสริมให้มีสภาเด็กและเยาวชนนั้น จังหวัดภูเก็ตมีการจัดตั้งสภาเด็กเพียง 2 อปท. คือ เทศบาลตำบล (ทต.) รัชฎา และทต. เขิงทะเล สำหรับอีก 4 อปท. กำลังศึกษาและอยู่ในระหว่างการจัดตั้งสภาเด็ก คาดว่าจะมีการจัดตั้งอย่างเป็นทางการในไม่ช้า สำหรับภาคประชาชนในจังหวัดภูเก็ต มีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรมทั้ง 10 อปท.

4. การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวอย่าง)

อปท. ทั้ง 10 อปท. มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ค่ายฤดูร้อน หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเอง ได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้

เป็นประโยชน์ และให้เงินสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อการเรียนรู้ และทั้ง 10 อปท มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับ จำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้น พื้นฐานและสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตรากำลัง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อ ส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง อย่างไรก็ตาม อปท 3 อปท ที่มีศูนย์ รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การสังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกัน แต่เด็กและเยาวชนไม่ได้เป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง และมี 9 อปท ที่มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น พิกการ ติดเชื้อเอดส์ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างชัดเจน

5. ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตำบล)

อปท ทั้ง 10 อปท ใน จ. ภูเก็ต มีโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการ พัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนม โครงการอาหารกลางวัน มีโครงการหรือกิจกรรม ป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามมี 6 อปท เท่านั้นที่มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน โดยในบาง อปท ได้บูรณาการกิจกรรมนี้เข้ากับกิจกรรมอื่นๆ เช่น การทำสูนัต ใน อปท เกาะแก้ว

6. ด้านการศึกษา (5 ตำบล)

อปท ทั้ง 10 อปท ในจังหวัด ภูเก็ต มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน นอกจากนี้ อปท ระดับเทศบาล/ เทศบาลนคร/อบจ มีโรงเรียนในต้นสังกัด และมีนโยบายสนับสนุนการศึกษาอย่างชัดเจน มีการคำนึงถึงสิทธิ ในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชนโดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็ก และเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตรากำลัง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริม การศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง และมี 9 อปท ที่มีการส่งเสริม สนับสนุนและ ประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น พิกการ ติดเชื้อเอดส์ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้น พื้นฐานอย่างชัดเจน

7. ด้านสังคม (6 ตำบล)

อปท 8 อปท ในจังหวัดภูเก็ต มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสม และ อปท 10 อปท ในจังหวัดภูเก็ต มีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกันกับสถาบันศาสนา โรงเรียน เน้น เด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี ของท้องถิ่นและจัดกิจกรรมครอบครัว เช่น วันผู้สูงอายุ วันแม่ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม มีเพียง 2 อปท เท่านั้น ที่มีกรรมการที่ทำงานเกี่ยวกับ การจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม เช่น ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอินเทอร์เน็ต การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน สำหรับ อปท อีก 4 อปท ไม่ได้ดำเนินการเนื่องจากการจัดระเบียบชุมชนไม่ใช่หน้าที่ที่รับผิดชอบของ อปท โดยตรง และทุก อปท ที่มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดเรียน ติดเชื้อ เอชไอวี พิการ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ทุก อปท จะมีเงินช่วยเหลือ 500 บาท/เดือน อย่างไรก็ตามการจัดตั้งกองทุนที่ตั้งโดยชุมชนมีเพียง 6 อปท เท่านั้น

มี อปท 4 อปท เท่านั้นที่ทำประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน อปท อื่นมีการทำประชาคมแต่เด็กไม่ได้เข้าร่วมประชุม

ส่วนที่ 3 ตารางสรุปภาพรวมกระบวนการทำงานด้านเด็กและเยาวชน จังหวัดภูเก็ต

รายละเอียด	สรุปผล			
	มี	ไม่มี	ไม่ แน่ใจ	อื่น ๆ
การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)				
1. ส่งเสริมให้มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน	4	2		4
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่าย ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน	5	4		1
3. มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงาน ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	9			1
4. มีบุคคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยตรง	10			
5. มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบัน อุดมศึกษา ท้องถิ่น องค์กรเอกชน (NGO) เพื่อประเมินสถานการณ์ ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ	7	3		
6. มีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที	8	2		
7. มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนา และคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วม จากทุกฝ่าย	2	3		5
8. มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ	7	1		2
9. การริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	8	1		1
10. มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน	2	2		6

สรุปภาพรวมกระบวนการทำงานด้านเด็กและเยาวชน (ต่อ)

รายละเอียด	สรุปผล			
	มี	ไม่มี	ไม่ แน่ใจ	อื่นๆ
การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)				
11. การมีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	7			3
12. มีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมิน ไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน	9			1
13. มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน	6	1		3
14. มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์ การศึกษาและอื่น ๆ	9	1		
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)				
15. มีการประชาพิจารณ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแนวนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น	2	6		2
16. มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ	4	4		2
17. มีการส่งเสริมให้มีสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น การวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตย	2	4		4
18. ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม	10			
การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวบ่งชี้)				
19. มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ค่าฤตุรื้อน หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเองได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	10			
20. มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การสังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกันโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง	3	7		

สรุปภาพรวมกระบวนการทำงานด้านเด็กและเยาวชน (ต่อ)

รายละเอียด	สรุปผล			
	มี	ไม่มี	ไม่ แน่ใจ	อื่นๆ
21. มีการส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง		9		1
22. มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ	10			
23. มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน	9	1		
24. การให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน		10		
ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวอย่าง)				
25. มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนมโครงการอาหารกลางวัน	10			
26. มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน	6	4		
27. มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง	10			
ด้านการศึกษา (5 ตัวอย่าง)				
28. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน	10			
29. คำนึงถึงสิทธิในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	10			
30. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน	10			
31. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตราค่าจ้าง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	10			
32. มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดสัมฤทธิ์ผล ดัดเชื้อเอคส์ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	9	1		

สรุปภาพรวมกระบวนการทำงานด้านเด็กและเยาวชน (ต่อ)

รายละเอียด	สรุปผล			
	มี	ไม่มี	ไม่ แน่ใจ	อื่น ๆ
ด้านสังคม (6 ตำบล)				
33. มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน	8			2
34. มีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น	10			
35. มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารเน็ต ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน	3	4		3
36. มีกิจกรรมวันครอบครัวสันถวนการ	10			
37. มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขัดสน ดัดเชื้อฮอดส์ พิกการ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ	5			5
38. มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	4	3		3

บทที่ 2

กระบวนการทำงาน

แบบการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้เทคนิคกระบวนการมีส่วนร่วมเรียนรู้และปฏิบัติ (PLA) เพื่อ 1) พัฒนาศักยภาพของบุคลากรผู้รับผิดชอบงานด้านเด็กและเยาวชน ในองค์กรปกครองท้องถิ่น 2) เพื่อพัฒนาระบบในการกำกับติดตาม และสนับสนุนการทำงานด้านแผนงานด้านเด็กและเยาวชน ของบุคลากรผู้รับผิดชอบงานด้านเด็กและเยาวชนในองค์กรปกครองท้องถิ่น 3) เพื่อพัฒนาเครือข่ายคณะกรรมการทำงานด้านเด็กและเยาวชน ในพื้นที่ดูแลขององค์กรปกครองท้องถิ่น โดยการทำโครงการร่วมกันระหว่างตัวแทนจากองค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารเทศบาลที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชน และทีมอาจารย์จาก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประกอบด้วย บุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบงานด้านแผนและงานด้านเด็กและเยาวชน จากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดภูเก็ต

กลุ่มเป้าหมายในการศึกษา คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาแบบเฉพาะเจาะจง ใน 10 พื้นที่ ตามคุณสมบัติที่กำหนด คือ

1. บุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบงานด้านแผนและงานด้านเด็กและเยาวชน
2. กลุ่มเด็กและเยาวชน ในพื้นที่ 10 พื้นที่

สถานที่ดำเนินโครงการ

1. ประชุมฝึกรวมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการวางแผน การกำกับติดตาม และการประเมินผล โดยเน้นสิทธิและประโยชน์ต่อเด็กเป็นพื้นฐาน เมื่อวันที่ 18-20 พฤษภาคม 2554 ณ โรงแรมภูเก็ต เมอร์ลิน จังหวัดภูเก็ต
2. ประชุมเพื่อนำเสนอและแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน จังหวัดละ 1 พื้นที่ จาก 10 จังหวัดนำร่อง เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2555 ณ โรงแรมแอมบาสเดอร์ จังหวัดชลบุรี

3. ประชุมปฏิบัติการระดับจังหวัดครั้งที่ 2 เพื่อติดตามการทำงานและพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการทำงานด้านการวางแผน ติดตาม และประเมินงานด้านเด็กและเยาวชน เมื่อวันที่ 30 เมษายน - 2 พฤษภาคม 2555 ณ โรงแรมทวิน โฮเต็ล จังหวัดภูเก็ต
4. การประชุมสัมมนาระดับชาติ เรื่อง การส่งเสริมศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน ในวันที่ 7-8 สิงหาคม 2555 ที่ โรงแรมมณเฑียร สุรวงศ์ กรุงเทพมหานคร
5. พื้นที่ที่ติดตามเยี่ยม ให้คำปรึกษา และประเมินผลการดำเนินงาน โดยทีมอาจารย์ นักวิจัย จาก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประกอบด้วยพื้นที่ 10 พื้นที่ ใน จังหวัดภูเก็ต ดังนี้
 - 5.1 องค์กรบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
 - 5.2 เทศบาลนครภูเก็ต
 - 5.3 เทศบาลเมืองป่าตอง
 - 5.4 เทศบาลตำบลรัชฎา
 - 5.5 เทศบาลตำบลเชิงทะเล
 - 5.6 องค์กรบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล
 - 5.7 องค์กรบริหารส่วนตำบลเทพกระษัตรี
 - 5.8 องค์กรบริหารส่วนตำบลเกาะแก้ว
 - 5.9 องค์กรบริหารส่วนตำบลไม้ขาว
 - 5.10 องค์กรบริหารส่วนตำบลฉลอง

วิธีดำเนินการ

การเนินโครงการ แบ่งเป็น 5 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ประชุมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการระดับจังหวัดครั้งที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพให้แก่เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ระยะที่ 2 การลงพื้นที่เพื่อติดตามเยี่ยม ให้คำปรึกษา และประเมินผลการดำเนินงาน โดยทีมอาจารย์ นักวิจัย จาก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ระยะที่ 3 ประชุมเพื่อนำเสนอและแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน จาก 30 พื้นที่ ที่ได้รับการคัดเลือก

ระยะที่ 4 ประชุมปฏิบัติการระดับจังหวัดครั้งที่ 2 เพื่อติดตามการทำงานและพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการทำงานด้านการวางแผน ติดตาม และประเมิน งานด้านเด็กและเยาวชน

ระยะที่ 5 ประชุมสัมมนาระดับชาติ เรื่อง การส่งเสริมศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน

การดำเนินงานระยะที่ 1 ประชุมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ

ประชุมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการวางแผน การกำกับติดตาม และการประเมินผล โดยเน้นสิทธิและประโยชน์ต่อเด็กเป็นพื้นฐาน เมื่อวันที่ 18-20 พฤษภาคม 2554 ณ โรงแรมภูเก็ต เมอร์ลิน จังหวัดภูเก็ต โดยศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็ก จำนวน 2 คน/1อปท และเด็กและเยาวชน จำนวน 3 คน/อปท กิจกรรมในการอบรมประกอบด้วย

1. กิจกรรมลูกโป่ง เป็นกิจกรรมที่สะท้อนความคิดการเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ที่เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการทำงานของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. กิจกรรมสายรุ้งหลากสี เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสะท้อนภาพในกระบวนการทำงานด้านเด็กและเยาวชน
3. กิจกรรมการวิเคราะห์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวกับงานด้านเด็กและเยาวชน เป็นกิจกรรมที่ฝึกการวิเคราะห์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวกับงานด้านเด็กและเยาวชนของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. กิจกรรมผั่งใยแมงมุม เป็นการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมและระดับการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในชุมชน
5. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้แสดงผลงานและเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การดำเนินงานระยะที่ 2 การลงพื้นที่เพื่อติดตามเยี่ยม ให้คำปรึกษา และประเมินผลการดำเนินงาน

การลงพื้นที่เพื่อติดตามเยี่ยม ให้คำปรึกษา และประเมินผลการดำเนินงาน โดยทีมอาจารย์ นักวิจัย จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ การติดตามเยี่ยมจะดำเนินการเป็นระยะๆ ตั้งแต่ พฤษภาคม 2554 – กรกฎาคม 2555 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1) เพื่อประเมินกระบวนการทำงานด้านเด็กและเยาวชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง 10 พื้นที่นำร่อง ตามแบบประเมิน 38 ตัวชี้วัด,
- 2) เพื่อให้คำแนะนำเจ้าหน้าที่ อปท เกี่ยวกับการเขียนแผนเด็กและเยาวชน
- 3) เพื่อคัดเลือก 3 พื้นที่ ที่มีแนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานด้านเด็กและเยาวชนจาก 10 พื้นที่ นำร่อง โดยความร่วมมือระหว่างสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ตและทีม อาจารย์นักวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ โดยใช้แบบวัดประเมิน 19 ตัวชี้วัด และนวัตกรรมแนวทางการทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่ดี สำหรับจังหวัดภูเก็ต พื้นที่ได้รับการคัดเลือก 3 พื้นที่ดังนี้ เทศบาลตำลึงราษฎร์, องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต และเทศบาลนครภูเก็ต

สำหรับการติดตามเยี่ยม โดยอาจารย์ในทีมวิจัย จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ประกอบด้วย

1. ติดตามเยี่ยมครั้งที่ 1 เพื่อพบปะพูดคุยกับตัวแทนเจ้าหน้าที่ที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนรวมทั้งผู้บริหาร เพื่อทบทวนวัตถุประสงค์ในการทำโครงการ การดำเนินโครงการ และผลที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมในการดำเนินงานครั้งนี้
2. ติดตามเยี่ยมครั้งที่ 2 เป็นการประชุมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานด้านเด็กและเยาวชนทุกท่าน เพื่อมาร่วมรับฟังวิธีการเขียนแผนที่เหมาะสมถูกต้องจากทีมอาจารย์ โดยอาจารย์ได้นำเสนอวิธีการเขียนแผนเด็กและเยาวชน การนำข้อมูลมาสนับสนุนการเขียนแผน การเขียนตัวชี้วัด การเขียนผลการดำเนินการ พร้อมกับยกตัวอย่างเพื่อประกอบการอธิบายเพื่อให้ชัดเจนมากขึ้น
3. ติดตามเยี่ยมครั้งที่ 3 เป็นการติดตามทางโทรศัพท์และ email โดยให้เจ้าหน้าที่ทั้ง 10 พื้นที่เขียนแผนเด็กและเยาวชน และให้จัดส่งแผนให้อาจารย์ในทีม ทาง email จากนั้นอาจารย์จะทำการวิเคราะห์การเขียนแผนของเจ้าหน้าที่ และชี้ประเด็นที่ต้องปรับแก้และส่งกลับคืนให้เจ้าหน้าที่ทาง email และโทรศัพท์พูดคุยกับเจ้าหน้าที่เพื่ออธิบายจุดบกพร่องและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อให้เจ้าหน้าที่เอาไปปรับตามคำแนะนำ
4. ติดตามเยี่ยมครั้งที่ 4 เป็นการติดตามเยี่ยมการเขียนแผนเด็กและเยาวชนหลังจากเจ้าหน้าที่ได้ปรับจากการติดตามเยี่ยมครั้งที่ 3 โดยให้ตัวแทนเจ้าหน้าที่แต่ละพื้นที่ได้นำเสนอแผนเด็กและเยาวชนที่ได้ปรับตามคำแนะนำ และทีมอาจารย์คอยให้คำแนะนำและชี้แนะจุดบกพร่องเพิ่มเติมเพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องต่อไป พร้อมกับประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด 38 ตัวชี้วัด
5. ติดตามเยี่ยมครั้งที่ 5 เป็นการติดตามเยี่ยมเพื่อประเมินผลการคัดเลือก 5 พื้นที่ ที่มีแนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานด้านเด็กและเยาวชนจาก 10 พื้นที่ นำร่อง โดยให้เจ้าหน้าที่จาก 5 พื้นที่ได้นำเสนอผลการดำเนินงานที่ผ่านมาและการดำเนินงานที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดี โดยใช้แบบวัดประเมิน 19 ตัวชี้วัด และนวัตกรรมแนวทางการทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่ดี โดยทีมอาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมประชุมได้ให้ความคิดเห็นในการเลือก 5 พื้นที่ที่มีแนวปฏิบัติที่ดี
6. ติดตามเยี่ยมครั้งที่ 6 เป็นการติดตามเยี่ยมเพื่อประเมินผลการคัดเลือก 3 พื้นที่ ที่มีแนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานด้านเด็กและเยาวชนจาก 5 พื้นที่ นำร่อง ตามตัวชี้วัด 19 ตัวชี้วัด โดยให้เจ้าหน้าที่จาก 5 พื้นที่ได้นำเสนอผลการดำเนินงานที่ผ่านมาและการดำเนินงานที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดี การคัดเลือกครั้งนี้ได้รับความร่วมมือจาก ผู้อำนวยการ สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต ร่วมประเมินผลกับทีมอาจารย์นักวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ โดยใช้แบบวัดประเมิน 19 ตัวชี้วัด และนวัตกรรมแนวทางการ

ทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่ดี สำหรับจังหวัดภูเก็ต พื้นที่ที่ได้รับการคัดเลือก 3 พื้นที่ดังนี้ เทศบาล
ตำลึงราษฎร์, องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต และเทศบาลนครภูเก็ต

7. ติดตามเยี่ยมครั้งที่ 7 เป็นการติดตามเยี่ยมเพื่อทำการประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) พื้นที่ 3 พื้นที่ที่
ได้รับการคัดเลือกที่มีแนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน
8. ติดตามเยี่ยมครั้งที่ 8 เพื่อรายนำเสนอผลการดำเนินงานให้กับแต่ละพื้นที่ที่ได้รับทราบ นอกจากนี้ได้
นำเสนอทางเลือกในการเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชนให้กับพื้นที่ที่สนใจ
9. การติดตามเยี่ยมทางโทรศัพท์เป็นระยะๆ เพื่อให้คำปรึกษาและคำแนะนำ

การดำเนินงานระยะที่ 3 ประชุมเพื่อนำเสนอและแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี

การประชุมเพื่อนำเสนอและแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน จังหวัด
ละ 1 พื้นที่ จาก 10 จังหวัดนำร่อง เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2555 ณ โรงแรมแอมบาสเดอร์ จังหวัดชลบุรี เป็นการ
ประชุมเพื่อให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่และให้เจ้าหน้าที่แต่ละพื้นที่ที่ได้รับการคัดเลือกได้นำเสนอและแลกเปลี่ยน
เรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานด้านเด็กและเยาวชนทั้งในรูปแบบโปสเตอร์และนำเสนอปากเปล่า

การดำเนินงานระยะที่ 4 ประชุมปฏิบัติการระดับจังหวัดครั้งที่ 2

ประชุมปฏิบัติการระดับจังหวัดครั้งที่ 2 เพื่อติดตามการทำงานและพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ในการทำงานด้านการวางแผน ติดตาม และประเมินงานด้านเด็กและเยาวชน เมื่อวันที่ 30
เมษายน - 2 พฤษภาคม 2555 ณ โรงแรมทวิน โฮเทล จังหวัดภูเก็ต โดยศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมด้าน
การศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้เข้าร่วมการประชุมประกอบด้วย
เจ้าหน้าที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนจาก จังหวัดภูเก็ตและจังหวัดระนอง จำนวน 2 คน/1อปท และเด็กและ
เยาวชน จำนวน 3 คน/อปท กิจกรรมในการอบรมมีดังนี้

1. กิจกรรมหนังสือพิมพ์ผนัง เป็นกิจกรรมที่ให้ เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำข่าวเพื่อบอก
เล่าถึงผลการดำเนินงาน ที่เกี่ยวกับงานด้านเด็กที่โดดเด่น
2. กิจกรรมการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น กิจกรรมนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละ
ช่วงอายุ
3. กิจกรรมการวิเคราะห์โครงการ/กิจกรรม เป็นกิจกรรมที่ทำต่อเนื่องจากกิจกรรมการวิเคราะห์
สถานการณ์ปัญหา โดยนำปัญหาที่วิเคราะห์ได้มาจัด โครงการ/กิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

4. กิจกรรม Smart Model เป็นกิจกรรมการทบทวนการออกแบบกระบวนการการกำกับติดตามและประเมินผล Smart model มี ดังนี้
 - 4.1 มีความชัดเจน (Specific) ในส่วนเป้าหมายและกระบวนการ
 - 4.2 วัดได้ (Measurable) มีการกำหนดเป้าหมาย ผลลัพธ์ และตัวชี้วัดที่สามารถวัดได้
 - 4.3 ทำให้สำเร็จได้ (Achievable) กำหนดแนวทางและเป้าหมายในการดำเนินงานที่สามารถบรรลุได้
 - 4.4 อยู่บนพื้นฐานความเป็นจริง (Realistic) ออกแบบแนวทางการดำเนินการได้เหมาะสมกับเงื่อนไขและข้อจำกัดของท้องถิ่น
 - 4.5 มีกรอบเวลาในการทำงานชัดเจน (Time bound) โดยที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ร่วมกัน
5. กิจกรรมการนำเสนอผลงานของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกิจกรรมที่ให้แต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เสนอผลงานของตนเอง เป็นการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ และจะมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อื่น ๆ เข้าไปศึกษา เรียนรู้ และสอบถามรายละเอียดของโครงการที่น่าสนใจ สามารถนำโครงการ/กิจกรรม มาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับท้องถิ่นของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

การดำเนินงานระยะที่ 5 การประชุมสัมมนาระดับชาติ

การประชุมสัมมนาระดับชาติ เรื่อง การส่งเสริมศักยภาพขององค์กรปกครองท้องถิ่น ในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน ในวันที่ 7-8 สิงหาคม 2555 ที่ โรงแรมมณเฑียร สุรวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสรุปภาพรวมและความก้าวหน้าในการทำงานในช่วงปี พ.ศ. 2554-2555 และ เพื่อเสวนาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำงานด้านเด็กและเยาวชน

การประเมินผลโครงการ

1. ประเมินผลกระบวนการทำงานด้านเด็กและเยาวชนของ อปท ตามตัวชี้วัด 38 ตัวชี้วัด
2. ประเมินผลการเขียนแผนเด็กและเยาวชนของแต่ละ อปท
3. ประเมินผลการศึกษาโดยการทำสนทนากลุ่มกับเจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมโครงการเพื่อ
 - 3.1 ค้นหาการดำเนินงานที่มีแนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน โครงการเพื่อทำเป็นโมเดลและเป็นแบบอย่างให้กับพื้นที่อื่นๆในประเทศไทย
 - 3.2 SWOT สถานการณ์การทำงานด้านเด็กและเยาวชน
 - 3.3 การกำหนดทิศทางในการทำงานด้านเด็กและเยาวชนของ อปท ในอนาคต

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย เช่น การประเมินความพึงใจ
2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และกำหนดประเด็นหลัก

บทที่ 3

การดำเนินงานของ อบต 10 พื้นที่ ตามตัวชี้วัดกระบวนการ 38 ตัวชี้วัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็ก
และเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

อบจ มีการจัดโครงสร้างการบริหารงาน และมีการกำหนดนโยบายการพัฒนาเด็กและเยาวชนอยู่ใน
แผนพัฒนา อย่างไรก็ตาม อบจ ไม่มีการจัดโครงสร้างการบริหาร โดยมีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและ
เยาวชน เนื่องจาก อบจ ไม่มีเด็กและเยาวชนที่ต้องรับผิดชอบในต้นสังกัด แต่เป็นคณะกรรมการร่วมทำงานของ
ศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด (ศ.ต.ส) อบจ มีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
ในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที และมีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและ
เยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่าย ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ
เพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย
จัดเวทีสัญจรทั่ว จ. ภูเก็ตเพื่อคุยประเด็นต่างๆ และการปรับเปลี่ยนแผนงาน

อบจ มีการจัดสรรงบประมาณรองรับ โครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชน โดยส่วนมากตั้งงบประมาณมากกว่า 10 % มีการจัดสรรทุนอุดหนุนที่ให้กับหน่วยงานต่างๆ ใน
จ. ภูเก็ต ที่เขียนโครงการขอมาที่ อบจ และมีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและ
กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง เช่น เจ้าหน้าที่ในกองสันหนนาการ กอง
ท่องเที่ยว และกอง พัฒนาสังคม

อบจ มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบัน เพื่อประเมินสถานการณ์ แก้ไขปัญหาและอื่น
ๆ โดยจัดประชุมเพื่อพัฒนาบุคลากร เช่น พัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมที่ประเทศไต้หวัน และส่งเจ้าหน้าที่ไป
อบรมความรู้ต่างๆเพื่อนำมาใช้ในการทำงาน มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่
ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ เช่น โครงการศึกษา
ดูงานของเจ้าหน้าที่ทั้งในประเทศและนอกประเทศ

อบจ มีการริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น โดยให้เด็กเสนอโครงการและ อบจ ใช้งบประมาณในการทำโครงการ เช่น เด็กเสนอกิจกรรมต่างๆในที่
อยู่ภายใต้โครงการ to be number one

อบจ มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน เสนอผ่าน e-plan ปีละครั้ง และทำรายงานเสนอต่อ นายก อบจ ทุกครั้ง

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

อบจ มีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และมีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมิน ไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน เช่น การนำผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาใน รร ดันสังกัดและมาปรับปรุงในการการเรียนการสอนและอบรมครู ปัจจุบันผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของ รร ในต้นสังกัดสูงกว่า รร อื่นๆในภูเก็ตเกือบทุกตัว อย่างไรก็ตาม อบจ ไม่มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน แต่ รร ในต้นสังกัด มีระบบการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ นักเรียน แต่ไม่มีข้อมูลเฉพาะเรื่องของนักเรียน

มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและเยาวชน และการศึกษา นอกจากนี้ อบจ มีศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ รับทุกเรื่อง และมีเด็กมาร้องทุกข์ เช่น เด็กพิการมาขอความช่วยเหลือเรื่องรถเข็น เด็ก นร.หาที่เรียนไม่ได้ เป็นต้น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

อบจ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชน แต่มีการประชาคมหมู่บ้าน จัดเวทีสัญจร แต่เด็กไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วม

อบจ ไม่มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ แต่เด็ก นร ในต้นสังกัดเดินรณรงค์ถือป้ายให้ออกมาเลือกตั้ง และไม่มีการส่งเสริมให้มีสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น การวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตย แต่มีสถานักเรียนทุกโรงเรียนที่อยู่ในต้นสังกัด

ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม เช่น สโมสรโรตารีให้ทุนการศึกษา คุณอัญชลี สมาชิกสภา ให้ทุนและอุปกรณ์ห้างร้านและโรงแรมให้อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับเด็ก

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวบ่งชี้)

อบจ มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ค่ายฤดูร้อน ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเองได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น สอนและฝึกว่ายน้ำและฟุตบอล ประกวดร้องเพลงและดนตรี(Just say no) และมีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและ

เยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทน และทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง มีห้องสนทนาการซึ่งอยู่ในห้องสมุดศูนย์เฉลิมพระเกียรติ ห้องนี้มีไว้ให้เด็กทำกิจกรรมเล่นเกมส์ ร่วมกัน และมีอาสาสมัครเป็นครูสอนศิลปะ สอนการอ่าน สอนให้เด็กเป็น DJ เด็กจะมาเรียนกันมาก ใน รร ก็จะมี friend comer ให้คำปรึกษาโดยเด็กนักเรียน และมีชมรมต่างๆ ในโรงเรียน เช่น ชมรมดนตรี เป็นต้น

อบจ ไม่มีการส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง แต่มีศูนย์ computer ในห้องสมุด เด็กสามารถเล่น internet ได้ อบจ มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น โครงการ to be number one พาเด็กไปดูทัศนศึกษาดูงานต่างจังหวัด ประกวดทักษะและกีฬา

อบจ มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน มีสนามกีฬา 4 สนาม สนามเทนนิส สระว่ายน้ำ 1 แห่ง สนามเด็กเล่น 6 แห่ง ในแต่ละสนามมีห้องออกกำลังกายที่มีเครื่องมือทันสมัยและมีคุณภาพ มีผู้ดูแล อย่างไรก็ตาม อบจ ไม่มีการให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน

ตัวบ่งชี้ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวบ่งชี้)

อบจ มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ตีมนม โครงการอาหารกลางวัน มีนมและอาหารกลางวันในเด็กทุก รร ในต้นสังกัด ให้เงินอุดหนุนกับ สาธารณสุขจังหวัด ในโครงการสายใยรักครอบครัว สาธารณสุขจังหวัดเข้าไปดูแลเรื่องวัคซีนเด็กนักเรียน ในสังกัด อย่างไรก็ตาม อบจ ไม่มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน แต่มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง โครงการ to be number one ด้านยาเสพติด

ตัวบ่งชี้ด้านการศึกษา (5 ตัวบ่งชี้)

อบจ มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน และคำนึงถึงสิทธิในการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในห้องเรียนอย่างทั่วถึง รร ในต้นสังกัดรับเด็กจากที่อื่นๆเข้ามาเรียน นอกจากนี้เด็กที่ไม่มีที่เรียนก็รับเข้ามาเรียนด้วย

อบจ มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น โครงการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ โดยให้ครูใน รร ต้นสังกัดไปดูงานที่ประเทศญี่ปุ่น ส่งพระในภูเก็ต ไปจาริกธรรมที่ประเทศอินเดีย และสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตราค่าจ้าง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อ

ส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เช่น ห้องสมุดเพื่อให้เด็กได้ค้นคว้า ห้อง computer เป็นต้น

อบจ มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น พิกการ ดิดเชื้อเออดส์ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีกองทุนคนพิการทุกประเภท ทุกวัย และมีทีมแพทย์และพยาบาลไปเยี่ยมบ้าน มีโครงการภูเก็ตแคร์ ซึ่งดูแลผู้ป่วยเรื้อรังและ โรคเออดส์ทุกอายุ ให้เด็กพิการและป่วยเรื้อรังได้เข้ารับการการศึกษาใน รร ต้นสังกัด โดยครูจะเป็นคนคัดกรองเข้ามา (ครูได้รับการอบรมการคัดกรอง)

ตัวบ่งชี้ด้านสังคม (6 ตัวบ่งชี้)

อบจ มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน โดยจัดทั่วไปให้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เช่น อบรมการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิตอล อบรมการ recycle กระจายเป็นการสร้างอาชีพให้เด็ก และมีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น เช่น จัดค่ายพุทธบุตร อย่างต่อเนื่องทุกปี

อบจ ไม่มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอินเทอร์เน็ต ฯลฯ เวลาค่ำคืน เนื่องจากไม่มีอำนาจ

อบจ ได้จัดกิจกรรมวันครอบครัวสันตนาการ เช่น วันผู้สูงอายุ ให้ลูกป้อนข้าวพ่อแม่ วันแม่ให้เด็กกราบเท้าแม่

อบจ มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น ดิดเชื้อเออดส์ พิกการ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ มีกองทุนคนพิการทุกประเภท ทุกวัย และมีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีเวทีสัญจรทั่วจังหวัดภูเก็ต และมีการบอกข่าวสาร

เทศบาลนครภูเก็ต

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

ทน ภูเก็ตมีการจัดโครงสร้างการบริหารงาน และส่งเสริมให้มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน คณะกรรมการชุมชน , อสม. , กลุ่มสตรี กลุ่มสตรีตัดเย็บเสื้อผ้า , กลุ่มสตรีของซอยต้นโพธิ์ กลุ่มสตรีชุมชนตลาดใหญ่และตลาดเหนือ แต่ไม่มีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่าย ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน อย่างไรก็ตาม ทน ภูเก็ต เป็นกรรมการร่วมในทีมสหวิชาชีพ ก็จะมีโรงพยาบาลวชิระภูเก็ต ศูนย์พิ้งได้ (OSCC), บ้านพักเด็กและครอบครัว, หน่วยงานจากตำรวจและหน่วยงานจากองค์กรอื่น ๆ และมีการประชุมทีมสหวิชาชีพเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเด็ก อบจ

ทน ภูเก็ต มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน งบประมาณของ ทน ภูเก็ต ทั้งหมด 244,792,584 บาท งบประมาณที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน 27,327,300 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.16 นอกจากนี้ ทนภูเก็ต มีบุคคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วน ของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง

ทน ภูเก็ตมีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น เพื่อแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ เช่น การทำ MOU กับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในเรื่องการพัฒนาการเรียนการศึกษาและการเรียนการสอน เช่น รมคำแหง, มศว.ปทุมวัน , สวนสุนันทา , มอ. และมีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที เช่น กองการศึกษาถ้าเป็นเด็กและเยาวชนก็จะ มีของ UNICEF จัดอบรมพัฒนาบุคลากร ถ้าเป็นครูก็จะพัฒนาทางด้านการเรียนการสอน

ทน ภูเก็ต ไม่มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย แต่เป็นกรรมการเครือข่ายร่วมในการทำงานเป็นทีม ร่วมกับโรงพยาบาลวชิระ และ พมจ. ,ศูนย์พิ้งได้ (OSCC) , บ้านพักเด็กและครอบครัว, หน่วยงานจากตำรวจและหน่วยงานจากองค์กรอื่น ๆ เจ้าหน้าที่ ทน ภูเก็ตก็จะไปประชุมร่วมกันเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็ก บางครั้งก็จะมีตัวอย่าง case มาให้เราได้เรียนรู้ ร่วมกันประชุมว่าจะตัดสินใจช่วยเหลือแต่ละ case อย่างไร

ทน ภูเก็ต มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ เช่น กองการศึกษาก็มีจัดอบรมพัฒนาบุคลากร ถ้าเป็นครูก็จะพัฒนาทางด้านการเรียนการสอน อบรมเกี่ยวกับการทำแผนเด็ก สิทธิเด็กที่องค์กร UNICEF , การอบรมผู้ดูแลเด็ก ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ส่วนมากแล้วจะจัดปีละครั้ง

ทบทวนการริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน เช่นรายงานผ่าน E-Plan 3 ครั้ง/ปี ประเมินผลทุกโครงการเมื่อเสร็จสิ้น และทำรายงานเสนอต่อผู้บริหารทุกปี

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

ทบทวนการริเริ่มให้มีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมิน ไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน และมีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน เช่น ของกองการแพทย์มีเป็นรายงาน ภาวะโภชนาการของเด็กความอ้วน แล้วนำปัญหาตรงนั้นมา ทำเป็นโครงการ ภูเก็ตเฮลตี้คิด อย่างไรก็ตาม ทบทวนการริเริ่ม ไม่มีโปรแกรมที่เก็บรายละเอียดของเด็กในสังกัดที่เป็นภาพรวม

ทบทวนการริเริ่ม มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์การศึกษาและอื่น ๆ เช่น ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน, คลินิกสร้างสุข “ให้คำปรึกษาแนะนำ”, ศูนย์บริการสาธารณสุข (พยาบาลสุขภาพจิต)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

ทบทวนการริเริ่ม ไม่มีการประชาสัมพันธ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแนวนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น แต่มีการทำประชาคมเพื่อทำแผน แต่เด็กเข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็นน้อยมาก

ทบทวนการริเริ่ม ไม่มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ แต่มีกลุ่มสตรีตัดเย็บเสื้อผ้าหรือกลุ่มสตรีของซอยตันโพธิ์ ซึ่งจะมีวัยรุ่นเข้าไปเป็นสมาชิกด้วย คนกลุ่มนี้จะรวมกลุ่มกันมี และจัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับด้านสิทธิมนุษยชนหรือว่ากฎหมายเกี่ยวกับสิทธิสตรี มีการอบรมมักเทศก์น้อย (2 เทศ)

ทบทวนการริเริ่ม ยังไม่มีสภาเด็กและเยาวชน แต่ กำลังดำเนินการคัดเลือกเด็กเข้ามาเป็นกรรมการ สภาเด็ก เมื่อเดือน พฤษภาคมที่ผ่านมา ได้พยายามคัดเลือกเด็กจากชุมชน แต่กลุ่มเป้าหมายที่ได้เป็นเด็กเกิน ไปและศักยภาพยังไม่พร้อม ก็คิดว่าจะดึงเด็กที่ว่อยู่ในระบบเข้ามาเยอะ ๆ มาร่วมทำงานกับเด็กในชุมชน อาจจะได้เด็กที่มีศักยภาพมากกว่า

ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม เช่น ผู้ใหญ่ใจดี ห้างร้าน โรงแรม สนับสนุน เงิน สิ่งของ และอุปกรณ์

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวอย่าง)

ทน ภูเก็ต มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ค่ายฤดูร้อน ที่หลากหลายน่าสนใจ แต่ ทน ภูเก็ต ไม่มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง ไม่มีการส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม ทน ภูเก็ต มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น ให้งบประมาณในส่วนของค่าเดินทางไปราชการโดยต้องมีการระดมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน

ทน ภูเก็ต มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชนเช่น ศูนย์กีฬาสะพานหิน , สวนหลวง ร.9 เฉลิมพระเกียรติ , สวน 72 พรรษา , ลานนวมินทร์ แต่ไม่มีการให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน

ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวอย่าง)

ทน ภูเก็ต มีโครงการส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนม โครงการอาหารกลางวัน นอกจากนี้ ทน ภูเก็ต มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน เช่น อบรมโครงการเยาวชนสัมพันธ์ด้านภัยยาเสพติด 3 วัน โดยบูรณาการเรื่องบุหรี่เข้าไปด้วย, กองแพทย์ นิตรรศการณรงค์งดสูบบุหรี่ในวันงดสูบบุหรี่โลก และมีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง

ด้านการศึกษา (5 ตัวอย่าง)

ทน ภูเก็ต มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน ทั้งหมด 4 ศูนย์ และคำนึงถึงสิทธิในการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง มีนโยบายการรับแจ้งเกณฑ์เด็กเข้าเรียนขั้นพื้นฐาน ทุกปีโดยสำรวจจากงานทะเบียนราษฎรปรากฏว่าเมื่อเด็กย่างเข้าปีที่ 7 จะต้องได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน

ทน ภูเก็ต มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู 1 คน จะได้รับการฝึกอบรมไม่ต่ำกว่า 2 ครั้ง/ปี อบรมครูพี่เลี้ยง และมีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตรากำลัง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง ทน ภูเก็ตจะให้งบประมาณที่เกี่ยวข้องกับกองการศึกษาอันดับ 1 มีการจัดสรรอัตรากำลังต่างๆ เช่น อัตรากำลังครูงบประมาณ ด้านที่ดิน และสิ่งก่อสร้างรวมทั้งด้านวัสดุสื่อการเรียนการสอนอย่างครบครัน

ทน ภูเก็ต มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น พิกการ ดิดเชื่อเอดส์ และค้อย โอกาสกลุ่มต่าง ๆ ใต้รับการศีกษาขึ้นพื้นฐาน เช่น ที่ รร.เทศบาลพิบูลสวัสดี จะจัดห้อง 1 ห้องสำหรับเด็กพิเศษ (ออทิสติก) และเมื่อพัฒนาการเป็นปกติ/ดีขึ้น จะให้เข้าเรียนในห้องปกติ, นอกจากนี้ที่ รร นี้ยังสนับสนุนเด็กค้อย โอกาสในด้านการศีกษาโดยจัดการเรียนรูู้ ให้กับนักเรียนค้อยโอกาสให้เรียนร่วมกับนักเรียนทั่วๆไปและให้ ทุนการศีกษา, ให้ทุนการศีกษาเพื่อผลิตครูในบ้านเกิดจังหวัดภูเก็ต

ด้านสังคม (6 ตำบล)

ทน ภูเก็ต มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการ ของเด็ก เช่น การจัดการศีกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน โรงเรียนมีการฝึกอบรมอาชีพ เช่น ปักผ้าปาเต๊ะ ร้อยลูกปัดและยังนำมาขายในงานย้อนอดีต โครงการปลูกผัก ปลอดภัย (ตลาดนัด รร.), โครงการผักปลอดสารพิษ (กลุ่มนักท่องเที่ยววาระพิเศษ) เช่น งานย้อนอดีต และ มี การจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบ ทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น เช่น งานย้อนอดีต, สามเณรฤดู ร้อน, เข้าพรรษา, กินเจ, พ้อต่อเป็นการรำลึกถึงบรรพบุรุษชาวจีน , สื่อนิทรรศการ, ปรากฏษ์ชาวบ้าน

ทน ภูเก็ต ไม่มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและ เยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารเน็ต ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและ เยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน เนื่องจากไม่มีอำนาจในการจัดระเบียบ อย่างไรก็ตาม ทน ภูเก็ต มีกิจกรรมวัน ครอบครั้วสันทนการ เช่น กิจกรรมครอบครั้วสัมพันธ์ เช่น การเรียนรูู้วัฒนธรรมเศรษฐกิจพอเพียง, โครงการ ป้องกันความรุนแรง แก้ไขปัญหาความรุนแรงในสตรี เด็กและครอบครั้ว เป็นโครงการครอบครั้วสัมพันธ์ซึ่งจะเน้น เด็กเป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงและก้โครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตเทศบาล, ครอบครั้วผาสุก

ทน ภูเก็ต ไม่มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น ดิดเชื่อ เอดส์ พิกการ และค้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ แต่มีกองทุนสวัสดิการชุมชน ซึ่งประชาชนจะร่วมกันสมทบทุนกัน คนละ 1 บาท/วัน, มีเบี้ยยังชีพช่วยคนพิการ 500 บาท/เดือน และมีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะ พุดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เช่น การร่วมประชุมกับหน่วยงานอื่น เช่น บ้านพักเด็ก , สถานพินิจฯ (ปรึกษาหารือแก้ไขปัญหา)

เทศบาลเมืองป่าตอง

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็ก
และเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

ทม ป่าตอง ได้จัดโครงสร้างการบริหารงาน มีการส่งเสริมให้มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและ
เยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน ได้แก่ ฝ่ายเฝ้าระวังยาเสพติด ฝ่ายรักษา
ความสงบเรียบร้อย อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อพปร.) ร่วมกับตำรวจ และมีคณะกรรมการพัฒนาและ
คุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่าย ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน ภาครัฐ
ได้แก่ เทศบาลเมืองป่าตอง โรงเรียนของเขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียนเทศบาลบ้านไสน้ำเย็น ตำรวจ โรงพยาบาล
ป่าตอง ส่วนเอกชน ได้แก่ มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย องค์กรประชาชน เช่น ฝ่ายชุมชน แม่บ้าน อสม.
ประธานชุมชน อพปร.

ทม ป่าตอง มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครอง
เด็กและเยาวชน มีการตั้งงบประมาณให้กองสาธารณสุข กองสวัสดิการสังคม กองการศึกษา ประมาณ 7 ล้าน
บาท/ปี เพื่อรองรับโครงการต่างๆ เช่น โครงการอาหารกลางวัน เข้าค่ายภาคฤดูร้อน ค่ายยาเสพติด ตายายสอน
หลาน แม่จูงลูกหิ้วปิ่นโตเข้าวัด อุ้มไอสายใยครอบครัว บัณฑิตน้อย มีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบใน
ส่วนของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง แต่ไม่เพียงพอ มี
ประมาณ 10 คน เนื่องจากมีเด็กจำนวนมากในระบบ ในโรงเรียนมีเด็ก 1,800 คน นอกเขตก็มี ทม ภูเก็ต ไม่มีการ
จัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น องค์กรเอกชน (NGO) เพื่อประเมิน
สถานการณ์ ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ แต่มีจัดนิทรรศการการเรียนรู้ การสอนของครู
มาแสดงที่อิมแพค เมืองทองธานี ผลงานเด็กภาคใต้จัดที่ทุ่งสงก่อน ผลงานดีเด่นที่เมืองทอง เช่น วาดศิลปะ การ
ปั้นดินน้ำมันที่ 1 ของประเทศ ป.1- ป.6 ชนะสองผลงานของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ทม ป่าตอง มีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชน ให้มีความ
พร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที ขอความร่วมมือกับชุมชน มีเครือข่าย แผนชุมชนจะมีการทำประชาคม เพื่อหา
ปัญหา แล้วมาจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล ของบจาก พมจ. 2 แสน 1 หมื่นบาท เรียกว่าโครงการครอบครัวสัมพันธ์
โดยการพาครอบครัวที่เสี่ยง เช่นยาเสพติด เด็กไม่เรียนหนังสือ เด็กที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ไปเรียนรู้
ร่วมกัน เด็กไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการเลย การจัดทำโครงการนี้ ได้ข้อมูลจากผลการทำโครงการเข้า
ค่ายสัมพันธ์จากเด็กเข้าค่าย ซึ่งต้องการให้เด็กมีคุณธรรมและจริยธรรมมากขึ้น กำลังดำเนินโครงการอยู่ คาดว่า
ได้ทำในปี 2554

ทม ป่าตอง มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ทุกภาคส่วนมาคุยกันมีหน่วยงานเสมารักษ์ เจอเด็กที่มีปัญหาติดยา ติดเกมส์ หนีโรงเรียน มาพูดคุยให้ผู้บริหารฟังและเชิญ อพปร. โรงเรียน ดำรวจ มาคุยกันว่า จะแก้ไข ปัญหาอย่างไร จะทำเวลาเจอ case ส่งไปบ้านพักเด็ก บางทีศุภนิมิตรก็รับ case ไปเลย

ทม ป่าตอง ไม่มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ แต่มีส่งเจ้าหน้าที่ไปอบรม เช่น เจ้าหน้าที่ในกองสวัสดิการ นักพัฒนาชุมชน พยาบาลวิชาชีพ ทน ภูเก็ตมีการริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น โครงการตายายสอนหลาน โครงการอุ่นไอรัก โครงการสายใยครอบครัว โครงการรักนวลสงวนตัว โครงการอบรมจราจรวินัยในเด็ก การจัดโครงการดังกล่าว ได้ข้อมูลและปัญหาจากการไปอบรม ดูรายการทีวี จากผลการประเมินผลเด็กจากการเข้าค่ายเด็กบางส่วน โครงการตายายสอนหลาน เกิดขึ้นเนื่องจากตายายธรรมะธรรมโม เด็กห่างไกลวัด การปฏิบัติธรรมควบคู่ฝึกตั้งแต่เด็ก นอกจากนี้ ยังมีปราชญ์ชาวบ้านในชุมชน ทำสัมตำโบราณ (ใส่พริกไทย ขนุนอ่อน กะปิ ตะลิงปิง มะม่วง แล้วเอาเปลือกหั่วปลีมารอง กินกับใบชะพลู ใบมะยม อร่อยมากไม่มีขายทั่วไป) จะทำตอนมีประชุมผู้สูงอายุ เทศบาลพบประชาชน แต่ยังไม่มียุติมาเรียนรู้ คิดว่า จะไปคิดให้เด็กสืบทอดการทำสัมตำโบราณต่อไป

ทม ป่าตอง ไม่มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน แต่โครงการที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน มีการจัดทำรายงานทุกปี ต้องอาศัยข้อมูลในคอมพิวเตอร์ แล้วส่งไปที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก เช่น อายุเด็กช่วงนี้ ทำอะไรกับเด็กบ้าง แต่ยังไม่มีการวิเคราะห์สถานการณ์

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

ทม ป่าตอง ไม่มีมีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน แต่มีอยู่ในตัวโครงการ เช่น ความพึงพอใจ ใส่ในแต่ละโครงการ ให้เขียนเอง ไม่ได้มีแบบสอบถาม เช่น กองสวัสดิการ จะมีเด็กกี่คน ทำอะไรบ้าง ใช้โปรแกรมของกรมฯ งานทะเบียนสำนักปลัด เช่น คนพิการ ถ่ายรูปไว้ เป็นข้อมูล ข้อมูลส่วนมากได้จากศุภนิมิตร เช่น มีเด็กเสี่ยงกี่คน เอาไปใช้ร่วมกับกองการศึกษา เช่น มีเด็กเข้าเรียนกี่คน เมื่อไรเข้าเรียน กองสาธารณสุข มีข้อมูลว่า มีเด็กฟันผูกี่คน

ทม ป่าตอง ไม่มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว แต่มีในโรงเรียนประถม เป็นครูฝ่ายแนะแนวฯ ถ้าเจอปัญหาให้คำแนะนำ ออกไปเยี่ยมบ้าน มีการจัดทำโครงการครอบครัวล้อมรัก ด้านยาเสพติด โดยระดับกรมฯ ส่งมาให้จัดทำ มีเป้าหมาย 30 ครอบครัว มีการประชาสัมพันธ์ให้มาร่วมอย่างดี แต่มาร่วมจริงประมาณ 10 ครอบครัว เนื่องจากคนในท้องถิ่นจะอาย ไม่กล้าเปิดเผย ไม่มาร่วม

ส่วนประชากรแฝงที่มาจากภาคเหนือ อีสาน พม่า จะไม่มาร่วม โครงการ กลุ่มนี้มีปัญหา มาก เช่น แม่พม่าผู้ชายมา
นอนด้วยและปล่อยให้เด็กเห็น แต่แม่ไม่สนใจ เพราะเป็นวิถีชีวิต ปากท้อง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

ทม ป่าตอง ไม่มีการประชาพิจารณ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกัน
ระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชน และไม่มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้
เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ ผู้ใหญ่ไม่รับฟังความคิดเห็นของเด็ก ผู้บริหารไม่ได้มาเจอ
เด็ก นายกเทศมนตรีให้ความสำคัญ ให้งบประมาณ แต่ไม่คลุกคลีกับเด็ก ปลัดเทศบาลก็เช่นกัน

ทม ป่าตองไม่มีสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น การ
วิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตย แต่มีสถานักเรียนของโรงเรียนวัดสุวรรณคีรีวงก์
เด็กในโรงเรียนวัดสุวรรณคีรีวงก์เป็นเด็กชั้นประถม ไม่เข้มข้มซึ่งขึ้นอยู่กับเขตการศึกษาอื่น อย่างไรก็ตามใน
แผนปี 2555 ทม ป่าตองมีแนวโน้มตั้งสภาเด็กและเยาวชน โดยใช้แกนนำเด็กและเยาวชนของเทศบาลเมืองป่า
ตอง และจะประสานงานกับงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด อย่างไรก็ตาม เด็กเหล่านี้ยังเล็กเป็นเด็กชั้น
ประถม ส่วนใหญ่เป็นเด็กมีปัญหาไม่รู้ว่าจะทำได้หรือไม่ ส่วนใหญ่ไม่มีเด็กป่าตองจริงๆ เป็นเด็กแฝงที่มาจากที่
อื่น จะไม่เข้าใจในระดับพื้นที่มาก มาแล้วก็ไป

ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากร ต่าง ๆ
เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม มีผู้ใหญ่ใจดี ร้านค้า โรงเรียน แจกของขวัญ จักรยาน ให้อุปกรณ์การศึกษาเด็ก
บริจาคเงิน มีโรงพัก สหกรณ์ ศูนย์มิต โรงพยาบาล กศน. ธนาคารออมสิน เทศบาล

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวบ่งชี้)

ทม ป่าตอง มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ค่าญูดูร้อน ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่
เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้ ค้นพบตนเอง เช่น รำ นาฏศิลป์ ฟุตซอล รักบี้ ศิลปะ การเสนอกิจกรรมดังกล่าวโดย
การนำข้อมูลมาจากเจ้าหน้าที่ โดยคิดว่า ในช่วงปิดเทอมใหญ่ อยากให้เด็กมาร่วมทำกิจกรรม มีเด็กมาร่วม
ประมาณ 300-400 คน และสอนหลักศาสนาอิสลาม

ทม ป่าตองไม่มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การทำ
กิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง แต่ในอนาคตมีแนวโน้มว่าจะมี
ศูนย์รวมให้เด็ก โดยได้ Idea มาจากศูนย์ธรรมเสถียร จะทำที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งมีอยู่ 2 ศูนย์ แต่ละศูนย์มี
เด็กละ 80 คน รับเด็กอายุ 2 ขวบครึ่ง – 3 ขวบ รวมประมาณ 160 คน โดยให้เด็กทำ บาดิ เทียนเจล โรยทราย เพื่อ
ฝึกสมาธิ นอกจากนี้ ทต ป่าตอง ไม่มีการเปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้

ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง แต่มีศูนย์อินเทอร์เน็ตของเทศบาลแต่ไม่ค่อยมีคนมาใช้ ส่วนที่โรงเรียนประถม มีการรับดาวเทียมจากพระราชวังไกลกังวลให้นักเรียนได้เรียนรู้ แต่ยังไม่มียุติบัตรที่จัดทำโดยเด็ก

ทม ป่าตอง มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น ไปดูสวนสัตว์ เรียนรู้ของจริง ศูนย์วัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์ในจังหวัดปีละ 2-3 ครั้ง ไปแข่งขันฟุตบอลนอกจังหวัด ไปศูนย์วิทยาศาสตร์ที่ตรง (ให้ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่าย) นอกจากนี้ ทม ป่าตอง มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชนแต่น้อยมาก เนื่องจากที่ดินมีราคาแพง มีที่หน้าหาดเป็นสนามเด็กเล่น 1 ที่ เปิดตลอด 24 ชั่วโมง แต่ในส่วนของเล่นเด็ก มีการปิดเพื่อปรับปรุงในปีงบประมาณ 2555 มีสนามฟุตบอล 1 แห่ง ที่หน้าหาด เปิดตลอด 24 ชั่วโมง ในปีงบประมาณ 2554 จะจัดตั้งศูนย์เยาวชนเทศบาลเมืองป่าตอง โดยเจ้าหน้าที่จากกองการศึกษา ยังไม่มีเด็กมาร่วมจัดทำเอง แต่ทางศูนย์จะจัดฝึกอาชีพให้เด็ก เช่น บาดิก บาร์เทนเดอร์ และยังไม่มีการให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน

ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวบ่งชี้)

ทม ป่าตอง มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนม โครงการอาหารกลางวัน ตรวจสอบสุขภาพฟันให้เด็ก พาเด็กไปเรียนรู้โลกภายนอก เช่น สวนสัตว์ ส่งผลงานเด็ก อบรมพี่เลี้ยงส่งไปอบรม ทำทุกปี

อย่างไรก็ตาม ทม ป่าตอง ไม่มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน แต่มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง เช่น โครงการต้านยาเสพติดและเอดส์ จัดอบรมฝึกอาชีพให้เด็กกลุ่มเสี่ยง จัดทุกปี โครงการเข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมยาเสพติดและเพศสัมพันธ์

ด้านการศึกษา (5 ตัวบ่งชี้)

ทม ป่าตอง มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน 2 ศูนย์ รับเด็กอายุ 2 ครั้ง - 3 ปี ศูนย์ละ 80 คน มีเจ้าหน้าที่ศูนย์ละ 4-5 คน ให้พี่เลี้ยงไปอบรมการเลี้ยงดูเด็กทุกปี มีการตรวจคุณภาพศูนย์ทุกปีและผ่านเกณฑ์มาตรฐานทุกปี นอกจากนี้ ยังมีศูนย์พัฒนาเด็กอัจฉริยะใช้คอมพิวเตอร์อีก 1 ศูนย์ ซึ่งเป็นศูนย์ดีเด่น สร้างโดยใช้งบ 29 ล้านบาท โดยมีผู้บริจาคภายใน 2.5 ล้านบาท มีคอมพิวเตอร์ ห้องน้ำมีโถส้วมนั่งสำหรับเด็กเล็ก มีการทำทางสำหรับเด็กพิการ มีเด็กพิเศษออกทัศนศึกษา 1 คน ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นแนะนำให้มาดูงานที่ศูนย์นี้

มีการคำนึงถึงสิทธิในการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง มี เด็กป่าตอง ได้หมด เด็ก 74 คนที่จบ ได้เรียนต่อหมดทุกคน แต่เด็กที่มีปัญหาครอบครัว ยังไม่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง ถ้าเป็นเด็กแฝง จะรู้จาก

เครือข่าย จากนั้น เจ้าหน้าที่จะประสานงานกับศุนนิมิต เพื่อพาเด็กไปเรียนที่อื่น ส่วนเด็กพ่อแม่ทั้งก็มีปัญหา ทะเบียนบ้าน ก็จะประสานงานกับพ่อแม่ หรือไม่ก็ประสานงานกับศุนนิมิต

ทม ป่าตอง มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น จัดอบรมครู ทุกปี ประมาณ 1 สัปดาห์ ในช่วงปิดเทอม โดยได้จัดเอง เกี่ยวกับการเรียน การสอน การจัดทำแผนการสอน การ ทำคู่มือการสอน นอกจากนี้ ยังมีการส่งครูไปอบรมที่อื่น ส่วนทรัพยากรสนับสนุน เช่น ครูศิลปะ เบิกจ่ายอุปกรณ์ ได้โดยเบิกจากงบประมาณของโรงเรียน ถ้าเกินงบก็มาเบิกที่ฝ่ายกองการศึกษาของเทศบาลฯได้ ครูมีคอมพิวเตอร์ เกือบทุกคน และสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตรากำลัง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อ ส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เช่น ครูศิลปะ เบิกจ่ายอุปกรณ์ได้โดยเบิก จากงบประมาณของโรงเรียน ถ้าเกินงบก็มาเบิกที่ฝ่ายกองการศึกษาของเทศบาลฯได้ ครูมีคอมพิวเตอร์เกือบทุก คน นอกจากนี้ มีการหาคนที่ตรงกับสายงานไปสอนเด็ก มีการกู้เงินจากธนาคารออมสิน 320 ล้าน โดยเทศบาลฯ กู้ และจ่ายในระยะยาว เพื่อขยายอาคารของโรงเรียนบ้านไสน้ำเย็น ให้มีการเรียนการสอนถึงชั้นม.6 (เดิมมีแค่ ม.3)

ทม ป่าตอง มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น พิกการ คิดเชื่อเอตส์ และ ค้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น เด็กพิการที่โรงเรียนเทศบาลบ้านไสน้ำเย็น ฟรีหมดและ ให้เบี้ยยังชีพ 500บาท/เดือน

ด้านสังคม (6 ตำบลงี่)

ทม ป่าตอง มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และ พัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็ก และเยาวชน แต่มีเด็กมาทำ/สมัคร และ มีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้น เด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของ ท้องถิ่น เช่น โครงการเข้าค่ายพุทธบุตร ช่วงอาสาพหุบูชา 3 วัน วันแม่ วันพ่อ มีจัดกิจกรรมโครงการตายาย ในปี งบ 2555

ทม ป่าตอง มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวาดขันการใช้ชีวิตของเด็กและ เยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารเน็ต ฯลฯ การ ไม่อนุญาตให้เด็กและ เยาวชนมั่วสุ่มในเวลาค่ำคืน แต่ในทางปฏิบัติ - ทำยาก มีเทศกิจเข้าควบคุม ไปเวียนตามร้าน มีกะหนึ่ง 4-5 คน แต่มีผับมาก มีร้านอาหารเน็ตมากที่ขออนุญาตให้เปิด แล้วดูแลไม่ทั่วถึง กฎหมายไม่เข้มแข็ง มีแหล่งอบายมุข มาก ทุกตรอกชอกชอย เป็นเมืองท่องเที่ยว แต่พัฒนาด้านจิตใจยาก มีอินเทอร์เน็ต มีลูกก็การ์ดจ่ายตั้งค์เกมส์ที่เล่น ในคอมพิวเตอร์ มาเล่นอินเทอร์เน็ตได้

ทม ป่าตอง มีกิจกรรมวันครอบครัวสันตนาการ เช่น วันพ่อ วันแม่ วันสงกรานต์ ไม่มีวันครอบครัวทุกอาทิตย์เนื่องจากเด็กมีเรียนพิเศษ เสาร์-อาทิตย์ ทำไม่ได้ และมีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดสน ดิคเชื้อเอคส์ พิการ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ เช่น กองทุนสวัสดิการชุมชน ต้องมีทุกแห่งของเทศบาล ของเทศบาลป่าตองตั้งมาได้ 2 ปีแล้ว เงินกองทุนได้มาจากค่าสมัครสมาชิกปีละ 360 บาท (ค่ารายหัว 40 บาท จากกองทุน สปสช.ของรัฐบาล) ถ้าสมาชิกไม่สบายนอนโรงพยาบาล ได้รับเงินช่วยเหลือ 50 บาท/วัน มีการแบ่งเงินส่วนนี้มาช่วยเด็กด้อยโอกาส โดยพิจารณาว่ามีเด็กบ้านไหนลำบาก ก็ให้การช่วยเหลือ

ทม ป่าตอง มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เช่น มีการทำประชาคมในเรื่องเด็ก ยาเสพติด โดยประธานประชาคมจะเอาเรื่องเด็กๆ เข้าไปคุยในประชาคม ส่วนใหญ่คุยเรื่องยาเสพติด

เทศบาลตำบลรัชฎา

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

ทต รัชฎา มีการส่งเสริมให้มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน ได้แก่ มี ชมรมผู้สูงอายุ ชมรมแอโรบิก ชมรมกลุ่มอาชีพ ผู้นำชุมชน ผู้นำอาสาพัฒนา ผู้นำทางศาสนา นอกจากนี้ ทต รัชฎา ยังมีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่ายต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน ภาครัฐ ได้แก่ โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต บ้านพักเด็ก สถานพินิจ ตำรวจ ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนเอกชน ได้แก่ บ้านพักตะวันฉาย บ้านโลนโฮม องค์กรประชาชน เช่น ผู้นำชุมชน อสม.

ทต รัชฎา มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในแผนปี 2555 งบประมาณที่ตั้งไว้ให้สำหรับแผนหรือโครงการการทำงานด้านเด็กและเยาวชน ประมาณ 11,274,040 บาท โดยแบ่งเป็นกลุ่มเด็กอายุ 0-5 ปี 4,289,000 บาท กลุ่มเด็กอายุ 6-14 ปี 3,635,040 บาท กลุ่มเด็กอายุ 15-25 ปี 2,750,000 บาท และกลุ่มเด็กพิเศษ 600,000 บาท และมีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง เช่น กองสวัสดิการเป็นผู้รับผิดชอบ มีพื้นที่น้อย โกหลอ พี่สาย โดยการนำเอาเครือข่ายมาช่วย เช่น ตำรวจ พมจ. บ้านพักเด็ก สถานพินิจ จะมาช่วยโดยการโทรศัพท์หากัน

ทต รัชฎา ไม่มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ แต่จะไปร่วมกับสถาบัน เพื่อประเมินสถานการณ์ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ เช่น พมจ. จัดเรื่องทีมสหวิชาชีพ สถานการณ์ความรุนแรงการค้ามนุษย์ (จัดเฉพาะที่ภูเก็ต) ทต รัชฎา มีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที ถ้ามี case ก็จะสามารถลงไปปฏิบัติได้โดยเป็นแผนการปฏิบัติงานของกองสวัสดิการ แต่ไม่มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติงานจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย เช่น ระหว่างกองไม่มี ไม่ได้ประสานงานกัน แต่ถ้าเป็นระหว่างเครือข่ายมีการประสานงานร่วมกันอยู่แล้ว แต่มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ เช่น การไปอบรม ประชุมที่อื่นๆ UNICEF พาไปดูงานที่อุบลราชธานี ปี 2548 และมีการอบรมเชิงปฏิบัติการ

ทต รัชฎา มีการริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสภาเด็ก เช่น การไปจัดบู๊ทเอง โดยไม่มีการเขียนโครงการ กิจกรรมการออกบู๊ท สนับสนุน เงิน

กระต่าย โปสเตอร์ สภาเด็กมีเด็ก 52 คน แต่มีเด็กที่ทำงานเป็นแกนนำมี 15 คน เป็นเด็กตั้งแต่ ม.1-ม.3 เด็กจากโรงเรียนกู่จะเป็นกรรมการ การทำงานของสภาเด็กจะทำงานร่วมกันในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ มีความคิดที่จะให้
น้องๆ รู้จักการเขียนแผนเอง เดือนหน้า (กันยายน 2554) จะพาเด็กจาก 4 ตำบล มี รัชฎา เชียงทะเล กระทุ่ม และเกาะ
แก้ว ไปอบรมการเขียนโครงการ

ทต รัชฎา ไม่มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา
และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน แต่มีการประเมินผลหลังทำโครงการทุกครั้ง ไม่มีการประเมินผลทุก 2 ปี
แต่จะมีการประเมินผลประจำปีของกองสวัสดิการ มีการรายงานโดยใช้โปรแกรม CPMIS ใช้ในการกรอกข้อมูล
เกี่ยวกับเด็ก

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตำบล)

ทต รัชฎา มีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชน เป็นแผนรวม ไม่มีแยกสำหรับแผนเด็ก และมีการนำเสนอข้อมูล ตำบล การพัฒนาเด็กและเยาวชน
และผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน แต่อย่างไรก็ตามไม่สมบูรณ์ ในส่วนงานกองสวัสดิการจะ
ไปดูจากสถานการณ์แล้วนำมาปฏิบัติ

ทต รัชฎา มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และ
ปัญหาของเด็กและเยาวชน มี เฉพาะเด็กที่ถูกทำร้าย จะใส่ไว้ในโปรแกรม CPMIS และมีการจัดตั้งศูนย์ให้
คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์การศึกษาและ
อื่นๆ เช่น สายด่วนปัญหาเรื่องเด็ก เป็นเบอร์ของโกหลอ สามารถติดต่อได้ตลอด 24 ชั่วโมง เช่น เด็กถูกตี เด็ก
ไปขายดอกไม้ เด็กไม่มีเลข 13 หลัก สำหรับเจ้าหน้าที่ที่ลงไปช่วยเหลือเด็กมีการคุกคามจากนายหน้าเด็กพวกนี้
เหมือนกัน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตำบล)

ทต รัชฎา มีการประชาสัมพันธ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่าง
ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแนวนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการ
เปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นเช่น การคุยกัน โดยการสอบถามความคิดเห็นจากเด็ก แต่เด็กยังไม่ได้เขียนโครงการ
ขึ้นมาเสนอเอง นอกจากนี้ ทต รัชฎา มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น
และระดับอื่น ๆ ในสภาเด็กและเยาวชน เด็กหญิง 13 คน เด็กชาย 2 คน

ทต รัชฎา มีสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น การวิพากษ์วิจารณ์
การแสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตย เช่น ให้เด็กได้เข้าร่วมในการทำประชาคม แต่เด็กยังไม่ได้ออก
ความคิดเห็น

มีประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากร ต่างๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม เช่น ผู้ปกครองเด็ก ห้างโลตัส วัด เป็นการบริจาคของข้วย อาหาร โลตัสจะให้ เป็นของเล่น วัดก็จะให้สิ่งของที่อยู่ในชุดสังฆทานจำพวก นม น้ำผลไม้

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวอย่าง)

ทต รัชฎา มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ค่ายฤดูร้อน หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความ สนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเองได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น กองการศึกษา พาเด็กไทยพุทธไปอบรมจริยธรรมทางศาสนาพุทธ ช่วงเดือนมีนาคม ปีละครั้ง โดยให้เด็กไป เรียนรู้ที่วัด 3 วัน 2 คืน ส่วนเด็กไทยอิสลาม จะมีการสอนทางด้านศาสนาตลอดทั้งปี

ทต รัชฎา ไม่มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การสังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกันโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง และไม่มีส่งเสริมให้ เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรม โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง แต่มี เว็บไซต์ของเทศบาลเข้ามาใช้ได้ทุกคน จะมีเครื่องคอมพิวเตอร์หลักอยู่ 1 เครื่อง แต่ถ้ามีการใช้งานกันมาก ก็ สามารถเข้าไปใช้คอมพิวเตอร์ตามกองต่างๆ ภายในเทศบาลได้

ทต รัชฎา มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อ ยกกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น กองการศึกษา จะพาไปสวนสัตว์ พิพิธภัณฑ์ ส่วนต่างจังหวัด มีไปแข่งขันกีฬา (ได้แชมป์ประเทศไทยของ ปี 54 ประเภทวิ่ง) การแข่งขันกีฬา จะเป็นเด็กใน ระดับการศึกษาชั้นประถมและมัธยม

มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ใน ชุมชนเช่น ทุกศูนย์ของศูนย์เด็กเล็ก คนทั่วไปสามารถเข้าไปเล่นได้ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมี 5 ศูนย์ รับช่วงอายุ 2-5 ปี สนามเด็กเล่นก็จะมีในหมู่บ้านอิระวดี มีสนามกีฬาจะเป็นสนามฟุตบอลอย่างเดียว 1 แห่ง และจะทำเพิ่มอีก 2 สนาม มีในโรงเรียนทั้ง 3 แห่ง สำหรับศูนย์นันทนาการยังไม่มี สนามเด็กเล่นที่มีอยู่เพียงพอต่อจำนวนเด็ก ของ เล่นก็มีเพียงพอและมีการปรับเปลี่ยนทุกปี แต่ไม่มีการให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์ นันทนาการของชุมชน

ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวอย่าง)

ทต รัชฎา มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนม โครงการอาหารกลางวัน เช่น กองการศึกษา จะเป็นนม อาหารกลางวัน นอกจากนี้ ยังมีโครงการตรวจสุขภาพปากและฟัน ตรวจสุขภาพจะเริ่มในปี 2555 สอนการแปรงฟันที่ถูกวิธี ยัง ไม่มีการจัดอบรมผู้ดูแลเด็ก

ทต รัชฎา มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน เช่น กองสาธารณสุขร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ มีการจัดบอร์ด แจกเอกสาร มีวิทยากร มีการจัดกิจกรรมลดละเลิกบุหรี่สำหรับเด็กชั้น ป.4 - ม.ต้น เป็นงบประมาณของเทศบาล และมีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง เช่น โครงการโรคเอดส์ ทำที่โรงเรียน ปีละ 1 โรงเรียน จัดสลับกัน ตั้งแต่ ป.4-ม.ต้น โครงการต้านยาเสพติด จัดให้เด็ก ป.4-ป.6 โดยจัดแข่งขันวาดภาพมาประกวดชิงรางวัล ปีละครั้ง มีการสนับสนุนตรวจหาสารยาเสพติดปีละ 2 ครั้ง

ด้านการศึกษา (5 ตำบล)

ทต รัชฎา มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน 6 ศูนย์ ได้แก่ โรงเรียนทุ่งคา 1 ศูนย์ โรงเรียนกู่ 2 ศูนย์ โรงเรียนนาหลวงของเทศบาล 1 ศูนย์ โรงเรียนเกาะลิเหว 1 ศูนย์ โรงเรียนแหลมตึกแก 1 ศูนย์ มีเด็กประมาณ 1,000 กว่าคน เฉพาะของเทศบาล และมีการคำนึงถึงสิทธิในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง มีการสนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐาน (จะอยู่ในแผนฯ) มีส่งครูไปอบรม เด็กนอกระบบ จะมีเด็กพิการก็จะมีโรงเรียนปัญญาบุคคลที่ตำบลปากคอก โรงเรียนศึกษาพิเศษ อ.กระบุรี เด็กออทิสติก โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ทางเทศบาลมีการสนับสนุนเด็กให้เข้าเรียนทุกระดับ

ทต รัชฎา มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น ส่งไปอบรมเกี่ยวกับสื่อการเรียน การสอน และสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตรากำลัง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง แต่ครูไม่เพียงพอ 50:1 ในศูนย์เด็ก เด็ก 46 คน : ครู 1 คน มีพี่เลี้ยง 1 คน และมีอาสาสมัครช่วยเป็นช่วงๆ

ทต รัชฎา มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดสน พิกัด ติดเชื้อเอดส์ และด้อยโอกาสกลุ่มต่างๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น ส่งเด็กไปเรียนทั้ง 3 ที่ (ดูรายละเอียดในข้อ 29) โดยพาเด็กและผู้ปกครอง ไปดูสถานที่ก่อนว่าชอบหรือไม่ ถ้าชอบก็จะส่งให้เข้าเรียน เด็กติดเชื้อมี 1 คน ให้เรียนอยู่ที่บ้าน เด็กด้อยโอกาสฐานะยากจน สนับสนุนทุนการศึกษาจาก สส., พมจ. ทุนละ 1,000 บาท/คน/เทอม สำหรับใช้ค่าจ่าย

ด้านสังคม (6 ตำบล)

ทต รัชฎา มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่างๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน เช่น มี ประสานงานกับแรงงานจังหวัด โดยการสอบถามความต้องการของเด็กก่อน ทางด้านแรงงานจังหวัดจะเป็นคนฝึกอบรมให้ ทางเทศบาลเอง ไม่มีการจัดอบรม เป็นเพียงผู้ประสานงานให้เท่านั้น และมีการจัดโครงการ

กิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น เช่น มีร่วมกับโรงเรียน โดยใช้วัฒนธรรมเป็นตัวเชื่อม

ทต รัชฎา มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารอินเทอร์เน็ต ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน เช่น ร้านอาหารเน็ตให้ความร่วมมือในการให้บริการสำหรับเด็ก โดยห้ามเด็กเข้าไปเล่นในช่วงเวลาเรียนกลางวัน มีการสุ่มตรวจและยังไม่พบว่ามียุวกไปเล่น หลังจาก 4 หมู่ จะห้ามไม่ให้เด็กอายุน้อยกว่า 18 ปี เข้าไปเล่น ส่วนห้างมีโลดส์ มีทีเดียวก ไม่มีผับ คาเฟ่

ทต รัชฎา มีกิจกรรมวันครอบครัวสันตนาการ เช่น วันเด็ก วันผู้สูงอายุ วันลอยกระทง วันสงกรานต์

ทต รัชฎา มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดทุน ดัดเชื้อเอ็ดส์ พิกการ และค้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ เช่น กองทุนสวัสดิการ ให้การสนับสนุน จัดตั้งจากประชาชนในชุมชน โดยมีการสนับสนุนจากรัฐ 1 ส่วน เทศบาล 1 ส่วน ชุมชน 1 ส่วน

ทต รัชฎา มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เช่น การประชุมเครือข่าย เช่น ชมรมแอโรบิก กลุ่มผู้สูงอายุ เรื่องที่ประชุมจะเป็นการติดตามงานที่ทำในหมู่บ้าน สถานการณ์โรคระบาด กิจกรรมต่างๆ ปัญหาของเด็ก สอบถามปัญหาโดยรวม เพื่อหาแนวทางแก้ไขและเป็นการประชาสัมพันธ์งานของเทศบาล

เทศบาลตำบลเชิงทะเล

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

ทต.เชิงทะเล ไม่มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง แต่มีการเฝ้าระวังตามสิทธิเด็กหลัก 4 ด้าน ทีมทำงานด้านเด็กและเยาวชนทุกกองจะมีหน้าที่เฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชน ส่วนสำนักปลัดจะมองในภาพรวม กองสวัสดิการจะเฝ้าระวังด้านสังคม เด็กยากไร้ เร่ร้อน กองสาธารณสุขเฝ้าระวังด้านสุขภาพ กองการศึกษา เฝ้าระวังเด็กอายุ 3-6 ขวบ เด็กวัยเรียน ทั้งในระบบและนอกระบบ หรือตามอัยยาศัย ทต.เชิงทะเล มีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่ายต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน และมี ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ทต.เชิงทะเล มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน 3 ปี กองการศึกษา ปี 54 ประมาณ 27% ของงบประมาณ และมีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง เช่น กองสาธารณสุข มีพยาบาลวิชาชีพ 1 คน นักวิชาการสุขาภิบาล 1 คนและนักวิชาการส่งเสริม 1 คน กองการศึกษามีนักวิชาการศึกษา 1 คน นักสันตนาการ 1 คน ครู 40 คน กองสวัสดิการมีนักพัฒนาสังคม 1 คน ผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชน 1 คน

ทต.เชิงทะเล มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น องค์กรเอกชน (NGO) เพื่อประเมินสถานการณ์ ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ เช่น ร่วมกับ สสจ. รพ. สต. ภูเก็ตเทคโนโลยี วิทยาลัยอาชีววะ วิทยาลัยสารพัดช่าง และมีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที เช่น การจัดโครงการตัวหลัก “โครงการส่งเสริมกิจกรรมเยาวชน” โครงการเทศน์มหาชาติ (ตักบาตรหนังสือ) มีเยาวชน เจ้าหน้าที่เอกชน เจ้าหน้าที่ภาครัฐ เด็กนักเรียน ผู้ปกครอง ประชาชนทั่วไปประมาณ 300-500 คน อย่างไรก็ตาม ทต.เชิงทะเล ไม่มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย แต่จะมองในภาพรวมทั้งหมด ก็จะมี คณะกรรมการชุมชน (ตัวแทนชุมชนที่เลือก) เสนอโครงการ จากนั้นก็เข้าแผน คณะกรรมการแผนพิจารณา การเข้าแผนจะมี ตัวแทนชุมชน สมาชิกสภาเทศบาล หัวหน้าส่วนราชการ ผอ.รพ.สต. ตำรวจ ผอ.โรงเรียน

ทต.เชิงทะเล มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ ประมาณ 3-5 ครั้ง/คน/ปี

ทต เชียงทะเล มีการริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น แผนอบรมแกนนำเยาวชนปี 2555

ทต เชียงทะเล ไม่มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน แต่จะประเมินผลทุกโครงการและการรายงานตามสายงาน กองสาธารณสุข มีการรายงานประจำเดือนเกี่ยวกับงานแพทย์ฉุกเฉิน อุบัติเหตุและการย้ายผู้ป่วยไปรักษาที่อื่น

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

ทต เชียงทะเล มีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนตามแผนงานแผน 3 ปี (2555-57) และมีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน เช่น การนำเสนอเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเพื่อปรับเปลี่ยนโครงการในครั้งต่อไป ทต เชียงทะเล ไม่มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังเด็ก แต่มีข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน เช่น กองสวัสดิการทำเกี่ยวกับข้อมูลทะเบียนราษฎร์ จปฐ.

ทต เชียงทะเล มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็ก และเยาวชน ความสัมพันธ์การศึกษาและอื่น ๆ เช่น ศูนย์พัฒนาครอบครัว ของกองสวัสดิการเทศบาล

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

ทต เชียงทะเล ไม่มีการประชาสัมพันธ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกัน ระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแนวนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น แต่จะรณรงค์ส่งเสริมการเลือกตั้ง เมื่อสภาเด็กเข้มแข็ง แต่ มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่นๆ เช่น ในสภาเด็ก สมาชิกหญิงมากกว่าชาย

ทต เชียงทะเล กำลังดำเนินการแต่งตั้งสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น การวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตย แต่งตั้ง กพ. 54

ทต เชียงทะเล มีประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากร ต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม เช่น เทศน์มหาชาติบริจาคหนังสือบริจาคน้ำท่วม ร้านค้าให้ขนม ของรางวัล ทุนการศึกษาประมาณ 20 คน/ปี ชมรมผู้ปกครองบริจาคเงินสร้างห้อง 1 ห้อง

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวบ่งชี้)

ทต เชียงทะเล มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ค่าฤๅษณ์ หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเองได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

เช่น โครงการบรรพชาสามเณร โครงการดนตรี ศิลปะ นาฏศิลป์ ภาษาอังกฤษ กีฬาวัยน้ำ ฟุตบอล บาสเก็ตบอล กอล์ฟ

ทต เชียงทะเล มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การสังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง เช่น ศูนย์กีฬาเทศบาล ปี 55 แต่ไม่มีการส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง แต่พร้อมที่จะสนับสนุน

ทต เชียงทะเล มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาค้าง ๆ เช่น โครงการป้องกันยาเสพติด มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชนเช่น สนามเด็กเล่น ในศูนย์เด็กเล็ก 1 แห่ง โรงเรียน 1 แห่ง สนามกีฬาฟุตบอล 1 แห่ง สนามกีฬาในโรงเรียน 1 แห่ง ศูนย์กีฬา 1 แห่ง แต่ยังคงขาดอุปกรณ์เครื่องเล่นสนามของเด็กเล็ก แต่ไม่มีการให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน

ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตำบล)

ทต เชียงทะเล มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนม โครงการอาหารกลางวัน โครงการหนุนนัยสุขภาพดี โครงการโภชนาการ สมวัยของกรมอนามัย (มีการอบรมบ่อยครั้งเฝ้าระวังภาวะโภชนาการ) โครงการเด็กไทยไม่กินหวาน โดย สสจ. (รณรงค์การไม่บริโภคนมกรุปกรอบ น้ำอัดลม) โครงการศูนย์เด็กเล็กปลอดโรคโดยกรมอนามัย (เฝ้าระวังป้องกันการเกิดโรค มือ เท้า ปาก ตาแดง หวัด 2009) โครงการเหล่านี้ ต้องทำรายงานผล ปีละ 1 ครั้ง สสจ. และกรมอนามัยจะติดตามปีละ 1 ครั้ง

ทต เชียงทะเล มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน เช่น โครงการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ผู้เข้าร่วมเป็นกลุ่มเสี่ยง อบรมที่วัด มีวิทยากรจาก รพ.สต. จัดอบรม 3 วัน และมีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง เช่น โครงการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ผู้เข้าร่วมเป็นกลุ่มเสี่ยง อบรมที่วัด มีวิทยากรจาก รพ.สต. จัดอบรม 3 วัน

ด้านการศึกษา (5 ตำบล)

ทต เชียงทะเล มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน 1 ศูนย์ โดยมีการคำนึงถึงสิทธิในการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เช่น มี อนุบาลประมาณ 400 คน นักเรียน ป.1- ป.6 เรียนในระบบ 100% ประมาณ 850 คน ส่วนหลักสูตร English program มีตั้งแต่ ป.1- ป.5

ทต เชียงทะเล มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น มีอัตรากำลัง ครูจ้างสอน/ครูผู้ช่วย คอมพิวเตอร์ 2 ห้อง 80 เครื่อง อุปกรณ์การเรียนการสอนคิดเป็นรายหัว (กรม) กับเทศบาล ประมาณหลักแสน และสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตรากำลัง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เช่น อัตรากำลัง งบประมาณ ที่ศูนย์เด็กเล็กมีเพียงพอ

ทต เชียงทะเล มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น พิกการ ติดเชื้อเอดส์ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น เด็กขาดส่น มีทุนการศึกษา/เรียนฟรี เด็กพิเศษออกทิสติกให้เรียนในโรงเรียนนอกระบบ

ประมาณ 7 คน ครูประมาณ 2-3 คน เด็กสมาธิสั้น ประมาณ 2-3 คน

ด้านสังคม (6 ตำบล)

ทต เชียงทะเล ไม่มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน แต่อยู่ในระหว่างการดำเนินการ แต่มีการจัด โครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น เช่น วันลอยกระทง สารทเดือนสิบ จูงลูกจูงหลานไปวัด บรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน วันสำคัญทางศาสนา อบรมทางศาสนาอิสลาม ไทยพุทธปฏิบัติศาสนกิจ

ทต เชียงทะเล ไม่มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวาดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารเน็ต ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน แต่ในภาพรวม มี อพปร. เทศกิจ มีปัญหาน้อย เป็นชุมชนอยู่อาศัย

ทต เชียงทะเล มีกิจกรรมวันครอบครัวสันตนาการ เช่น โครงการครอบครัวอบอุ่น โรงเรียนเข้มแข็ง จัด 2 ครั้ง/ปี และเชิญผู้ปกครองสอนพิเศษให้เด็กฟรี (ช่วงการประชุมผู้ปกครองสัญจร) จัดเดือนละครั้ง

ทต เชียงทะเล ไม่มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น ติดเชื้อเอดส์ พิกการ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ แต่มีกองทุนสวัสดิการชุมชน หน้า 35 แผน 3 ปี

ทต เชียงทะเล มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เช่น วารสารเชิงเล คอลัมน์การศึกษา มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชุมชน

องค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็ก
และเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

อบต.เชิงทะเล มีการส่งเสริมให้มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมี
มีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน ได้แก่ สมาชิกสภา อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สตรี อสม. กรรมการมัสยิด
และมีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่ายต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กร
ประชาชน ผู้นำชุมชน เช่น ภาครัฐ ได้แก่ อบต. อบจ. บ้านพักเด็ก ส่วนเอกชน ได้แก่ คุณสันติ อติดี สจ. และนัก
ธุรกิจ ทาง อบต. จะเข้าร่วมประชุมกับศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) เป็นการทำงานโครงการด้านเด็ก
และเยาวชนร่วมกัน มีการประชุมไม่เป็นทางการเป็นครั้งคราว โดยทาง ศพค. จะมาปรึกษาและร่วมกิจกรรม
สำรวจ

อบต.เชิงทะเล มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและ
คุ้มครองเด็กและเยาวชน ในปี 2553 ที่ผ่านมา องค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล ได้จัดทำแผนพัฒนา มีจำนวน
โครงการในแผนพัฒนาประจำปี จำนวน 174 โครงการ งบประมาณทั้งสิ้น 299,300,000.- บาท สามารถ
ดำเนินการได้จริง จำนวน 125 โครงการ งบประมาณ 131,135,023.- บาท แบ่งเป็นโครงการที่เกี่ยวกับเด็กและ
เยาวชนจำนวน 18 โครงการ งบประมาณ 3,708,140.-บาท และ ปี 2554 งบประมาณ 134 ล้าน ในปี 2555
งบประมาณที่ตั้งไว้สำหรับแผนหรือโครงการการทำงานด้านเด็กและเยาวชนในชุมชน ประมาณ 507,000 บาท
โดยแบ่งเป็นกลุ่มเด็กอายุ 0-6 ปี 60,000 บาท อายุ 0-18 ปี 130,000 บาท กลุ่มอายุ 7-18 ปี 277,000 บาท และกลุ่ม
เด็กพิเศษ 40,000 บาท และ ทต.เชิงทะเล มีบุคคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและ
กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง เป็นผู้จัดบริการทางสังคม (CM=case
manager) มีนื่องอารีย์ทำงานตลอด 24 ชั่วโมง ประสานงานรับแจ้งความช่วยเหลือ เช่น เด็กถูกระทำ ความ
รุนแรง ให้การช่วยเหลือโดยแจ้งศูนย์พัฒนาครอบครัวฯไปบ้านพักเด็ก ประสานงานกับศูนย์พัฒนาครอบครัวฯทำ
อยู่ 2 ปี มีเพียง 1 case

อบต.เชิงทะเล มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น องค์กรเอกชน
(NGO) เพื่อประเมินสถานการณ์ ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ มี 1 ครั้ง ใ้ช้ในปี 2553
โดยจัดร่วมกับศาลเยาวชน แผนกคดีอาญา มีผู้เข้าร่วมเป็นแกนนำอาสาสมัคร ได้งบประมาณสนับสนุนจาก อบต. ส่วนศาล
เยาวชนเป็นผู้เขียนโครงการ และมีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับ
ชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที นอกจากนี้ ทต.เชิงทะเล มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อ
ปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย

เช่น ประชุมร่วมกับศูนย์พัฒนาครอบครัว ปีละ 1 ครั้ง ประเมินผลการทำงานที่ผ่านมา และงานที่จะทำใหม่ เอาข้อมูลเก่ามาวิเคราะห์ว่าจะทำอย่างไรต่อ และไม่มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ แต่จะส่งไปอบรมอย่างสม่ำเสมอทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด มีงบเติมที่ในส่วนนี้

อบต. เชิงทะเล มีการริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น โครงการเข้าค่ายอบรมจริยธรรม เป็นนักศึกษาในพื้นที่ ที่ไปเรียนที่มอ.ปัตตานี เขียนของบสนับสนุนจาก อบต. เพื่อให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่เข้าค่ายอบรมจริยธรรม ประมาณ 10-15 วัน ทำมาแล้ว 4 ปี แต่ตอนนี้ไม่ได้ทำแล้ว โครงการลานกิจกรรมสานสัมพันธ์ครอบครัว เป็นเด็กในชุมชนรวมกลุ่มเล่นดนตรี จะมีการรวมตัวกันทุกวันเสาร์แรกของเดือน ทำมา 1 ปี งบประมาณ 2553 ตอนนี้เลิกไปแล้วเนื่องจาก อบต. ไม่ได้สนับสนุนทางด้านงบประมาณ ในปี 2554 โครงการแข่งขันฟุตบอลเยาวชน เด็กเขียนโครงการมาเพื่อขอสนับสนุนอุปกรณ์ มีการจัดเป็นประจำทุกปีที่โรงเรียนบ้านบางเทา

ทต. เชิงทะเล ไม่มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน แต่ทุกโครงการสรุปเป็นปีต่อปี เป็นเล่ม มีแบบฟอร์มสำหรับประเมินรายงานละเอียด และมีการสรุปเป็นวารสารของ อบต. ออกทุกเดือน มีทั้งรายเดือน รายปี

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

อบต. เชิงทะเล ไม่มีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะ แต่มีอยู่ในแผนรวม และมีแยกเป็นด้านพัฒนาและคุ้มครองเด็ก และมีการสรุปลงในวารสารของ อบต. โดยเฉพาะงานที่เกี่ยวกับเด็ก

อบต. เชิงทะเล มีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน เช่น นำเสนอผ่านการประชุมผู้บริหารทุกเดือน นำงานมาสรุปให้ผู้บริหารของ อบต. ฟัง ว่าแต่ละกองได้ทำอะไรบ้าง และมีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชนเช่น ฐานข้อมูล CPMIS คุ้มครองและห่วงใยเด็กของ UNICEF ร่วมกับ ม.มหิดล ใช้เป็นข้อมูลในการประชุมสรุปผลและวางแผนทำโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา

อบต. เชิงทะเล มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็ก และเยาวชน ความสัมพันธ์การศึกษาและอื่น ๆ คือ ศูนย์พัฒนาครอบครัว

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

อบต. เชิงทะเล มีการประชาพิจารณ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกัน ระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแนวนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ

และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นเช่น กองสวัสดิการ ได้ทำ 1 ครั้ง ตอนต้นปี 2554 เป็นการแสดงดนตรี จัดเดือน
ละครึ่ง แต่มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ เช่น เมื่อ
มีการประชุมก็เชิญมาร่วม โดยผ่านการประชาสัมพันธ์ การจัดอบรมจะมีเยาวชนหญิงเข้าร่วมมากกว่าชาย

อบต.เชิงทะเล ไม่มีสถานเด็กและเยาวชน แต่มีสถานนักเรียนของโรงเรียนบ้านบางเทา คิดว่าจะทำไม่เกิน
6 เดือน ตอนนีมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับรู้ และหาเวลาที่เหมาะสม

ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากร ต่างๆ
เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม ส่วนใหญ่จะได้เงินบริจาคมาก จากเศรษฐกิจตัววันออกกลาง ศูนย์นิมิตสร้างศูนย์
พัฒนาเด็กเล็ก เจ้าของกิจการ โรงแรม ผู้นำชุมชน ให้เงินบริจาคมอบทุนผู้ด้อยโอกาส 1 แสน 5 หมื่นบาทแข่งขัน
กีฬาจะให้ชุดกีฬา ลูกบอล วันเด็กจะมีธนาคารให้

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวอย่าง)

อบต.เชิงทะเล มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ถ่ายดูร้อน หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับ
ความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเองได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็น
ประโยชน์ เช่น กีฬาฟุตบอล ทำผ้าบาติก ทำปีละครั้ง กีฬาต้านยาเสพติด ถ่ายดูร้อนจะอบรมจริยธรรมของ
ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลามจะมีการสอนศาสนาทุก เสาร์-อาทิตย์ พาไปทัศนศึกษามีทุกปี ปีละครั้ง

อบต.เชิงทะเล ไม่มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การ
สังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง แต่คงจะมี
หลังจากที่จัดตั้งสถานเด็กและเยาวชนแล้ว และไม่มีการส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมโดย
เด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง แต่คงจะมีหลังจากที่จัดตั้งสถานเด็กและเยาวชนแล้ว

อบต.เชิงทะเล มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อ
ยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น ส่งไปแข่งขันกีฬา ทัศนศึกษาจะเป็นเด็กกำพร้า
โรงเรียนจะเป็นผู้คัดเลือก สนับสนุนค่าใช้จ่ายให้ทุกอย่าง เด็กประมาณ 1,000 ราย/อบต. อบต.จ่ายหมด และมี
สนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน
เช่น สนามเด็กเล่น ที่หาดสุรินทร์ 2 แห่ง เกาะค้างคาว 1 แห่ง มูการ์ร่ม 1 แห่ง ศูนย์นันทนาการ 2 ที่ คือ เกาะ
ค้างคาวและหาดสุรินทร์ สนามกีฬาที่โรงเรียนบางเทา 2 แห่ง หาดสุรินทร์ 2 แห่ง หลังโลดส์ 5 แห่ง คุณภาพการ
ใช้งานอยู่ในสภาพที่ดี แต่ไม่มีการให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน

ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวอย่าง)

อบต.เชิงทะเล มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย
เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้คัมมม โครงการอาหารกลางวัน เช่น กีฬาอนุบาลร่วมกับ อบต. กำมะลา การ

แข่งขันปั้นดินน้ำมัน คณิตศาสตร์ การแสดง เรียนภาษาอังกฤษโดยครูฝรั่ง การสอนว่ายน้ำ มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน เช่น มีการส่งเยาวชนที่สูบบุหรี่และดื่มสุรา (มีจำนวนมาก) ไปบำบัด ได้ผลพอควร มี โครงการเดินรณรงค์งดสูบบุหรี่ จัดโดย อบต. เป็นโครงการต่อเนื่อง จัด 1 วัน ผู้เข้าร่วมเป็นเด็กนักเรียน โรงเรียนบ้านบางเทาชั้น ม.1-ม.3 และมีโครงการเครือข่ายเยาวชนรักดี ไม่เสพ ไม่ท้อง ใส่ใจชุมชน อบรบ 3 วัน เพิ่งจัดปีแรก ผลออกมาดี วิทยากรเก่ง ทำให้เด็กสนใจตลอด เด็ก 80 คน เจ้าหน้าที่ 20 คน เป็นโครงการร่วมกับพัทลุงและสงขลา ใช้งบของ พมจ.

อบต.เชิงทะเล มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่องเช่น พานักเรียน ป.6-ม.1 ไปเข้าค่ายยาเสพติดร่วมกับกองทัพเรือ ไปอยู่ 1 วันครึ่ง เริ่มทำในปี 2554 เป็นปีแรก มีกองทัพเรือสนับสนุนวิทยากร โดยทาง อบต. ออกเงินเอง ผลการจัดเป็นที่ยอมรับดี (มีเฉพาะเด็กผู้ชาย)

ด้านการศึกษา (5 ตำบล)

อบต.เชิงทะเล มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน 2 แห่ง คือ หาดสุรินทร์ เด็ก 45 คน รับช่วงอายุ 2 ขวบครึ่ง-4 ขวบ ครู 2 คน พี่เลี้ยง 1 คน และนุการ่วม มีเด็ก 130 คน รับช่วงอายุ 3-6 ปี ครู 7 คน พี่เลี้ยง 3 คน แม่บ้าน 3 คน และมี เหนอสหกรณ์ของเอกชน 2 แห่ง คือ ลาภูน้ำและขจรเกียรติ นอกจากนี้ ยังมีบ้านออกติกรับเลี้ยงเด็ก และมีการคำนึงถึงสิทธิในการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึงเช่น เด็กไทยมีสิทธิได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง มีต่างด้าว 1 คน ที่โรงเรียนบ้านบางเทา นอกนั้นไปเรียนที่อื่นนอกเขต

อบต.เชิงทะเล มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น ส่งครูให้เรียนจนจบ ป.ตรีปฐมวัยทุกคน บรรจุเป็นพนักงานของศูนย์ได้สิทธิตามวุฒิการศึกษา ไปอบรม/ดูงาน ที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กดีเด่นที่เชียงรายและสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตราค่าจ้าง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เช่น สนับสนุนอัตราค่าจ้าง จัดทำกรอบอัตราได้เต็มที่ งบประมาณเต็มที่ สิ่งอำนวยความสะดวก เสื้อผ้า ที่นอน

อบต.เชิงทะเล มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดทุน พิการ ดิดเชื้อเอดส์ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น เด็กพิการ ได้เรียนหมดถ้าเดินได้ที่ ต.ปากคลอง อ.กระทุ่ม เด็กออทิสติกเรียนที่ รร.ปัญญาอนุกุล มีทุนสงเคราะห์นักเรียนด้อยโอกาสมี 2 รอบ เงินจาก อบต.และ พม. ปีนี้มี 208 คน รอบแรก รอบสองมี 100 คน ทุนละ 1000 บาท / ปี ใช้จ่ายอุปกรณ์ ส่วนเด็กกำพร้า/พ่อ แม่ หย่าร้าง เสียชีวิต เด็กอยู่กับตา ยาย ไม่มีปัญหาใด

ด้านสังคม (6 ตำบล)

อบต. เขิงทะเล มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และ พัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็ก และเยาวชน เช่น โครงการจ้างงานช่วงปิดเทอมเป็นเด็กมัธยม 1 คน/1 เดือน ช่วยงานในสำนักงานของ อบต. มี เด็ก 30 คน/ปี ทำมา 3 ปีแล้ว ใช้งบของ อบต. ให้ค่าแรงวันละ 200 บาท ช่วยเด็กยากจนเป็นนโยบายของรัฐ นอกจากนี้ ยังมีการจัดอบรมอาชีพให้แม่บ้าน โดยมีเด็กมาร่วมด้วย อาชีพที่จัดอบรมมี จักสาน ปักผ้า พันธุ์ผ้า และ ทด. เขิงทะเล มีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็น ศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น เช่น อบรม จริยธรรม ถ่ายพุทธบุตร ทำสุนัตหมู่ของเด็กที่นับถือศาสนาอิสลามช่วงเดือนเมษายน สวดกลางบ้าน ลอยเรือของ ชาวพุทธ ทำช่วงเดือนมีนาคมของทุกปี เป็นพิธีไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ถือศีลกินผักปลายเดือน กย.-ตค. มีปราชญ์ ชาวบ้าน สอนให้ทำอาชีพเกษตรกรรม อาหารท้องถิ่น เช่น ข้าวยา น้ำซุบ (กะปิ) หัตถกรรม ไบมะพร้าวหุ้ม จำปาตะ เป็นการสานรังจำปาตะ

อบต. เขิงทะเล มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและ เยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารเน็ต ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและ เยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน เช่นห้างสรรพสินค้ามีโลดตัส ไม่มีผับ คาเฟ่ มีร้านอาหารเน็ต แต่ทางผู้นำชุมชนจะ เป็นคนจัดระเบียบดูแลควบคุมตนเอง

อบต. เขิงทะเล มีกิจกรรมวันครอบครัวสันตนาการ เช่น เข้าค่ายครอบครัว พ่อ แม่ ลูก เป็นเวลา 3 วัน แข่งขันกีฬาระหว่างผู้ปกครองและเด็ก วันปีใหม่ไทย วันสงกรานต์ วันครอบครัว วันสานสัมพันธ์ชุมชนของศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก

อบต. เขิงทะเล การจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดสน ดิตเชื้อ เออดส์ พิการ และค้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ เช่น จัดกิจกรรมการแข่งขันตกปลา เอรายได้จากการขายปลาเข้า กองทุน การแข่งขัน กอล์ฟการกุศล งานประจำปีของมัสยิด โครงการทุกอย่างจัดโดยงบของ อบต.

อบต. เขิงทะเล มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เช่น จากคนในหมู่บ้าน นำเสนอปัญหาและให้ เป็นที่ปรึกษา ให้กรรมการในหมู่บ้านประชาคม

องค์การบริหารส่วนตำบลเทพกระษัตรี

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็ก
และเยาวชน (10 ตำบล)

อบต. เทพกระษัตรี ยังไม่มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมี
คณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน และไม่มียุทธศาสตร์ปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครอง
เด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่ายต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน แต่มีการจัดสรร
งบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีบุคลากรที่
ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและ
เยาวชนโดยตรง

อบต. เทพกระษัตรี มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น องค์กร
เอกชน (NGO) เพื่อประเมินสถานการณ์ ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ เช่น โครงการ
อบรมผู้นำสาธารณสุขร่วมกับโรงพยาบาลกลาง กลุ่มเป้าหมายเด็กชั้น ป.5-6 ประมาณ 94 คน มีเด็กจากโรงเรียน
ประถม 6 โรงเรียน 1 โรงเรียน 1 โรงเรียน 1 โรงเรียน มีการทำ pretest potest แต่ไม่มีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนา
และคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที และไม่มีการประชุมเชิง
ปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วม
จากทุกฝ่าย แต่มีเจ้าหน้าที่จาก อบต. ไปร่วมกับหน่วยงานที่อื่น และไม่มี การริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็ก
และเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ทางโรงเรียนทำโครงการส่งมา

อบต. เทพกระษัตรี ไม่มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์
ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน แต่มีการเสร็จสรุปเป็นรูปเล่มในแต่ละโครงการ แล้วเอาผลการสรุป
มาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำโครงการปีต่อไป

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตำบล)

อบต. เทพกระษัตรี มีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและ
คุ้มครองเด็กและเยาวชน แต่เป็นแผนรวม ซึ่งแผนรวมของอบต. จะมีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ และมีการ
นำเสนอข้อมูล ตำบล การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน มี
สรุปผลในแต่ละโครงการ นำเสนอผลแก่ผู้บริหาร นำผลไปใช้ นอกจากนี้ อบต. เทพกระษัตรี มีระบบข้อมูล
สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน แต่เป็น
ของงานสวัสดิการ ทำร่วมกับ PCU ของโรงพยาบาลกลาง เป็นข้อมูลเด็กพิการที่ขึ้นทะเบียนรับเบี้ยยังชีพ

อบต.เทพกระษัตรี มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์การศึกษาและอื่น ๆ ใช้ชื่อศูนย์พัฒนาครอบครัว ปี 51 ขึ้นตรงต่อ สสว. แก้ปัญหาเกี่ยวกับเด็ก ครอบครัว สังคม ถ้ามีปัญหา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวอย่าง)

อบต.เทพกระษัตรี ไม่มีการประชาสัมพันธ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกัน ระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแนวนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น เนื่องจากการไปทำประชามติในหมู่บ้าน ไปทำในวันธรรมดา ซึ่งเด็กต้องไปเรียนหนังสือ จึงมีแต่ผู้ใหญ่เข้าร่วมและไม่มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ ไม่มี สภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น การ ศึกษาวินิจฉัย การแสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตย แต่กำลังจะจัดตั้ง (27 สิงหาคม 2554) โดย ประสานงานกับโรงเรียนเมืองกลาง เป็นเด็กชั้นมัธยม 4-6 จำนวน 20 คน อายุ 15 ปี ขึ้นไป เป็นเด็กในพื้นที่

ประชาชนมีส่วนร่วมในการ สนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากร ต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม ชาวบ้านบริจาคเงิน ทุนการศึกษา ของขวัญ มาช่วยกิจกรรมจัดสถานที่ วันเด็ก ธนาคารออมสินให้ของขวัญ โรงพยาบาลมิชชั่นจัดกิจกรรมให้ โรงพยาบาลกลางตรวจฟันเด็กปีละ 2 ครั้ง ศูนย์ เด็กมีการตรวจสุขภาพในวันเด็ก

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวอย่าง)

อบต.เทพกระษัตรี มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ค่าอุปกรณ์ หรืออื่นๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเองได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์ เช่น จัดแข่งขันมินิมาราธอนวิ่งปีละครั้ง จัดแข่งขันฟุตบอล 12 สค. และ 5 ธค. แข่งขันตะตะกร้อ 5 ธค. เข้าค่ายเยาวชนรักสิ่งแวดล้อม ปลูกต้นไม้เดินป่า จำนวนนักเรียน 60 คน ในวันที่ 4-5 สค. ของทุกปี แข่งขันชกมวยไทยในเด็กชั้นประถม โดยชกในงานอนุสรณ์ท้าวเทพกระษัตรี ในช่วง มี.ค. ของทุกปี จัดฝึกการทำงานศิลปะทำปลาตะเพียนในศูนย์เด็ก โดยให้เด็กทำร่วมกับผู้ปกครอง

อบต.เทพกระษัตรี มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การ สังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกันโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง ศูนย์เพื่อนใจ วัยรุ่น ของ To Be No 1 อยู่ที่โรงเรียนกลาง แต่ไม่มีการส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรม โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง

อบต.เทพกระษัตรี มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น โครงการเปิดโลกการเรียนรู้ พาเด็กจากศูนย์

เด็กไปสวนสัตว์ สวนผีเสื้อ ทาง อบต.สนับสนุนทุกอย่าง และมีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน มี สนามเด็กเล่น 3 แห่ง ที่บ้านดอน หมู่ 4 และ หมู่ 3 ยังไม่มีศูนย์นันทนาการ มีลานกีฬาทุกหมู่บ้านทั้ง 11 หมู่ สภาพการใช้งานอยู่ในสภาพที่ดี แต่ไม่มีการให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน

ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตำบล)

อบต.เทพกระษัตรี มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนม โครงการอาหารกลางวัน การชั่งน้ำหนัก

อบต.เทพกระษัตรี มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน เช่น ค่ายเยาวชนยาเสพติด รวมบุหรี่ สุรา โรค STD ปีละครั้ง จัดปลายปีงบประมาณ สำหรับเด็กนักเรียนในโรงเรียนในเขตพื้นที่ ระดับมัธยม เทคนิค โดยเลือกเด็กที่มีความเสี่ยง และมีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่องค่ายเยาวชนยาเสพติด รวมบุหรี่ สุรา โรค STD ปีละครั้ง จัดปลายปีงบประมาณ สำหรับเด็กนักเรียนในโรงเรียนในเขตพื้นที่ ระดับมัธยม เทคนิค โดยเลือกเด็กที่มีความเสี่ยง

ด้านการศึกษา (5 ตำบล)

อบต.เทพกระษัตรี มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน 2 แห่ง ประกอบด้วย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพรุจำปา (โครงการจัดการศึกษาปฐมวัย อนุบาล 3 ขวบ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพกระษัตรี) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอน (ได้รับการถ่ายโอนจากพัฒนาชุมชน) มีครูพี่เลี้ยงจบปฐมวัยมีใบประกอบวิชาชีพครู อัตราไม่เพียงพอขาด 1 คน ศูนย์พรุจำปามีเด็ก 45 คน ครู 2 คน และมีค่านึงถึงสิทธิในการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เด็กไทยมีความทั่วถึง เด็กที่ไม่ได้เรียนเป็นเด็กต่างด้าว ไม่ได้ปิดกั้นแต่ไม่มาเรียนเอง (พม่าตามแคมป์ก่อสร้างบ้านจัดสรร)

อบต.เทพกระษัตรี มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งไปอบรม ใ้ทั้งงบประมาณครู จัดทำโครงการ สนับสนุนครูอัตราจ้างเพิ่ม และสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตราค่าจ้าง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง มี งบประมาณซ่อมแซม

อบต.เทพกระษัตรี มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดสนใจ พิจาร ดิคเชื้อเอดส์ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เด็กพิการ ให้ทุนช่วยเหลือ 500 บาท มี 27 คน รวมผู้ใหญ่ เด็กยากจนขาดสนใจ ให้ทุนโดยขอทุนจาก สสว.11 พมจ. และศูนย์พัฒนาสังคมที่ 40

ด้านสังคม (6 ตัวบ่งชี้)

อบต.เทพกระษัตรี มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน จ้างงานเด็กช่วงปิดภาคเรียน ประกาศรับสมัครมีเด็กมาสมัคร 1 คน นอกจากนี้ ยังมีจัดอบรมเด็ก 2 โครงการ ที่โรงเรียนเสนอโครงการมาทาง อบต. เพื่อของบจาก สสว 11 คือ โครงการทำดอกไม้ และโครงการผลิตของชำร่วย เป็นเวลา 5 วัน/โครงการ ในช่วงปิดเทอมโครงการละ 20 คน โดยโรงเรียนคัดเลือกเด็กให้ และมี การจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น บ้านเขานน จัดกิจกรรมให้เด็กเรียนรู้ เช่น โนราบิก ทำขนมพื้นเมือง ส้มตำเคอຍ (กะปิ) พับปลาตะเพียน เล่นสะบ้า สานตะกร้อจากทางมะพร้าว ทำเป็นสัตว์ การสีข้าว ตำข้าว จัดปีละครั้งเดือนกุมภาพันธ์ คนที่เป็นวิทยากรเป็นปราชญ์ชาวบ้าน(คุณ ไตรบัญญัติ คุรุพา)

อบต.เทพกระษัตรี ไม่มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารอินเทอร์เน็ต ฯลฯ การ ไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน ไม่มี สิ่งยั่วยุอยู่ในชุมชน ไม่มีผับ คาเฟ่ มีร้านอาหารเน็ตบ้าง ห้างสรรพสินค้าโลตัส กำลังจะเปิด

อบต.เทพกระษัตรี มีกิจกรรมวันครอบครัวสันทนาการ วันผู้สูงอายุ วันเด็ก วันแม่

อบต.เทพกระษัตรี มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดสันทัดเชื้อเอชดี พิการ และด้อยโอกาสกลุ่มต่างๆ กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลเทพกระษัตรี ได้งบจากการของบไปที่กระทรวงพัฒนาสังคม สำหรับเด็กขาดสันท เป็นเงินสมทบครอบครัว ส่วนเด็กพิการ มีการปรับภูมิทัศน์ของบ้านให้เป็นห้องเรียน มีเด็กพิการเข้าชั้น 2 ราย เด็กพิการ รวมประมาณ 20 คน ส่งไปเรียนที่สุราษฎร์ธานีกับที่ป่าคลอก

อบต.เทพกระษัตรี ไม่มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน แต่จะออกหน่วยเคลื่อนที่ เพื่อ ไปรับฟังข้อมูลข่าวสารหรือปัญหาของคนในหมู่บ้านว่าต้องการจะให้ทำอะไร ปีละ 4 ครั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะแก้ว

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตำบล)

อบต. เกาะแก้ว ไม่มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง ที่มาจากคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน แต่มีคณะทำงานเฝ้าดูแลความปลอดภัยและป้องกันอันตรายในชุมชน ได้แก่ ตำรวจชุมชน ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ) เป็นต้น และ อบต. เกาะแก้ว ไม่มีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่ายต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน แต่มีคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นที่มีตัวแทนจากฝ่ายต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน เช่น ตัวแทนประชาคมหมู่บ้าน (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน) ประชาชนชาวบ้าน ผู้อำนวยการ โรงเรียน เป็นต้น และมีโครงสร้างการทำงานเพื่อจัดทำแผนการดำเนินงานตามที่ อปท. กำหนด

อบต. เกาะแก้ว มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ใช้จ่ายประจำปี (2554) จำนวน 54,301,282 บาท และให้บสำหรับโครงการเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ประมาณ 11,284,400 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.78 และมีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง

อบต. เกาะแก้ว ไม่มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบันอื่นๆ แต่มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายจาก ม. ราชภัฏ และคาราวานเสริมสร้างเด็ก และได้รับเชิญให้เข้าประชุมร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ใน ภูเก็ต อบต. เกาะแก้วมีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที แต่ไม่มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย แต่มีการประชุมแผนพัฒนาของ อปท.

อบต. เกาะแก้ว มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ เช่น ส่งเจ้าหน้าที่ไปอบรมและเรียนรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก

อบต. เกาะแก้ว ไม่มีการริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่เด็กเสนอความคิดเห็นผ่านชุมชนให้สนับสนุนงบประมาณเพื่อเด็กจะได้ไปแข่งขันกีฬาระดับจังหวัด และ อบต. เกาะแก้ว ได้จัดสรรงบประมาณให้

อบต. เกาะแก้ว ไม่มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน แต่จะสรุปผลโครงการทุกโครงการหลังเสร็จกิจกรรม และสรุปเป็นรายงานเพื่อเสนอแก่ผู้บริหารประจำปี นอกจากนี้มีการเสนอผลงานใน e-plan ทุกปี

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

อบต. เกาะแก้ว มีการมีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และมีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมิน ไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงานมีระบบข้อมูลสารสนเทศ จพฐ เพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน แต่ไม่มีระบบข้อมูลของ CPMIS

อบต. เกาะแก้ว มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์การศึกษาและอื่น ๆ เช่น ศูนย์ข่าว สายตรงปลัด ซึ่งประชาชนสามารถขอความช่วยเหลือได้โดยตรง เช่น แม่ที่มีลูกมาพาลูกมาขอความช่วยเหลือเรื่องทุนการศึกษา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

อบต. เกาะแก้ว ไม่มีการประชาสัมพันธ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแนวนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นและไม่มี เด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ

อบต. เกาะแก้ว ไม่มีสภาเด็กและเยาวชน แต่มีกลุ่มเด็กที่รวมตัวกันทำงานที่ หมู่ 7 แหลมหิน ซึ่งเด็กกลุ่มนี้ได้มีการรวมกลุ่มกันเองในการทำกิจกรรมต่างๆ โดยมีครูจาก รร. สะบ่า คอยดูแลช่วยเหลือในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การ screen เลื่อ และกระเป่า ซึ่ง อบต. จะนำเด็กกลุ่มนี้มาทำงานในสภาเด็กซึ่ง อบต. จะจัดตั้งสภาเด็กในปี พศ 2555

มีประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม เช่น ผู้ใหญ่ใจดี ตัวแทนประกันชีวิต มูลนิธิบ้านพักเด็กและคนชรา บริษัทห้างร้าน ศูนย์พัฒนาสังคมที่ 40 ข้าราชการบ้านาญ มอบทุนการศึกษา เงินช่วยเหลือ อุปกรณ์การเรียน และของขวัญให้กับเด็ก

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวบ่งชี้)

อบต. เกาะแก้ว มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ถ่ายดูรู้อื่น หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเอง ได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น โครงการฝึกอาชีพระยะสั้นระหว่างปิดภาคเรียนโดยทำงานร่วมกับสำนักงานส่งเสริมสนับสนุนวิชาการ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โครงการบรรพชาหมู่ ค่าย English เด็ก การทำสุนัด์หมู่

อบต. เกาะแก้วไม่มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การสร้างสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง และไม่มีการ

ส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรม โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง

อบต. เกาะแก้ว มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาด่าง ๆ เช่น พาเด็กที่ศูนย์เด็กเล็กไปทัศนศึกษาที่พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ/วัดนอกชุมชน และอนุเคราะห์รถให้กับเด็กนักเรียน รร. เกาะมะพร้าว ไปดูงานที่ศูนย์เศรษฐกิจพอเพียงให้ขงเด็กไปแข่งขันกีฬาระดับจังหวัด เป็นต้น มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน เช่น ลานกีฬา 1 แห่ง (เพิ่งสร้างเสร็จ) แต่ไม่ได้ให้โอกาสเด็กและเยาวชน ได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน

ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวบ่งชี้)

อบต. เกาะแก้ว มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนม โครงการอาหารกลางวัน ตรวจสอบสุขภาพเด็กทุก 2 เดือน ตรวจฟันประจำปี

อบต. เกาะแก้ว มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน โดยการบูรณาการเข้าไปในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด เช่น เด็กถือป้ายการงดสูบบุหรี่และดื่มสุรา และบูรณาการเข้าไปในโครงการทำสูนัตหมู่ โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของการดื่มสุราและสูบบุหรี่ และมีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและ โรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง เช่น การอบรมให้ความรู้เรื่องยาเสพติดและโรคเอดส์

ด้านการศึกษา (5 ตัวบ่งชี้)

อบต. เกาะแก้ว มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน 3 ศูนย์ และคำนึงถึงสิทธิในการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เช่น เด็กในเขตได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานครบ แต่เด็กไทยใหม่ไม่ได้สำรวจ ขณะนี้กำลังให้เด็กไทยใหม่เข้าเรียนต่อที่ รร. สะป่า ส่วนเด็กกำพร้าจะให้เข้าเรียนที่ หมู่บ้านเด็กโสสะ ให้ทุนการศึกษาเด็กไทยใหม่ด้วยโอกาส ฐานะยากจนแต่เรียนดี

อบต. เกาะแก้ว มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น ครูที่เลี้ยงที่ศูนย์เด็กเล็กได้เข้ารับการอบรมเรื่องการดูแลเด็ก ให้ทุนสนับสนุนการศึกษาให้เรียนต่อปริญญาตรี และโท และมีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตราค่าจ้าง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เช่น เด็กพิการมีสวัสดิการเบี้ยเลี้ยงทุกเดือน การให้ทุนการศึกษาเด็กยากจนและให้ทุนการศึกษาเด็กไทยใหม่

อบต. เกาะแก้ว มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดสน พิกการ ดิจิทัล และด้วยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น เด็กไทยใหม่จัดให้เข้าศึกษาที่ รร. สะป่า

ด้านสังคม (6 ตำบล)

อบต. เกาะแก้ว มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และ พัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็ก และเยาวชน เช่น โครงการฝึกอาชีพพระยะสันระหว่างปิดภาคเรียน เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีอาชีพ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และมีรายได้ และมีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น เชี่ยวโครงการศูนย์หมู่บ้าน โครงการบรรพชา วันแม่ และวันสำคัญทางศาสนา

อบต. เกาะแก้ว ไม่มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารอินเทอร์เน็ต ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน เนื่องจากไม่ได้อยู่ในอำนาจ

อบต. เกาะแก้ว มีกิจกรรมวันครอบครัวสันตนาการ เช่น วันครอบครัว ค่ายโครงการครอบครัวสัมพันธ์ โครงการ single mom กิจกรรมสัมพันธ์ walk rally

อบต. เกาะแก้ว ไม่มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขัดสน ดัดเชื้อเฮดส์ พิกการ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ แต่ มีกองทุน สปสช โดย สปสช ให้เงินสนับสนุนหัวละ 40 บาท และ อบต. ให้เงินสมทบอีก 30% ปีที่ผ่านมาชุมชนได้เขียนโครงการขอเงินสนับสนุนในการทำกิจกรรม

อบต. เกาะแก้ว ไม่มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสาร ที่ทันสมัยเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตำบล)

อบต. ไม้ขาว ไม่มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน แต่ มีศูนย์พัฒนาครอบครัว ซึ่งเป็นคณะกรรมการเครือข่ายพัฒนาความมั่นคงมนุษย์ (ระดับจังหวัด) โดยการคัดเลือกตัวแทน อบต. ไม้ขาว ร่วมเป็นคณะกรรมการ, ตั้งคณะกรรมการในโครงการพัฒนาระบบโภชนาการอาหารของเด็ก โดยดูแลเด็กกินผักและผลไม้ และใช้โปรแกรมในการคำนวณความต้องการสารอาหารของเด็ก ประเมินว่าเด็กขาดสารอาหารไม่ นอกจากนี้ อบต. ไม้ขาว ไม่มีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่ายต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน

อบต. ไม้ขาว มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เช่น งบประมาณที่ทำโครงการเด็กและเยาวชนมีเพียงพอแต่ก็ขึ้นอยู่รายได้ โดยงบที่จัดเก็บได้ประมาณปีละ 74,000,000 บาท และให้งบประมาณที่เกี่ยวข้องเด็ก ประมาณปีละ 10,495,560 คิดเป็น 14% และมีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง เช่น สวัสดิการ 2 คน , ศึกษา 3 คน , สาธารณสุข 2 คน

อบต. ไม้ขาว มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น องค์กรเอกชน (NGO) เพื่อประเมินสถานการณ์ ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ เช่น มีการทำงานร่วมกันมูลนิธิ Plan, สุนนิมิตร มีการทำงานร่วมกับ ม. รรชภัฏ โดยเชิญมาเป็นวิทยากรอบรมเด็กเรื่องปัญหาขยะ และมีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที ตามแผนพัฒนา 3 ปี

อบต. ไม้ขาว ไม่มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ไม่ได้แยกในส่วนของเด็กเพียงอย่างเดียว จะพิจารณาโครงการทั้งหมด มีการจัดหมวดหมู่ชัดเจน

อบต. ไม้ขาว มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ เช่น ผู้ดูแลเด็ก(กองการศึกษา) ปีละ 3-4 ครั้งต่อคน

อบต. ไม้ขาว มีการริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เช่น เด็กเสนอต่อเจ้าหน้าที่ว่าต้องการจะไปแข่งขันระดับจังหวัด แต่ไม่มีงบประมาณและเด็กเสนอผ่านประธานประชาคมผู้ใหญ่ว่าอยากให้มีการจัดตั้งโครงการจัดซื้อเครื่องดนตรีประจำหมู่บ้าน

อบต.ไม้ขาว ไม่มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน แต่มีการประเมินผลโครงการทุกปี และมีการทำรายงานผลการประเมินผลให้คณะผู้บริหารและสภา อบต. รับทราบ ซึ่งคณะผู้บริหารก็จะมี นายก, รองนายก, และเลขานายก

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

อบต.ไม้ขาว มีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน เช่น การนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนแผนในแต่ละปี โดยเฉพาะในศูนย์เด็กเล็กมีโปรแกรมสำเร็จรูปประเมินด้านอาหารของเด็ก และนำผลการประเมินมาปรับกิจกรรมในการพัฒนาเด็ก

อบต.ไม้ขาว มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน เช่น โปรแกรมสำเร็จรูปประเมินด้านอาหารของเด็ก ข้อมูลสารสนเทศกรมอนามัย, และข้อมูล จปฐ พื้นฐาน

อบต.ไม้ขาว ไม่มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัวเด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์การศึกษาและอื่น ๆ แต่มีศูนย์พัฒนาครอบครัวซึ่ง พมจ. สนับสนุนงบประมาณ 1 หมื่น/ปี เป็นกิจกรรมทัศนศึกษา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

อบต.ไม้ขาว ไม่มีการประชาสัมพันธ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแนวนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นแต่ อบต. ทำเวทีประชาคม 1 ครั้ง/ปี โดยถามความต้องการและนำข้อมูลมาจัดทำแผน แต่ไม่มีเด็กเข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็น แต่มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ เช่น ส่งเสริมเด็กเป็นกรรมการหน่วยเลือกตั้ง แต่ไม่ได้แยกเพศ, วันสตรีสากล

อบต.ไม้ขาว ไม่มีสภาเด็กและเยาวชน แต่ ขณะนี้ กำลังรับสมัครเด็กเพื่อเข้ามาเป็นสมาชิกเพื่อจัดตั้งสภาเด็กใน ปี 2555

มีประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม เช่น มูลนิธิ Plan ให้อุปกรณ์การศึกษา, โรงแรม ร้านค้าก็สนับสนุน ของขวัญเงินรางวัล

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวอย่าง)

อบต. ไม้ขาว มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ถ่ายดูรู้ออน หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเองได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อบรมจริยธรรม , อบรมภาคดูรู้ออน(บรรพชา) , สอนกีฬาดูรู้ออน FB เทควันโด , คณิต , อบรมภาษาอังกฤษดูรู้ออน , ถ่ายยาเสพติด , อบรมให้ความรู้ด้านโภชนาการ , อสม.จิต

อบต. ไม้ขาว ไม่มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทน การสังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกันโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง กำลัง รอดำเนินการหลังมีสภาเด็ก และไม่มีงบส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง แต่ อบต. มีแนวคิดจะมีศูนย์อินเทอร์เน็ตหมู่บ้านเนื่องจากเด็กต้องการ

อบต. ไม้ขาว มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น สนับสนุนให้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ตรีง/ระนองเกมส์ (ปี 52- ปี 53) และมีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชนเช่น สวนธารณะ(กีฬา/อาคารเอนกประสงค์) 1 แห่ง และมีสนามเด็กเล่น 10 แห่ง และไม่มีงบให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน แต่ที่ โรงเรียนท่าฉัตรไชย ครูให้เด็กถือกุญแจห้องกีฬา

ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวอย่าง)

อบต. ไม้ขาว มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนม โครงการอาหารกลางวัน โครงการป้าไม้มนุขย์นันทนาการ, ภูมิปัญญาเกี่ยวกับปลาเค็ม , ส่งเสริมการเรียนรู้นอกสถานที่(สวนสัตว์ภูเก็ต), ตารางประจำวันศูนย์เด็กส่งเสริมพัฒนาการด้านโภชนาการ , ตรวจสุขภาพ 1 ครั้ง/ปี

อบต. ไม้ขาว ไม่มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน แต่มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่องเช่น โครงการเสริมสร้างเกราะป้องกันยาเสพติด , โครงการป้องกันโรคเอดส์ STD บอร์ด/สื่อ/แบ่งกลุ่มความคิดเห็น แข่งขันกีฬาต้านยาเสพติดเด็กและเยาวชนตำบลไม้ขาว

ด้านการศึกษา (5 ตัวบ่งชี้)

อบต.ไม้ขาว มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน 5 ศูนย์ และมีการคำนึงถึงสิทธิในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เช่น เด็กในเขตที่รับผิดชอบได้รับการดูแล 100%

อบต.ไม้ขาว มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น สนับสนุนงบประมาณจ้างวิทยากรโรงเรียนละประมาณ 3-4 แสน ทั้ง 5 โรงเรียนรวมเงินประมาณ 1.6 ล้านบาท/ปี, สนับสนุนอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และมีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตราค่าจ้าง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เช่น สนับสนุนจ้างอัตราค่าจ้างเป็นวิทยากรโรงเรียน, งบประมาณจะเป็นในส่วนของ นม อาหารเสริม

อบต.ไม้ขาว มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดสนใจ การคิดเชิงเอคส์ และค้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น เด็กขาดสนใจจะให้เรียนฟรี, พิกการจะเป็นโรงเรียนพิเศษ

ด้านสังคม (6 ตัวบ่งชี้)

อบต.ไม้ขาว มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน เช่น อบรมสอนผ้าบาติกภาคฤดูร้อน 2 โรงเรียน (20 คน/กลุ่ม) และมีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น เช่น อบรมจริยธรรม, สามเณรฤดูร้อน, วันสำคัญทางศาสนา, วันลอยกระทง, วันสงกรานต์, วันแม่เรือ

อบต.ไม้ขาว ไม่มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารเน็ต ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน แต่ มีตำรวจชุมชน, ตำรวจหมู่บ้าน, อปกร, อาสาสมัครตำรวจท่องเที่ยว คอยสอดส่องดูแล

อบต.ไม้ขาว มีกิจกรรมวันครอบครัวสันตนาการ เช่น โครงการครอบครัวสัมพันธ์ ปี 53

อบต.ไม้ขาว ไม่มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดสนใจ คิดเชิงเอคส์ พิกการ และค้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ แต่ มีโครงการสวัสดิการชุมชนไม้ขาว, สวัสดิการผู้คิดเชิงเอคส์และคนพิกการ 500 /เดือน ทาง อบต.ได้ให้งบสนับสนุนก่อนที่ทางรัฐบาลจะมีนโยบายออกมา

ไม่มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน แต่ มีคณะกรรมการศูนย์พัฒนาครอบครัว, มีการประชุมสัมพันธ์ข่าวผ่านทางหอกระจายข่าวหมู่บ้านทุกวันแต่เป็นข่าวทั่วไปไม่ได้เน้นเรื่องเด็กเป็นกรณีพิเศษ

เทศบาลตำบลฉลอง

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

ทต.ฉลอง ไม่มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน แต่มีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ซึ่งทำหน้าที่ดูแลทั่วๆ ไปในยามวิกาล และเมื่อมีปัญหาจะแจ้งที่สถานีตำรวจ และไม่มีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่ายต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน

ทต.ฉลอง มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และมีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง เช่น เจ้าหน้าที่ในกองการศึกษา และกองสาธารณสุข

ทต.ฉลอง มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น องค์กรเอกชน (NGO) เพื่อประเมินสถานการณ์ ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ เช่น ประชุมร่วมกับบ้านพักเด็กและครอบครัวในเรื่องเด็กกลุ่มเสี่ยง เช่น เด็กที่พ่อแม่แยกทางกัน เด็กติดยาเสพติด ประชุมร่วมกับสถานพินิจเพื่อช่วยกันแก้ปัญหาในกรณีที่เกิดลักขโมย และประชุมร่วมกับสถาบันราชภัฏเกี่ยวกับเด็กพิการ แต่ไม่มีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที

ทต.ฉลอง ไม่มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย และมีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ เช่น การประชุมร่วมกับ พมจ. เกี่ยวกับการดูแลเด็กพิการ อบรมเกี่ยวกับยาเสพติด ส่งเจ้าหน้าที่ไปเรียนต่อระดับปริญญาตรี และโท ส่งเจ้าหน้าที่ศูนย์เด็กเล็กไปอบรมเกี่ยวกับเด็กเล็ก

ทต.ฉลอง มีการริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเด็กจะเสนออยากจัดกิจกรรมประกวดแข่งขันเล่นดนตรีสากลในโครงการมหกรรมอาหารรสชาติอร่อย และเด็กเป็นคนคิดเกณฑ์ในการประกวดเอง นอกจากนี้ทาง อบต. จะสอบถามความต้องการของเด็กผ่านคุณครูในการที่จะฝึกอาชีพอะไรในช่วงปิดเทอมซึ่ง อบต. จะจัดให้ตามที่เด็กขอมาร

ทต.ฉลอง ไม่มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน แต่จะทำรายงานเสนอต่อ นายก อบต. ทุกครั้ง

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

ทต ฉลอง มีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนจะเน้นเรื่องการพัฒนาเด็กมากกว่าการคุ้มครองเด็ก และมีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็ก และเยาวชน และผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน เช่น ครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จะประเมินพัฒนาการเด็กเพื่อจัดกิจกรรมในเหมาะสมกับเด็ก

ทต ฉลอง ไม่มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และ ปัญหาของเด็กและเยาวชน

ทต ฉลอง มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและ เยาวชน ความสัมพันธ์การศึกษาและอื่น ๆ เช่น ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ รับทุกเรื่อง และมี Web เพื่อให้ ประชาชนเข้ามาตั้งกระทู้ แต่ส่วนมากไม่มีเด็กเข้ามาร้องทุกข์ มีศูนย์พัฒนาครอบครัวตำบลฉลองรับเรื่องราวร้อง ทุกข์จากชาวบ้าน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

ทต ฉลอง ไม่มีการประชาสัมพันธ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่าง ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแนวนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการ เปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น เนื่องจากไม่มีสภาเด็ก และไม่มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วม ทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ เนื่องจากเด็กนักเรียนใน โรงเรียนทั้งสอง โรงเรียนกับ สภท

ทต ฉลอง ไม่มีสภาเด็กและเยาวชน แต่กำลังจะจัดตั้งเมื่อ อบต ยกตำแหน่งเป็น เทศบาล

มีประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม เช่น สโมสรไลออน สมาคมต่างๆ ในภูเก็ต บริจาคเงินและอุปกรณ์

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวบ่งชี้)

ทต ฉลอง มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ค่ายฤดูร้อน หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความ สนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเองได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น ค่ายอาสาเสด็จ กีฬาประเพณีของ อบต ฉลอง ซึ่งมีเด็กเข้ามาแข่งขันด้วย กีฬาในศูนย์เด็กโครงการบรรพชา สามเณรภาคฤดูร้อน แต่ไม่มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การ สร้างสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง และไม่มี การส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง

ทต ฉลอง มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อ ยกกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น พาเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไปทัศนศึกษาดูสัตว์

ในสวนสัตว์และสถานพินิจ พาเด็กทัศนศึกษาเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมนอกชุมชน และมีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน เช่น สนามเด็กเล่นในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้ง 2 ศูนย์ และมีอุปกรณ์ที่แข็งแรง มีลานแอโรบิค (ไม่มีเด็กมาร่วม) ตาไม่มีการให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน

ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวบ่งชี้)

ทต ฉลอง มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนม โครงการอาหารกลางวัน และส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ เช่น สอนทำขนม ปลูกผัก

ทต ฉลอง ไม่มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน แต่มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง

ด้านการศึกษา (5 ตัวบ่งชี้)

ทต ฉลอง มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน 2 ศูนย์ และคำนึงถึงสิทธิในการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง แต่ไม่ทราบตัวเลขที่ชัดเจนเนื่องจากเด็กจะไปเรียนต่อที่อื่น ทำให้ไม่มีตัวเลข

ทต ฉลอง มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น ส่งครูที่เลี้ยงในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ไปศึกษาต่อระดับปริญญาตรี และมีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตราค่าจ้างประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เช่น ใช้งบประมาณในการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนต่างให้เด็กในศูนย์ ใช้งบประมาณในการจัดซื้อหนังสือเข้าห้องสมุดประชาชนเพื่อให้เด็กได้มีหนังสืออ่านค้นคว้า ใช้งบจ้างครูกับ รร ทั้งสองโรงเพื่อให้มีครูสอนที่เพียงพอ

ทต ฉลอง ไม่มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น พิการ ดิดเชื้อเอดส์ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ด้านสังคม (6 ตัวบ่งชี้)

ทต ฉลอง มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน เช่น จัดอบรมการร้อยลูกปัด การทำสบู่ น้ำยาล้างจาน ให้เด็กได้นำไปประกอบอาชีพ และมีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น เช่น โครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน

ทด ฉลอง ไม่มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารอินเทอร์เน็ต ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน แต่ ในกรณีที่ประชาชนร้องทุกข์ว่าร้านอาหารไอเกะทำเสียงดัง ก็จะส่งคนไปคุยแต่อบต ไม่มีอำนาจในการตรวจ

ทด ฉลอง มีกิจกรรมวันครอบครัวสันตนาการ เช่น กิจกรรมครอบครัวอบอุ่นโดยเอาพ่อแม่ลูกมาทำกิจกรรมร่วมกัน วันผู้สูงอายุ งานวันเด็ก งานบรรพชา พ่อแม่ก็จะมาร่วมโกนผมลูก

ทด ฉลอง มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดทุน ดัดเชื้อเอคส์ พิการ์ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ เช่น กองทุนคนพิการและขาดรายได้ โดยการเข้าร่วมสมาชิกในกองทุน ก็จะมีสิทธิเบิกเงินช่วยเหลือ และมีเงินสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสแต่ไม่มีกองทุน

ไม่มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

บทที่ 4

การกำหนดทิศทางการทำงานของ อปท. แต่ละพื้นที่

ข้อมูลเกี่ยวกับการกำหนดทิศทางการทำงานของ อปท. ได้จากการวิเคราะห์จากแผนเด็กและเยาวชน ร่วมกับการทำทบทวนทบทวนกลุ่มกับเจ้าหน้าที่ที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนของแต่ละ อปท. สำหรับการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามเพื่อให้เจ้าหน้าที่ทำการวิเคราะห์ทิศทางการทำงานของ อปท. ในอนาคตหลังจากที่ได้ร่วมทำ โครงการกับทีมอาจารย์ในครั้งนี้

องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

1. เจ้าหน้าที่สังเกตเห็นความสำคัญของการดึงเด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนในการทำงานด้าน เด็ก โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้ อบจ. ควรจัดตั้งสภาเด็กเพื่อให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ อาจดึงกลุ่มเด็กที่เป็นกรรมการจากโรงเรียนในต้นสังกัดของ อบจ. มาเป็นกรรมการสภาเด็ก หรือการทำงานเชิงรุกโดยเจ้าหน้าที่ ไปร่วมประชุมกับกรรมการนักเรียนเพื่อรับทราบปัญหาและร่วมกันคิดทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน

2. ขณะนี้ อบจ. ไม่มีข้อมูลเด็กเนื่องจากไม่มีเด็กในต้นสังกัด นอกจากเด็กนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต้น สังกัด อบจ. เท่านั้น ดังนั้นข้อมูลเด็กทั้งหมดจะอยู่ในโรงเรียน แต่ไม่ครอบคลุมทุกด้าน จึงมีข้อเสนอแนะ คือ เจ้าหน้าที่ควรมีโปรแกรมการเก็บรวบรวมข้อมูลของเด็กนักเรียนในต้นสังกัดที่ครอบคลุม เพื่อจะได้ทราบปัญหา ของเด็ก และนำข้อมูลมาประกอบการพิจารณาในการให้งบสนับสนุนการทำกิจกรรมของโรงเรียน ให้ตรงกับ ความต้องการของเด็ก นอกจากนี้ อบจ. เป็น อปท. ที่ใหญ่และมีงบประมาณช่วยเหลือ อปท. อื่นๆ ในจังหวัดภูเก็ต ดังนั้นเจ้าหน้าที่ควรมีการประสานงานกับหน่วยงาน อปท. อื่นๆ ในจังหวัดภูเก็ต เพื่อขอข้อมูลเด็กและเยาวชน ของจังหวัด จะเป็นตัวช่วยในการวางแผนแก้ปัญหาให้กับเด็กทั้งจังหวัดในภาพรวมได้ถูกต้อง รวมถึงการให้การ ช่วยเหลือหน่วยงานอื่นที่ขอความช่วยเหลือจาก อบจ.

3. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการทำงานด้านเด็กและเยาวชนจากกองต่างๆ เพื่อประชุมวิเคราะห์ สถานการณ์และคิดวางแผนจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงานด้านเด็ก และ สามารถช่วยเหลือในการทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างกองได้

4. อบจ. เคยมีคณะกรรมการสภวิชาชีพมาก่อน แต่ไม่ได้ทำงานมาหลายปีแล้ว ดังนั้นควรฟื้นฟูการจัดตั้ง คณะกรรมการการทำงานด้านเด็กเป็นทีมที่มาจากสภวิชาชีพ โดยมีกรรมการมาจากชุมชนและหน่วยงานอื่นที่

เกี่ยวข้อง มาร่วมประชุม จะได้ร่วมกันคิดและช่วยเหลือเด็กได้ถูกต้อง และควรทำงานอย่างจริงจัง (ถ้าเป็นไปได้
อยากให้มีส่วนแทนจากแต่ละ อปท. จะได้ทราบปัญหาเป็นภาพรวมของทุกพื้นที่)

เทศบาลนครภูเก็ต

1. เทศบาลนครภูเก็ตกำลังดำเนินการรวบรวมเด็กเพื่อจัดตั้งสภาเด็ก แต่มีอุปสรรคในการดึงเด็กเข้ามามี
ส่วนร่วมในการคิดและวางแผนในการทำงานด้านเด็ก เนื่องจากเด็กในเขตเป็นเด็กในเมืองและจะติดเรียนพิเศษ
มากในวันหยุด ข้อเสนอแนะ คือ อาจดึงเด็กนักเรียนจากโรงเรียนมาเป็นกรรมการ หรือ ดึงเด็กนอกระบบที่มีแวว
ในการทำงานมาเป็นแกนนำสภาเด็ก นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่อาจเข้าร่วมการประชุมกับเด็กในช่วงที่เด็กมีกิจกรรม
ในโรงเรียน เพื่อให้เด็กได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานกับเจ้าหน้าที่มากขึ้น

2. ข้อมูลเด็กของเทศบาลนครภูเก็ตมีแล้ว แต่เป็นลักษณะต่างกองต่างเก็บ ไม่มีการเก็บรวบรวมข้อมูล
ของเด็กในชุมชนที่รับผิดชอบทั้งหมดเป็นภาพรวม ดังนั้นการมีโปรแกรมเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเด็กในภาพรวม
จะเป็นข้อดี ทำให้เจ้าหน้าที่สามารถดึงข้อมูลมาเป็นองค์ประกอบในการเขียนแผนและจัด โครงการต่างๆ ให้กับ
เด็กได้ตรงตามความต้องการ

3. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการการทำงานด้านเด็ก โดยกรรมการมาจากตัวแทนจากกองต่างๆ เพื่อ
ประชุมวิเคราะห์สถานการณ์และคิดวางแผนจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงาน
ด้านเด็ก

เทศบาลเมืองป่าตอง

1. เทศบาลเมืองป่าตอง มีความสนใจในการจัดตั้งสภาเด็กในอนาคต แต่เนื่องจากเด็กเป็นเด็กในเขตจะ
ติดเรียนพิเศษมากในวันหยุด ดังนั้น ข้อเสนอแนะ คือ อาจดึงเด็กนักเรียนจากโรงเรียนมาเป็นกรรมการ หรือ ดึง
เด็กนอกระบบที่มีแววในการทำงานมาเป็นแกนนำสภาเด็ก นอกจากนี้เจ้าหน้าที่อาจเข้าร่วมการประชุมกับเด็ก
ในช่วงที่เด็กมีกิจกรรมในโรงเรียน เพื่อให้เด็กได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานกับเจ้าหน้าที่มากขึ้น

2. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการการทำงานด้านเด็ก โดยกรรมการมาจากตัวแทนจากกองต่างๆ เพื่อ
ประชุมวิเคราะห์สถานการณ์และคิดวางแผนจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงาน
ด้านเด็ก

3. การวางแผนการทำงานด้านเด็กควรนำข้อมูลจากปัญหาที่พบมาจัดทำโครงการต่างๆ เพื่อจะ
ได้แก้ปัญหาตามความต้องการที่เป็นจริง

4. ภายหลังได้ร่วมโครงการกับเจ้าหน้าที่ ได้เล็งเห็นความสำคัญของการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชน ตั้งแต่ในครรภ์มารดา ดังนั้นการดำเนินโครงการต่อไป จะเน้นเรื่องพัฒนาเด็กตั้งแต่ในครรภ์ และจะต่อยอดโครงการที่นอกเหนือไปจากการแจกนมและไข่

เทศบาลตำบลรัษฎา

1. สภาคณะมีการแต่งตั้งแล้ว แต่ควรให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนในการทำงานด้านเด็ก อาจดึงชุมชน กลุ่มผู้สูงอายุ ครูในโรงเรียน เข้ามามีส่วนร่วมประสานในการเป็นที่ปรึกษาให้กับเด็กในการจัดตั้ง สภาคณะและการทำกิจกรรมร่วมกับเด็กได้

2. ควรจัดตั้งคณะกรรมการการทำงานด้านเด็กของ อปท โดยกรรมการมาจากตัวแทนจากกองต่างๆ เพื่อ ประชุมวิเคราะห์สถานการณ์และคิดวางแผนจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน จะได้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงาน ด้านเด็ก และแต่ละกองสามารถช่วยเหลือในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้

3. การดำเนินงานด้านการปกป้องคุ้มครองเด็ก มีความชัดเจนและเด่นมาก แต่เนื่องจากการโยกย้ายของ บุคลากรที่มีความชำนาญงาน ทำให้ขาดคนที่มีความเชี่ยวชาญ ดังนั้นผู้บริหารควรรักษาบุคลากรที่มีความ เชี่ยวชาญ เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและต่อยอดไปเรื่อยๆ

4. การดึงชุมชนมาทำงานเป็นทีม โดยมีกลุ่มผู้สูงอายุ โรงเรียน และวัด มาเป็นกำลังสำคัญในการ ดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชน เป็นงานที่เด่นอีกงานหนึ่งของเทศบาลตำบลรัษฎา ดังนั้นการให้กำลังใจ การ ทำงานที่เป็นกันเอง และการเคารพในบุคคลที่มาร่วมงานเป็นสิ่งที่ดีมาก และควรทำเช่นนี้ต่อไป

เทศบาลตำบลเชิงทะเล

1. สภาคณะมีการแต่งตั้งแล้ว (หลังจากที่ทีมวิจัยลงพื้นที่) แต่ควรให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดและ วางแผนในการทำงานด้านเด็กอย่างจริงจัง อาจดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมประสานในการเป็นที่ปรึกษาให้กับเด็กใน การจัดตั้งสภาเด็กและการทำกิจกรรมร่วมกับเด็กได้ หรือการไปดูงานที่อื่นๆ ที่มีการดึงเด็กเข้ามามีส่วนร่วมคิด กับเจ้าหน้าที่ที่ทำได้สำเร็จเพื่อมาเป็นตัวอย่าง

2. ควรจัดตั้งคณะกรรมการการทำงานด้านเด็กของ อปท โดยกรรมการมาจากตัวแทนจากกองต่างๆ เพื่อ ประชุมวิเคราะห์สถานการณ์และคิดวางแผนจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน จะได้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงาน ด้านเด็ก และแต่ละกองสามารถช่วยเหลือในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลเด็กทั้งหมดในชุมชนที่เป็นของ ทด จะได้นำข้อมูลที่พบมาวางแผนและทำ โครงการเพื่อแก้ปัญหาให้ตรงกับความต้องการของเด็กจริงๆ (ไม่ใช่เอาจาก จพฐ ซึ่งมีไม่ครอบคลุม)

4. การส่งเสริมด้านการศึกษาคเด็กในระบบของที่นี่ดีมาก ๆ แต่เสนอแนะว่า ควรดูปัญหาและวางแผนช่วยเหลือเด็กนอกระบบด้วย

องค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล

1. สภาคเด็ก แต่งตั้งแล้ว เมื่อเดือนพฤษภาคม 2555 แต่ควรจัดหาสถานที่ทำงานให้เด็กได้พบปะพูดคุย และมีการดึงเด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนในการทำงานด้านเด็กอย่างจริงจัง อาจดึงชุมชนมาร่วมประสานงานในการเป็นที่เลี้ยงให้กับเด็กและเยาวชน ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก

2. ควรจัดตั้งคณะกรรมการการทำงานด้านเด็กของ อปท โดยกรรมการมาจากตัวแทนจากกองต่างๆ เพื่อประชุมวิเคราะห์สถานการณ์และคิดวางแผนจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน จะได้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงานด้านเด็ก และแต่ละกองสามารถช่วยเหลือในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้

3. อบต เชิงทะเล มีฐานข้อมูล CPMIS (Child Protection Monitoring System, ระบบข้อมูลผ่านระบบเฟียร์วังเพื่อคุ้มครองเด็ก) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเฟียร์วังและช่วยเหลือเด็ก ซึ่งเป็นฐานข้อมูลที่ใช้ในการช่วยเหลือเด็กได้ทันกับความต้องการ อย่างไรก็ตามควรจัดเก็บและปรับปรุงข้อมูลทุกปีเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ทันสมัยกับเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง

องค์การบริหารส่วนตำบลเทพกระษัตรี

1. อบต เทพกระษัตรี กำลังศึกษาเพื่อจัดตั้งสภาคเด็กในอนาคต แต่คิดถึงการดึงเด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนกับเจ้าหน้าที่ยากมาก แต่เนื่องจากที่นี่มีปราชญ์ชาวบ้าน มีศูนย์เรียนรู้และท่านเจ้าอาวาสวัดใหม่เป็นบุคคลสำคัญที่เด็กเคารพและเป็นທີ່ที่เด็กมาเรียนการทำวัตรเช้าวัตรเย็นทุกวันหยุด ดังนั้น จึงควรขอความร่วมมือจากปราชญ์ชาวบ้าน หรือท่านเจ้าอาวาสวัดใหม่ในการช่วยสรรหาเด็กที่มีแววให้เข้าร่วมเป็นกรรมการในสภาคเด็กได้ นอกจากนี้ การดึงทั้ง 2 ท่านมาเป็นกำลังสำคัญในการเป็นที่เลี้ยงให้กับเด็ก จะทำให้การดำเนินงานด้านเด็กเป็นไปได้ด้วยดี

2. ควรพัฒนาการเก็บรวบรวมข้อมูลของเด็กในชุมชนที่รับผิดชอบทั้งหมดเป็นภาพรวม ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถดึงข้อมูลเหล่านั้นมาเป็นองค์ประกอบในการเขียนแผนและจัดโครงการต่างๆ ให้กับเด็กได้ตรงกับปัญหาและตามความต้องการที่แท้จริง นอกจากนี้การมีข้อมูลของเด็กที่เป็นจริงไปนำเสนอประกอบการทำโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ให้ผู้บริหารได้รับทราบปัญหาที่แท้จริง อาจมีผลทำให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญและอนุมัติโครงการต่างๆ ได้ง่ายขึ้น

3. เจ้าหน้าที่ที่ทำงานด้านเด็กควรทำงานในเชิงรุก และเข้าหาบุคคลที่กับคนในชุมชนเพื่อสร้างความไว้วางใจและความคุ้นเคยกับชุมชน อาจเป็นแนวทางหนึ่งในการดึงชุมชนเข้ามามีบทบาทในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ และเป็นการช่วยดึงเด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมหรือเป็นที่เลี้ยงให้กับเด็กในการจัดตั้งสภาเด็ก

4. ควรจัดตั้งคณะกรรมการการทำงานด้านเด็กของ อบต โดยกรรมการมาจากตัวแทนจากกองต่างๆ เพื่อประชุมวิเคราะห์สถานการณ์และคิดวางแผนจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน จะได้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงานด้านเด็ก และแต่ละกองสามารถช่วยเหลือในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้ ไม่ใช่ต่างกองต่างทำ

5. ควรจัดตั้งคณะกรรมการการทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่เป็นทีมสหวิชาชีพ โดยมีกรรมการมาจากชุมชนและหน่วยงานอื่นๆ จะได้ร่วมกันคิดวางแผนและช่วยเหลือเด็กได้ถูกต้อง

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะแก้ว

1. อบต เกาะแก้ว กำลังดำเนินการจัดตั้งสภาเด็ก ดังนั้นการดึงเด็ก อาจใช้เด็กที่รวมกันเป็นกลุ่มทำงานแล้วจากหมู่ 7 แหลมหิน หรืออาจดึงเด็กนอกระบบ มาเป็นแกนนำและเป็นกำลังหลักในการทำงานด้านสภาเด็ก และเนื่องจาก อบต เกาะแก้ว มีชุมชนที่ให้ความร่วมมือกับ อบต ดังนั้น จึงควรดึงกลุ่มผู้สูงอายุจากชุมชนเข้ามาช่วยเหลือในการดึงเด็กให้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ หรือเป็นที่เลี้ยงให้กับเด็กในการจัดตั้งสภาเด็ก

2. อบต กำลังดำเนินการทำโครงการต่างๆ ที่แก้ปัญหาที่เร่งด่วนในพื้นที่ขณะนี้ เช่น ปัญหาการตั้งครุฑก่อนวัยอันควร เนื่องจากขณะนี้ มีเด็กท้องก่อนวัยมากในพื้นที่ และการส่งเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัว เช่น โครงการกีฬาครอบครัวสัมพันธ์ เป็นสิ่งที่ดีมาก

3. ปัจจุบัน อบต ไม่มีข้อมูลของเด็กในการประกอบการทำกิจกรรมต่างๆ เมื่อต้องการทำกิจกรรมมักขอข้อมูลจากหน่วยงานอื่น หรือฟังจากข่าวสารต่างๆ ดังนั้น อบต ควรมีโปรแกรมการเก็บรวบรวมข้อมูลของเด็กในพื้นที่ที่เป็นของ อบต เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรมให้กับเด็ก เพื่อแก้ปัญหาให้ตรงกับความต้องการของเด็กและเยาวชนอย่างแท้จริง

4. ควรมีการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ นอก อบต เพื่อวางแผนการทำงาน เช่น การทำโครงการร่วมกับอนามัยในการส่งเสริมภาวะสุขภาพ

5. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการการทำงานด้านเด็ก โดยกรรมการมาจากตัวแทนจากกองต่างๆ เพื่อประชุมวิเคราะห์สถานการณ์และคิดวางแผนจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงานด้านเด็ก และสามารถช่วยเหลือในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้

6. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการการทำงานด้านเด็กเป็นทีมที่มาจากสาขาวิชาชีพ โดยมีกรรมการมาจากชุมชนและหน่วยงานอื่น จะได้ร่วมกันคิดและช่วยเหลือเด็กได้ถูกต้อง

องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว

1. สภาเด็กได้ตั้งเมื่อเดือน เมษายน 2554 แต่เด็กยังไม่มีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนการดำเนินงาน กิจกรรม ขณะนี้กำลังดำเนินการโดยการจัดอบรมและพัฒนาเด็กให้มีการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกัน ได้ร่วมคิดในการทำแผนเด็ก และได้จัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเด็ก อย่างไรก็ตามการดึงเด็กเข้ามามีส่วนร่วมค่อนข้างยาก ดังนั้น เจ้าหน้าที่อาจดึงกลุ่มเด็กที่รวมตัวกันทำงานกันแล้วในหมู่บ้าน มาเป็นกำลังหลักในการทำงานด้านสภาเด็ก นอกจากนี้กลุ่มชุมชน โดยเฉพาะกลุ่มสตรี ให้ความร่วมมือทำงานกับ อบต ดีมาก ดังนั้นการดึงชุมชนและกลุ่มสตรีเข้ามามีบทบาทในการเป็นพี่เลี้ยงให้กับเด็กในการจัดตั้งสภาเด็กและการทำกิจกรรมร่วมกับเด็กจะทำให้การดำเนินงานเป็นไปได้ด้วยดี

2. การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องอาศัยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านเด็กโดยตรง ดังนั้นผู้บริหารจะต้องเห็นความสำคัญด้านนี้และควรสนับสนุนเพื่อการดำเนินงานด้านนี้ จะได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

3. อบต ควรมีโปรแกรมการเก็บรวบรวมข้อมูลของเด็กในพื้นที่ที่เป็นของ อบต เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรมให้กับเด็กและแก้ปัญหาให้ตรงกับความต้องการของเด็กและเยาวชนอย่างแท้จริง

4. ควรจัดหาสถานที่เพื่อเป็นศูนย์รวมของเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กได้แสดงออก และเป็นสถานที่ที่ทำการของสภาเด็กไปในตัว

5. ควรมีการประสานงานและทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ นอก อบต เพื่อวางแผนการทำงาน เช่น การทำโครงการร่วมกับอนามัยในการส่งเสริมภาวะสุขภาพ

6. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการการทำงานด้านเด็ก โดยกรรมการมาจากตัวแทนจากกองต่างๆ เพื่อประชุมวิเคราะห์สถานการณ์และคิดวางแผนจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงานด้านเด็ก และสามารถช่วยเหลือในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้

7. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการการทำงานด้านเด็กเป็นทีมที่มาจากสาขาวิชาชีพ โดยมีกรรมการมาจากชุมชนและหน่วยงานอื่น จะได้ร่วมกันคิดและช่วยเหลือเด็กได้ถูกต้อง

เทศบาลตำบลฉลอง

1. ปัจจุบัน อบต. ฉลอง ได้ดำเนินการทำโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนมากขึ้น เนื่องจากได้ร่วมโครงการกับทีมอาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์และเห็นความสำคัญงานด้านเด็กและเยาวชน นอกจากนี้มีการทำแผนเด็กและเยาวชนโดยตรง โครงการที่ดำเนินการเพื่อเด็ก เช่น ถนนเด็กเดิน โครงการอบรมให้ความรู้แก่พ่อแม่เรื่องพัฒนาการเด็ก ข้อเสนอแนะในการทำโครงการเด็กและเยาวชน นั่นคือ ควรจัดโครงการที่ตรงกับความต้องการของเด็กโดยตรง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเด็กและเยาวชน

2. การจัดตั้งสภาเด็ก ซึ่งขณะนี้ได้ทำการแต่งตั้งสภาเด็กและส่งให้ พมจ. แล้ว แต่โครงการนี้ไม่ผ่านความเห็นชอบจาก พมจ. เนื่องจาก พมจ. แจ้งว่าให้ไปศึกษาการจัดตั้งสภาเด็กมาใหม่และเสนอมานใหม่ ซึ่งเจ้าหน้าที่ไม่ย่อท้อ จะเสนอโครงการไปใหม่ ขณะนี้กำลังศึกษาการจัดตั้งสภาเด็ก หลังจากที่จัดตั้งสภาเด็กได้แล้ว จะดึงเด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนในการทำงานด้านเด็ก เนื่องจากการจัดตั้งสภาเด็กในเทศบาลหรือ อบต. ต่างๆ ในจังหวัดภูเก็ตยังอยู่ในระยะเริ่มต้น จึงไม่อาจจะศึกษาและนำมาเป็นแบบอย่างได้ดังนั้น ข้อเสนอแนะ คือ เจ้าหน้าที่ควรศึกษาการจัดตั้งสภาเด็กจากหน่วยงานอื่นที่ทำได้สำเร็จ เช่น สภาเด็กจังหวัดตรังเพื่อปรับใช้กับ อบต. ฉลอง นอกจากนี้ ควรศึกษาแนวทางการดึงเด็กเข้ามามีส่วนร่วมจากสภาเด็กจังหวัดตรังด้วย

3. ปัจจุบัน อบต. มีนโยบายที่เน้นในเรื่องการศึกษา เนื่องจากผู้บริหารประกาศอย่างชัดเจนว่าปีนี้จะเน้นเรื่องการศึกษาให้กับเด็กในชุมชน ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีมาก

4. การเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชนในพื้นที่ค่อนข้างยากเนื่องจาก อสม. ไม่ได้ให้ความร่วมมือ แต่จะพยายามประสานงานและหาวิธีการต่อไป ข้อเสนอแนะเพื่อทำงานร่วมกับชุมชนได้ นั่นคือ การที่เจ้าหน้าที่ลงทำงานในเชิงรุกและเข้าหาลูกคหิเพื่อสร้างความเชื่อใจและความคุ้นเคยกับชุมชน จะได้ดึงชุมชนเข้ามามีบทบาทในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ได้ เช่น การช่วยเก็บข้อมูล และช่วยในการดึงเด็กเข้าร่วมกิจกรรมหรือเป็นพี่เลี้ยงให้กับเด็กในการจัดตั้งสภาเด็ก

5. อบต. ควรมีโปรแกรมการเก็บรวบรวมข้อมูลของเด็กในพื้นที่ที่เป็นของ อบต. เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรมให้กับเด็ก เพื่อแก้ปัญหาให้ตรงกับความต้องการของเด็กและเยาวชนอย่างแท้จริง

6. ควรมีการประสานงานและทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ นอก อบต. เพื่อวางแผนการทำงาน เช่น การทำโครงการร่วมกับอนามัยในการส่งเสริมภาวะสุขภาพ

7. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการการทำงานด้านเด็ก โดยกรรมการมาจากตัวแทนจากกองต่างๆ เพื่อประชุมวิเคราะห์สถานการณ์และคิดวางแผนจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงานด้านเด็ก และสามารถช่วยเหลือในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้

8. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการการทำงานด้านเด็กเป็นทีมที่มาจากวิชาชีพโดยมีกรรมการมาจากชุมชนและหน่วยงานอื่นจะได้ร่วมกันคิดและช่วยเหลือเด็ก ได้ถูกต้อง
9. ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเด็กทั้งหมดในชุมชนของ อบต รวมทั้งเด็กนอกระบบและเด็กที่ย้ายเข้ามาอยู่ในชุมชน จะได้ทราบข้อมูลปัญหาเด็กในชุมชนที่แท้จริง และนำมาวางแผนแก้ปัญหาให้ตรงกับความต้องการของเด็ก

บทที่ 5

บทสังเคราะห์ภาพรวมการทำงานด้านเด็กและเยาวชน จังหวัด ภูเก็ต

บทวิเคราะห์ภาพรวมการทำงานด้านเด็กและเยาวชน จังหวัดภูเก็ต ได้จากการวิเคราะห์แผนประจำปี และองค์ประกอบตัวชี้วัด 38 ตัวชี้วัด รวมถึงการวิเคราะห์จากบทสนทนากับเจ้าหน้าที่ ในบทที่ 5 การวิเคราะห์ ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ SWOT ภาพรวม สถานการณ์การทำงานด้านเด็กและเยาวชน จ. ภูเก็ต

จุดแข็ง

- มีงบประมาณที่จัดเก็บมากและเพียงพอที่จะสนับสนุนโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับเด็ก เนื่องจากเป็นเมืองท่องเที่ยว โดยเฉพาะการพัฒนาด้านร่างกาย การศึกษา และ เทคโนโลยีสารสนเทศ (information technology, IT)
- ผู้บริหารของทั้ง 10 พื้นที่ ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเด็กๆ ในชุมชนมาก ทำให้งบประมาณสนับสนุนด้านเด็กมีมาก โดยเฉพาะด้านการศึกษา การพัฒนาการเรียนการสอน
- เจ้าหน้าที่ใน อปท หลายพื้นที่ มีใจรักและทุ่มเทในการทำงานด้านเด็ก
- จังหวัดภูเก็ต มีอุปกรณ์ สถานที่ และสื่อที่ทันสมัยที่ช่วยในการพัฒนาด้านร่างกายและการเรียนรู้ของเด็ก เช่น สระว่ายน้ำ สนามต่างๆ ศูนย์ IT
- ชุมชนส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนและเข้าร่วมโครงการต่างๆ ที่ อปท จัดขึ้น นอกจากนี้ จังหวัดภูเก็ตมีศูนย์/บ้านพักเด็กสำหรับช่วยเหลือเด็กกลุ่มเปราะบางด้วย

จุดอ่อน

- นโยบายผู้บริหารในบางพื้นที่ไม่ชัดเจน ทำทุกส่วน ไม่นับเฉพาะเรื่อง ทำให้การทำงานไม่ชัดเจนและไม่เด่น และบางพื้นที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับโครงการของเด็กและเยาวชน แต่ให้ความสำคัญกับโครงการโครงสร้างพื้นฐานมากกว่า
- การทำงานของเจ้าหน้าที่ในแต่ละกอง/ฝ่าย แยกส่วนกันทำ ต่างคนต่างทำ ไม่มีการปรึกษาระหว่างกอง ไม่มีการพูดคุยแบบบูรณาการในเรื่องของเด็ก ไม่ได้มองภาพเด็กโดยรวม ทำกันเป็นส่วนๆ ทำให้การทำงานในบางโครงการซ้ำซ้อน เด็กไม่ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือมีส่วนร่วมในการวางแผนเด็ก

3. ไม่มีแผนกลยุทธ์ด้านเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะ ทำให้การวางแผนเด็กและเยาวชนไม่ครอบคลุม
4. ชาวบ้านและชุมชนในจังหวัดภูเก็ตให้ความสำคัญกับเด็กน้อยกว่าโครงสร้างพื้นฐาน และการเรียน
5. อปท 8 พื้นที่ ไม่มีสภาเด็ก ทำให้ไม่มีเด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนของเด็ก ทุกโครงการมาจากผู้ใหญ่คิด ส่วนเด็กเข้าร่วมกิจกรรมเท่านั้น
6. อปท ทั้ง 10 อปท ไม่มีฐานข้อมูลในการจัดเก็บเรื่องของเด็กและเยาวชนในชุมชนทั้งหมดเป็นภาพรวม ทำให้การทำแผนไม่ตรงกับปัญหาและความต้องการของเด็กในขณะนั้น
7. โรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่ อปท 7 พื้นที่ ไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของ อปท แต่อยู่ในเขตการศึกษาพื้นฐาน ทำให้เจ้าหน้าที่มีความรู้สึกที่เด็กไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของ อปท ซึ่งมีผลทำให้เด็กไม่ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง

โอกาส

1. มีผู้สนใจที่จะมาลงทุนทำกิจการต่างๆ ในจังหวัดภูเก็ตจำนวนมาก ซึ่งจะมีผลทำให้จังหวัดภูเก็ตได้รับการพัฒนาและเจริญมาก นอกจากนี้การจัดเก็บรายได้ของจังหวัดมากขึ้นส่งผลให้การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น
2. ชาวต่างชาติให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องเด็กมาก ทำให้มีอาสาสมัครชาวต่างชาติมาช่วยเด็กๆ เช่น สอนภาษาอังกฤษให้กับเด็ก สอนเทควันโด เป็นต้น
3. ผู้ใหญ่ใจดี องค์กรณ์ต่างๆ หน่วยงานเอกชน เช่น โรงแรม การทำอากาศยานภูเก็ต ให้การสนับสนุนงบประมาณด้านเด็ก ในรูปของสิ่งของ เงิน อาหาร อุปกรณ์ต่างๆ
4. มีองค์กรต่างๆ มาตั้งบ้านพักสำหรับเด็กด้อยโอกาส ทำให้เด็กด้อยโอกาสได้รับความช่วยเหลือ
5. มีโรงเรียนเอกชน โรงเรียนสองภาษา และโรงเรียนที่ติวให้กับเด็ก เป็นจำนวนมาก เป็นการเพิ่มการเรียนรู้ให้กับเด็กที่มีโอกาส

สิ่งคุกคาม

1. สิ่งชั่วยวน อบายมุข และยาเสพติดระบาดเนื่องจากเป็นเมืองท่องเที่ยว ทำให้เด็กถูกชักชวนไปติดอบายมุขและยาเสพติดได้
2. เทคโนโลยีและสื่อที่ทันสมัย ทำให้เด็กติดเทคโนโลยีและไม่เรียนหนังสือ
3. ปัญหาครอบครัว พ่อแม่ต้องทำงานเนื่องจากค่าครองชีพสูง ทำให้ไม่สามารถเลี้ยงดูลูกได้ มีผลทำให้เด็กติดเทคโนโลยีมาก
4. ประชากรแฝงจากการย้ายถิ่นของคนจากที่อื่นเข้ามาอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ทำให้มีการนำสิ่งไม่ดีเข้ามาในจังหวัด

5. การย้ายถิ่นผู้ปกครองจากนอกเขตเข้ามาอยู่ในตัวจังหวัด ทำให้เด็กต้องย้ายโรงเรียนตามผู้ปกครอง ระหว่างเทอม มีผลทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากต้องรอเวลาที่จะเข้าเรียนใน โรงเรียนใหม่

6. วัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามีอิทธิพลกับเด็กและเยาวชน ทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป เช่น การแต่งกายที่ไม่สุภาพและไม่เหมาะสมกับวัย

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ยุทธศาสตร์การทำงาน จากแนวทางการทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่ดี

1. ยุทธศาสตร์ การสร้างแกนนำเด็ก และการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน โดยการจัดกิจกรรมการอบรมการเป็นผู้นำให้กับเด็กและเยาวชน และให้เด็กและเยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเขียนแผน ตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหา วางแผนและร่วมตัดสินใจในการดำเนินโครงการด้วยตนเอง นอกจากนี้ ควรมีการสร้างแกนนำรุ่นต่อไปเพื่อให้มีแกนนำที่ต่อเนื่อง โดยจัดกิจกรรมการอบรมผู้นำเด็กและเยาวชนโดยผู้นำรุ่นพี่จะถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับจากการอบรมให้กับเพื่อนและรุ่นน้องต่อไป เช่น การสร้างแกนนำอาสาสมัครสาธารณสุขในโรงเรียน (อสร) รุ่นน้องของเทศบาลนครภูเก็ต

2. ยุทธศาสตร์ด้านการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย โดยการใช้กลยุทธ์การทำงานในลักษณะสหวิชาชีพ ซึ่งกรรมการมาจากทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมไปถึงเครือข่ายอาสาสมัครจากภาคประชาชนในพื้นที่ และพระจากวัดต่างๆ รอบๆ (เช่น ทต รัชฎา) ในลักษณะโยแมงมุม โดยมีท้องถิ่นเป็นแกนกลาง เพื่อประชุมร่วมกัน ในการเฝ้าระวังปัญหา รวมทั้งจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันแก้ไขและคุ้มครองเด็กในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงการให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังปัญหาและคอยช่วยเหลือเพื่อนด้วยกัน

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน การพัฒนาศักยภาพองค์กรชุมชน การสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น การจัดอบรมให้ความรู้เรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับสิทธิเด็ก ให้กับชุมชน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ รวมทั้งการพัฒนาระบบข้อมูลผ่านระบบเฝ้าระวังเพื่อคุ้มครองเด็ก (CPMIS: Child Protection Monitoring System) ซึ่งเป็นโปรแกรมที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการระบุดูแลเด็กที่ต้องการการคุ้มครองเป็นพิเศษหรือเด็กที่อยู่ในสถานะเสี่ยงจากตัวชี้วัดของการเฝ้าระวังการคุ้มครองเด็กในชุมชน เพื่อหาสาเหตุและวิธีการป้องกันปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการคุ้มครองเด็ก รวมถึงการมีภาคีที่เข้มแข็งในการดำเนินการ

4. ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของทุกคนที่เกี่ยวข้อง โดยใช้กลยุทธ์รูปแบบกระบวนการกลุ่มและเทคนิคการเรียนรู้ แบบผู้เรียนมีส่วนร่วม (Participatory Learning) เพื่อการพัฒนาที่เชื่อมโยงกันระหว่างเด็กและเยาวชน โรงเรียนและครอบครัว โดยผ่านการจัดกิจกรรมต่างๆ

5. ยุทธศาสตร์การสนับสนุนการทำงานของผู้บริหาร ผู้บริหารที่ดีจะต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างและให้โอกาสและการสนับสนุนเจ้าหน้าที่ที่ทำงานด้านเด็ก รวมไปถึงการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณที่เพียงพอ

สำหรับงานด้านเด็กและเยาวชน และเปิดโอกาสให้กับเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางสังคมให้มีเวทีแสดงความคิดเห็น

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา โดยการสร้างเสริมประสบการณ์การศึกษาเรียนรู้ จัดกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของเด็กและเยาวชน (เช่น การให้ความรู้เรื่องเพศและเกิดการเรียนรู้เรื่องเพศไปในทิศทางที่เหมาะสม ของ ทต รัชฎา)

7. ยุทธศาสตร์ด้านการธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและประเพณีท้องถิ่น สร้างความตระหนักให้เด็กและเยาวชน ได้มีส่วนร่วมธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ศิลปะวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และประเพณีท้องถิ่น

8. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีความสม่ำเสมอในการดำเนินงาน

9. ยุทธศาสตร์การทำงานเป็นทีม

บทที่ 6

ข้อเสนอแนะจากการติดตามเยี่ยม

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดทำแผนพัฒนาด้านเด็กและเยาวชน การเขียนแผนมีลักษณะแยกส่วน ต่างฝ่ายต่างทำ ขาดการบูรณาการ และไม่สอดคล้องกับปัญหา ดังนั้น จึงควรมีการจัดทำแผนด้านเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะ โดยมีตัวแทนจากทุกกอง/ฝ่าย รวมทั้งเด็กและเยาวชนเข้าร่วมจัดทำแผน การทำงานจะได้ไม่ซ้ำซ้อน และให้ใช้ข้อมูลจากปัญหาเด็กและเยาวชนที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากฐานข้อมูลในพื้นที่ประกอบการจัดทำแผนเพื่อจะได้แก้ปัญหาได้ตรงจุด

2. ควรจัดตั้งคณะกรรมการการทำงานด้านเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะ ซึ่งกรรมการมาจากกอง/ฝ่ายต่างๆ ใน อปท. เพื่อจะได้ประสานงานระหว่างกองต่างๆ หรือประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ

3. อปท. ทุก อปท. น่าจะมีการจัดตั้งสภาเด็ก หรืออาจจัดตั้งเป็นกลุ่มทำงานเด็กที่มาจากทุกชุมชน เพื่อให้เด็กได้มีพื้นที่ในการแสดงความคิดเห็น และเสนอความต้องการของตนเอง นอกจากนี้ควรจัดหาพื้นที่/สถานที่ทำงานให้กับสภาเด็กและเยาวชน/กลุ่มเด็ก เด็กจะได้มีสถานที่พบปะพูดคุยและทำกิจกรรมร่วมกัน และควรจัดให้มีระบบที่เลี้ยงเพื่อให้คำปรึกษาช่วยเหลือและสนับสนุน รวมทั้งหาแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและพัฒนาศักยภาพในการทำงานร่วมกันของเด็ก อาจศึกษาจาก อปท. อื่นๆ ที่มีการจัดตั้งสภาเด็กและประสบความสำเร็จ เช่น สภาเด็กและเยาวชน จังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น

4. จังหวัดควรมีคณะทำงานที่มาจากหน่วยงานต่างๆ ในลักษณะทีมสหวิชาชีพ มีการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ และมีการประชุมร่วมกันเป็นระยะๆ เพื่อวิเคราะห์ปัญหา และร่วมกันวางแผนเพื่อช่วยเหลือเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่เป็นการเชิญมาเป็นวิทยากรเป็นครั้งๆ ควรมีการประสานความร่วมมือกับทีมสหวิชาชีพที่เป็นรูปธรรม โดยจัดตั้งทีมสหวิชาชีพการทำงานด้านเด็กและเยาวชน ที่มีตัวแทนจากหลากหลายสาขาที่เกี่ยวข้อง

5. ระบบการประเมินและรายงานผลการทำงานด้านเด็กและเยาวชนยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน ควรมีการพัฒนากระบวนการติดตามประเมินผลเพื่อจะได้นำมาปรับเปลี่ยนและพัฒนางานด้านเด็กและเยาวชนในปีต่อไป และควรให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลด้วย

6. อปท. ทุก อปท. ควรมีฐานข้อมูล ที่จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเด็กที่ อปท. รับผิดชอบ โดยเฉพาะ เพื่อจะได้ทราบปัญหาและความต้องการของเด็กอย่างแท้จริง และควรตกลงให้ได้ว่าใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ (เจ้าภาพ) ในการจัดเก็บข้อมูล

ข้อจำกัดในการศึกษา

เจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ไม่ได้มาจากทุกกอง/ฝ่าย ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ทำให้ข้อมูลที่ได้อาจไม่
สมบูรณ์และอาจมีข้อผิดพลาดบ้าง นอกจากนี้เจ้าหน้าที่จำนวนมากไม่มีเวลาในการเข้าร่วมรับฟังการอบรม
ความรู้ต่างๆจากทีมวิทยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือเข้าร่วมอบรมไม่ตลอด มีผลทำให้ได้รับความรู้ไม่
ต่อเนื่องซึ่งส่งผลต่อการดำเนินโครงการในครั้งนี้

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต)

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

1. ส่งเสริมให้มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน
 - อื่น ๆ เนื่องจากไม่มีเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของอบจ จึงไม่มีคณะทำงานเฝ้าระวัง แต่เป็นคณะกรรมการร่วมทำงานของศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด (ศ.ต.ส)
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่าย ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน
 - มี
3. มีการจัดสรรงบประมาณรองรับ โครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 - มี มีการจัดสรรทุนอุดหนุนให้กับหน่วยงานต่างๆใน จ. ภูเก็ต ที่เขียนโครงการขอมาที่ อบจ
4. มีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง
 - มี เช่น เจ้าหน้าที่ในกองสันตนาการ กองท่องเที่ยว และกอง พัฒนาสังคม
5. มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น องค์กรเอกชน (NGO) เพื่อประเมินสถานการณ์ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ
 - มี โดยจัดประชุมเพื่อพัฒนาบุคลากร เช่น พัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมที่ประเทศไต้หวัน
6. มีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที
 - มี เป็นคณะทำงานร่วมในคณะกรรมการร่วมทำงานของศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด (ศ.ต.ส)
7. มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย
 - อื่นๆ จัดเวทีสัญจรทั่ว จ. ภูเก็ตเพื่อคุยประเด็นต่างๆ และการปรับเปลี่ยนแผนงานแต่ไม่ได้เน้นเรื่องเด็ก โดยเฉพาะ
8. มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ
 - มี เช่น โครงการศึกษาดูงานของเจ้าหน้าที่ทั้งในประเทศและนอกประเทศ
9. การริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - มี โดยให้เด็กเสนอโครงการและ อบจ ไห้งบประมาณ เช่นโครงการ to be number one

10. มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน

มี เสนอผ่าน e-plan ปีละครั้ง และทำรายงานเสนอต่อ นายก อบจ ทุกครั้ง

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

11. การมีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

มี

12. มีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมิน ไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน

มี เช่น การนำผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาใน รร ดันสังกัดและมาปรับปรุงในการการเรียนการสอนและอบรมครู ปัจจุบันผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของ รร ในดันสังกัดสูงกว่า รร อื่นๆ ในภูเก็ตเกือบทุกตัว

13. มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน

อื่นๆ รร ในดันสังกัด มีระบบการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ นักเรียน แต่ไม่มีข้อมูลเฉพาะเรื่องของนักเรียน

14. มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์ การศึกษาและอื่น ๆ

มี มีศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ รับทุกเรื่อง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

15. มีการประชาสัมพันธ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแผนนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

อื่น ๆ การประชาสัมพันธ์หมู่บ้าน จัดเวทีสัญจร แต่เด็กไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วม

16. มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ

อื่นๆ เด็ก นร ในดันสังกัดเดินรณรงค์ถือป้ายให้ออกมาเลือกตั้ง

17. มีการส่งเสริมให้มีสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น การวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตย

อื่น ๆ มีสถานักเรียนทุกโรงเรียนที่อยู่ในดันสังกัด แต่ไม่มีสภาเด็ก

18. ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม

มี

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวบ่งชี้)

19. มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ค่ายกดูร่อน หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเองได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

มี เช่น สอนและฝึกว่ายน้ำและฟุตบอล ประกวดร้องเพลงและดนตรี(Just say no)

20. มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การสังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง
- มี ที่ห้องสนทนาการซึ่งอยู่ในห้องสมุดศูนย์พระเกียรติ ห้องนี้มีไว้ให้เด็กทำกิจกรรม เล่นเกมส์ ร่วมกัน และมีอาสาสมัครเป็นครูสอนศิลปะ สอนการอ่าน สอนให้เด็กเป็น DJ และมี friend corner ให้คำปรึกษาโดยเด็กนักเรียน และมีชมรมต่างๆ ในโรงเรียน
21. มีการส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง
- อื่น ๆ มีศูนย์ computer ในห้องสมุด เด็กสามารถเล่น internet ได้ แต่เด็กไม่ได้ดำเนินการเอง
22. มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
- มี เช่น โครงการ to be number one พาเด็กไปดูทัศนศึกษาอุทยานต่างจังหวัด ประกวดทักษะและกีฬา
23. มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน
- มี มีสนามกีฬา 4 สนาม สนามเทนนิส สระว่ายน้ำ 1 แห่ง สนามเด็กเล่น 6 แห่ง ในแต่ละสนามมีห้องออกกำลังกายที่มีเครื่องมือทันสมัยและมีคุณภาพ มีผู้ดูแล
24. การให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน
- ไม่มี

ตัวบ่งชี้ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวบ่งชี้)

25. มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนม โครงการอาหารกลางวัน
- มี ใน รร มีนมและอาหารกลางวันในเด็กทุก รร ในต้นสังกัด
26. มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน
- ไม่มี
27. มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง
- มี โครงการ to be number one ด้านยาเสพติด

ตัวบ่งชี้ด้านการศึกษา (5 ตัวบ่งชี้)

28. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน
- มี
29. คำนี้ถึงสิทธิในการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- มี รร ในต้นสังกัดรับเด็กจากที่อื่นๆเข้ามาเรียน นอกจากนี้เด็กที่ไม่มีที่เรียนก็รับเข้ามาเรียนด้วย
30. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- มี เช่น โครงการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ โดยให้ครูใน รร ต้นสังกัดไปดูงานที่ประเทศญี่ปุ่น ส่งพระในภูเก็ตไปจาริกธรรมที่ประเทศอินเดีย

31. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตรากำลัง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษา
ขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- มี เช่น ห้องสมุดเพื่อให้เด็กได้ค้นคว้า ห้อง computer เป็นต้น
32. มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น พิจาร ดัดเชื้อเอดส์ และด้วยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ด้รับ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน
- มี มีกองทุนคนพิการทุกประเภท ทุกวัย และมีทีมแพทย์และพยาบาลไปเยี่ยมบ้าน มีโครงการภูเก็ตแคร้ ซึ่งดูแล
ผู้ป่วยเรื้อรังและโรคเอดส์ทุกอายุ ให้เด็กพิการและป่วยเรื้อรังได้เข้ารับการศึกษาใน รร ต้นสังกัด โดยครูจะเป็นคน
คัดกรองเข้ามา (ครูได้รับการอบรมการคัดกรอง)

ตัวบ่งชี้ด้านสังคม (6 ตัวบ่งชี้)

33. มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการ
ศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน
- มี เช่น อบรมการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล อบรมการ recycle กระดาษเป็นการสร้างอาชีพให้เด็ก
34. มีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด
การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น
- มี เช่น จัดค่ายพุทธบุตร อย่างต่อเนื่องทุกปี
35. มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม
ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอินเทอร์เน็ต ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน
- ไม่มี เนื่องจากไม่มีอำนาจ
36. มีกิจกรรมวันครอบครัววันทานาการ
- มี เช่น วันผู้สูงอายุ ให้ลูกป้อนข้าวพ่อ วันแม่ให้เด็กกราบเท้าแม่
37. มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น ดัดเชื้อเอดส์ พิจาร และด้วยโอกาส
กลุ่มต่าง ๆ
- มี มีกองทุนคนพิการทุกประเภท ทุกวัย
38. มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการ
พัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- อื่นๆ มีเวทีสัญจรทั่วจังหวัดภูเก็ต และมีการบอกข่าวสารแต่ทำในภาพรวม

ภาคผนวก ข: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (เทศบาลนครภูเก็ต)

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

1. ส่งเสริมให้มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน
 - มี คณะกรรมการชุมชน , อสม. , กลุ่มสตรี กลุ่มสตรีตัดเย็บเสื้อผ้า , กลุ่มสตรีของชอชตันโพธิ์ กลุ่มสตรีชุมชนตลาดใหญ่และตลาดเหนือ
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่าย ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน
 - อื่นๆ เป็นกรรมการร่วมเป็นทีมสหวิชาชีพ ก็จะมีโรงพยาบาลวชิระภูเก็ต ศูนย์พึ่งได้(OSCC) , บ้านพักเด็กและครอบครัว,หน่วยงานจากตำรวจและหน่วยงานจากองค์กรอื่น ๆ เราก็จะมีการประชุมทีมสหวิชาชีพเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเด็ก
3. มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 - มี งบประมาณที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 11.16
4. มีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง
 - มี
5. มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบัน อุดมศึกษาท้องถิ่น องค์กรเอกชน (NGO) เพื่อประเมินสถานการณ์ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ
 - มี เช่น การทำ MOU กับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในเรื่องการพัฒนาการเรียนการศึกษาและการเรียนการสอน เช่น รามคำแหง , มศว.ปทุมวัน , สวนสุนันทา , มอ.
6. มีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที
 - มี
7. มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย
 - อื่น ๆ เป็นกรรมการเครือข่ายร่วมในการทำงานเป็นทีมร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ
8. มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ
 - มี เช่น จัดอบรมพัฒนาบุคลากร พัฒนาคู่มือด้านการเรียนการสอน อบรมเกี่ยวกับการทำแผนเด็ก สิทธิเด็ก ที่องค์กร UNICEF , การอบรมผู้ดูแลเด็ก ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

9. การริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มี

10. มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน

มี เช่น รายงานผ่าน E-Plan 3 ครั้ง/ปี ประเมินผลทุกโครงการเมื่อเสร็จสิ้น และทำรายงานเสนอต่อผู้บริหารทุกปี

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

11. การมีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

มี

12. มีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน

มี

13. มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน

มี เช่น ของกองการแพทย์มีเป็นรายงาน ภาวะโภชนาการของเด็กความอ้วน แล้วนำปัญหาดังนั้นมาทำเป็นโครงการ ภูเก็ตเฮลตี้คิด

14. มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์ การศึกษาและอื่น ๆ

มี เช่น ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน, คลินิกสร้างสุข “ให้คำปรึกษาแนะนำ” , ศูนย์บริการสาธารณสุข (พยาบาลสุขภาพจิต)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

15. มีการประชาสัมพันธ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแนวนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

อื่นๆ มีการทำประชาคมเพื่อทำแผน แต่เด็กเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นน้อยมาก

16. มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ

อื่น ๆ เช่น จัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับด้านสิทธิมนุษยชนหรือ กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิสตรี

17. มีการส่งเสริมให้มีสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น การวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตย

อื่น ๆ กำลังดำเนินการคัดเลือกเด็กเข้ามาเป็นกรรมการ

18. ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม

มี สนับสนุน เงิน สิ่งของ และอุปกรณ์

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวบ่งชี้)

19. มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ถ่ายทอดวีร้อน หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเองได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 มี
20. มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การสังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง
 ไม่มี
21. มีการส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง
 ไม่มี
22. มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
 มี เช่น ให้งบประมาณในส่วนของค่าเดินทางไปราชการ โดยต้องมีการระบุงการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน(หนังสือเชิญ)
23. มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน
 มี เช่น ศูนย์กีฬาสะพานหิน , สวนหลวง ร.9 เฉลิมพระเกียรติ , สวน 72 พรรษา , ลานนวมินทร์
24. การให้ออกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน
 ไม่มี

ตัวบ่งชี้ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวบ่งชี้)

25. มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้คัมมนม โครงการอาหารกลางวัน
 มี โครงการอาหารกลางวัน และคัมมนมฟรี
26. มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และคัมสุราของกลุ่มเยาวชน
 มี เช่น อบรมโครงการเยาวชนสัมพันธ์ด้านภัยยาเสพติด 3 วัน โดยบูรณาการเรื่องบุหรี่เข้าไปด้วย, กองแพทย์ นิทรรศการรณรงค์งดสูบบุหรี่ในวันงดสูบบุหรี่โลก
27. มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง
 มี

ตัวบ่งชี้ด้านการศึกษา (5 ตัวบ่งชี้)

28. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน
 มี 4 ศูนย์

29. คำนึงถึงสิทธิในการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- มี มีนโยบายการรับแจ้งเกณฑ์เด็กเข้าเรียนขั้นพื้นฐาน ทุกปีโดยสำรวจจากงานทะเบียนราษฎรว่าเมื่อเด็กย่างเข้าปีที่ 7 จะต้องได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน
30. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- มี มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู 1 คน จะได้รับการฝึกอบรมไม่ต่ำกว่า 2 ครั้ง/ปี อบรมครูที่เลี้ยง
31. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตราค่าจ้าง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- มี ทน ภูเก็ตจะให้งบประมาณที่เกี่ยวข้องกับกองการศึกษาอันดับ 1 มีการจัดสรรอัตราค่าจ้างต่างๆ เช่น อัตราค่าจ้างครูงบประมาณ ด้านที่ดิน และสิ่งก่อสร้างรวมทั้งด้านวัสดุเพื่อการเรียนการสอนอย่างครบครัน
32. มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น พิกัด ดิจิทัล และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- มี เช่น ที่ รร.เทศบาลพิบูลสวัสดิ์ จะจัดห้อง 1 ห้องสำหรับเด็กพิเศษ (ออทิสติก) และเมื่อพัฒนาการเป็นปกติดีขึ้น จะให้เข้าเรียนในห้องปกติ, ให้ทุนการศึกษา

ตัวบ่งชี้ด้านสังคม (6 ตัวบ่งชี้)

33. มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน
- มี โรงเรียนมีการฝึกอบรมอาชีพ เช่น ปักผ้าปาเต๊ะ ร้อยลูกปัดและยังนำมาขายในงานย้อนอดีต
โครงการปลูกผักปลอดสารพิษ (ตลาดนัด รร.)
34. มีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอดการปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น
- มี เช่น งานย้อนอดีต, สามเณรฤดูร้อน, เข้าพรรษา, กินเจ, พื่อต่อเป็นการรำลึกถึงบรรพบุรุษชาวจีน
35. มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารเน็ต ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน
- ไม่มี เนื่องจากไม่มีอำนาจในการจัดระเบียบ
36. มีกิจกรรมวันครอบครัวสัมพันธ์
- มี เช่น กิจกรรมครอบครัวสัมพันธ์

โครงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่น ในการวางแผน
การกำกับติดตามและการประเมินผล การทำงานด้านเด็กและเยาวชน

37. มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดสน ติคเชื้อเอคส์ พิการ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ
- อื่น ๆ มีกองทุนสวัสดิการชุมชน ซึ่งประชาชนจะร่วมกันสมทบทุนกันคนละ 1 บาท/วัน, มีเบี้ยยังชีพช่วยคนพิการ 500 บาท/เดือน
38. มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- มี เช่น การร่วมประชุมกับหน่วยงานอื่น เช่น บ้านพักเด็ก , สถานพินิจฯ (ปรึกษาหารือแก้ไขปัญหา)

ภาคผนวก ก: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (เทศบาลเมืองป่าตอง)

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

1. ส่งเสริมให้มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน
 - มี ได้แก่ ฝ่ายเฝ้าระวังยาเสพติด ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อพปร.)
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่าย ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน
 - มี ภาครัฐ ได้แก่ เทศบาลเมืองป่าตอง โรงเรียนของเขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียนเทศบาลบ้านไสน้ำเย็น ตำรวจ โรงพยาบาลป่าตอง ส่วนเอกชน ได้แก่ มูลนิธิศุภนิมิตแห่งประเทศไทย องค์กรประชาชน เช่น ฝ่ายชุมชน แม่บ้าน อสม. ประชาชนชุมชน อพปร.
3. มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 - มี
4. มีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง
 - มี แต่ไม่เพียงพอ มีประมาณ 10 คน เนื่องจากมีเด็กจำนวนมากในระบบ ในโรงเรียนมีเด็ก 1,800 คน นอกเขตก็มี
5. มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น องค์กรเอกชน (NGO) เพื่อประเมินสถานการณ์ ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ
 - ไม่มี แต่มีจัดนิทรรศการการเรียน การสอนของครูมาแสดงที่อิมแพค เมืองทองธานี
6. มีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที
 - มี
7. มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย
 - มี ทุกภาคส่วนมาคุยกันมีหน่วยงานเสมารักษ์ เจอเด็กที่มีปัญหาติดยา ดิคเกมส์ หนีโรงเรียน มาพูดคุย ให้ผู้บริหารฟังและเชิญ อพปร. ร่วมแก้ไขปัญหา
8. มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ
 - ไม่มี แต่มีส่งเจ้าหน้าที่ไปอบรม เช่น เจ้าหน้าที่ในกองสวัสดิการ นักพัฒนาชุมชน พยาบาลวิชาชีพ

9. การริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มี เช่น โครงการตายายสอนหลาน โครงการอุ่นไอรัก โครงการสายใยครอบครัว โครงการรักนวล
สงวนตัว เป็นต้น

10. มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็ก
และเยาวชน

อื่นๆ มีคิเฉพาะงบประมาณ แต่ยังไม่มีการวิเคราะห์สถานการณ์

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

11. การมีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

อื่นๆ เป็นแผนรวม แผนเด็กจะมีเฉพาะที่กองการศึกษา

12. มีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุง
งาน

มี ทำทุกปี ปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์

13. มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและ
เยาวชน

มี ในระบบสารสนเทศของแต่ละกอง เช่น กองสาธารณสุข มีข้อมูลว่ามีเด็กฟันผุกี่คน

14. มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและเยาวชน
ความสัมพันธ์การศึกษาและอื่น ๆ

ไม่มีในเทศบาล แต่มีในโรงเรียนประถม เป็นครูฝ่ายแนะแนวฯ ถ้าเจอปัญหาาก็ให้คำแนะนำ ออกไป
เยี่ยมบ้าน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

15. มีการประชาสัมพันธ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแผนนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่จะ
เกิดขึ้น

ไม่มี แต่เอาข้อคิดเห็นจากเด็กที่เข้าค่ายมาเป็นข้อมูลในการจัดทำโครงการ

16. มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ

ไม่มี

17. มีการส่งเสริมให้มีสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น การวิพากษ์วิจารณ์ การ
แสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตย

อื่นๆ มีสภานักเรียนของโรงเรียนวัดสุวรรณคีรีวงก์ แต่ไม่มีสภาเด็กและเยาวชน

18. ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากร ต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและ
เยาวชนมีกิจกรรม

มี

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวบ่งชี้)

19. มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ถ่ายทอดรู้ออน หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเองได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 - มี เช่น รำ นาฏศิลป์ ฟุตบอล รักบี้ ศิลปะ มีการสอนหลักศาสนาอิสลาม
20. มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การสังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง
 - ไม่มี อนาคตจะมี ได้ Idea มาจากศูนย์ธรรมเสถียร จะทำที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
21. มีการส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง
 - ไม่มี แต่ มีศูนย์อินเทอร์เน็ตของเทศบาลแต่ไม่ค่อยมีคนมาใช้
22. มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
 - มี เช่น ไปดูสวนสัตว์ เรียนรู้ของจริง ศูนย์วัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์ในจังหวัด ไปแข่งขันฟุตบอลนอกจังหวัด ไปศูนย์วิทยาศาสตร์ที่ตรัง
23. มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน
 - มี แต่น้อยมาก เนื่องจากที่ดินมีราคาแพง มีที่หน้าหาดเป็นสนามเด็กเล่น 1 ที่ สนามฟุตบอล 1 แห่ง ที่หน้าหาด
24. การให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน
 - ไม่มี

ตัวบ่งชี้ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวบ่งชี้)

25. มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนม โครงการอาหารกลางวัน
 - มี โครงการดื่มนม อาหารกลางวัน ตรวจสอบสุขภาพฟันให้เด็ก
26. มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน
 - ไม่มี
27. มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง
 - มี โครงการด้านยาเสพติดและเอดส์ โครงการเข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมยาเสพติดและเพศสัมพันธ์

ตัวบ่งชี้ด้านการศึกษา (5 ตัวบ่งชี้)

28. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน
 - มี 2 ศูนย์

29. คำนึงถึงสิทธิในการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- มี เด็กปาดองได้หมด เด็ก 74 คนที่จบ ได้เรียนต่อหมดทุกคน แต่เด็กที่มีปัญหาครอบครัว ยังไม่ได้
รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง
30. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- มี จัดอบรมครูทุกปี
31. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตราค่าจ้าง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- มี
32. มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดส น พิการ ดิคเชื้อเอคส์ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- มี เด็กพิการที่โรงเรียนเทศบาลบ้านไสน้ำเย็น ฟรีหมดและ ให้เบี้ยยังชีพ 500บาท/เดือน
เด็กขาดส น ให้อุปกรณ์การศึกษา

ตัวบ่งชี้ด้านสังคม (6 ตัวบ่งชี้)

33. มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน
- อื่นๆ มีโครงการให้เข้ามาทำแต่ไม่มีเด็กมาทำ/สมัคร โครงการประกาศแล้ว
34. มีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น
- มี โครงการเข้าค่ายพุทธบุตร ช่วงอาสาพหุบูชา 3 วัน วันแม่ วันพ่อ กิจกรรมโครงการดาชาย
35. มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า คับ คาเฟ่ ร้านอินเทอร์เน็ต ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน
- มี แต่ในทางปฏิบัติ - ทำยาก มีเทศกิจเข้าควบคุม ไปเวียนตามร้าน มีกะหนึ่ง 4-5 คน แต่มีค้บมาก
36. มีกิจกรรมวันครอบครัวสันตนาการ
- เช่น วันพ่อ วันแม่ วันสงกรานต์
37. มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดส น ดิคเชื้อเอคส์ พิการ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ
- อื่นๆ มี กองทุนสวัสดิการชุมชน
38. มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- มี มีการทำประชาคมในเรื่องเด็ก ยาเสพติด โดยประธานประชาคมจะเอาเรื่องเด็กๆ เข้าไปคุยในประชาคม ส่วนใหญ่คุยเรื่องยาเสพติด

ภาคผนวก ง: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (เทศบาลตำบลรัษฎา)

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

1. ส่งเสริมให้มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน
 - มี คณะกรรมการมาจากชุมชน และชตชมต่างๆ
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่าย ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน
 - มี ภาครัฐ ได้แก่ โรงพยาบาลวิระภูเก็ต บ้านพักเด็ก สถานพินิจ ดำรวจ ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนเอกชน ได้แก่ บ้านพักตะวันฉาย บ้านโลนโฮม องค์กรประชาชน เช่น ผู้นำชุมชน อสม.
3. มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 - มี
4. มีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง
 - มี
5. มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบัน อุดมศึกษาท้องถิ่น องค์กรเอกชน (NGO) เพื่อประเมินสถานการณ์ ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ
 - ไม่มี แต่จะประชุมร่วมกับ พมจ. และทำงานในเชิงทิมสหวิชาชีพ
6. มีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที
 - มี ถ้ามี case ก็จะสามารถลงไปปฏิบัติได้เลย เป็นแผนการปฏิบัติงานของกองสวัสดิการ
7. มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย
 - อื่นๆ ระหว่างกองไม่มี ไม่ได้ประสานงานกัน แต่ถ้าเป็นระหว่างเครือข่ายมีการประสานงานร่วมกันอยู่แล้ว
8. มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ
 - มี เช่น การ ไปอบรม ประชุมของ UNICEF ไปดูงานที่อุบลราชธานี และมีการอบรมเชิงปฏิบัติการ
9. การริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - มี โดยสภาเด็ก เช่น การ ไปจัดบูท เป็นต้น

10. มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน

อื่นๆ มีการประเมินผลหลังทำโครงการทุกครั้ง ไม่มีการประเมินผลทุก 2 ปี แต่จะมีการประเมินผลประจำปีของกองสวัสดิการ มีการรายงานโดยใช้โปรแกรม CPMIS ใช้ในการกรอกข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

11. การมีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

อื่นๆ เป็นแผนรวม ไม่มีแยกสำหรับแผนเด็ก

12. มีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน

อื่นๆ มีแต่ยังไม่สมบูรณ์ ในส่วนงานกองสวัสดิการจะไปดูจากสถานการณ์แล้วนำมาปฏิบัติ

13. มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน

มี เก็บในระบบโปรแกรม CPMIS

14. มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์การศึกษาและอื่น ๆ

มี สายด่วนปัญหาเรื่องเด็ก สามารถติดต่อได้ตลอด 24 ชั่วโมง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

15. มีการประชาสัมพันธ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแนวนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

มี การคุยกันโดยการสอบถามความคิดเห็นจากเด็ก

16. มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ

มี ในสภาเด็กและเยาวชน เด็กหญิง 13 คน เด็กชาย 2 คน

17. มีการส่งเสริมให้มีสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น การวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตย

มี ให้เด็กได้เข้าร่วมในการทำประชาคม แต่เด็กยังไม่ได้ออกความคิดเห็น

18. ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากร ต่างๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม

มี บริจาคของขวัญ อาหาร ทุนการศึกษา

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวบ่งชี้)

19. มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ค่ายฤดูร้อน หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเองได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 - มี เช่น กองการศึกษา พาเด็กไทยพุทธไปอบรมจริยธรรมทางศาสนาพุทธ ส่วนเด็กไทยอิสลาม จะมีการสอนทางด้านศาสนาตลอดทั้งปี
20. มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การสังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง
 - ไม่มี แต่ใน รร ที่เทศบาลรับผิดชอบ มีศูนย์รวมของเด็ก
21. มีการส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง
 - ไม่มี แต่มีเว็บไซต์ของเทศบาลเข้ามาใช้ได้ทุกคน จะมีเครื่องคอมพิวเตอร์หลักอยู่ 1 เครื่อง
22. มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาดังกล่าว
 - มี กองการศึกษา จะพาไปสวนสัตว์ พิพิธภัณฑ์ ส่วนต่างจังหวัด มีไปแข่งขันกีฬา (ได้แชมป์ประเทศไทย ของปี 54 ประเภทวิ่ง)
23. มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน
 - มี ทุกศูนย์ของศูนย์เด็กเล็ก สนามเด็กเล่นก็จะมีในหมู่บ้านอิระวดี มีสนามกีฬาจะเป็นสนามฟุตบอลอย่างเดียว 1 แห่ง และจะทำเพิ่มอีก 2 สนาม มีในโรงเรียนทั้ง 3 แห่ง ของเล่นก็มีเพียงพอและมีการปรับเปลี่ยนทุกปี
24. การให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน
 - ไม่มี

ตัวบ่งชี้ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวบ่งชี้)

25. มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนม โครงการอาหารกลางวัน
 - มี โครงการให้นม อาหารกลางวัน โครงการตรวจสุขภาพปากและฟัน
26. มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน
 - มี กองสาธารณสุขร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ มีการจัดบอร์ด แจกเอกสาร มีวิทยากร มีการจัดกิจกรรมลดละเลิกบุหรี่สำหรับเด็กชั้น ป.4 - ม.ต้น
27. มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง
 - มี เช่น โครงการโรคเอดส์ โครงการต้านยาเสพติด

ตัวบ่งชี้ด้านการศึกษา (5 ตัวบ่งชี้)

28. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน
 - มี 6 ศูนย์ มีเด็กประมาณ 1,000 กว่าคน

29. คำนึงถึงสิทธิในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- มี การสนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะมีเด็กพิการก็จะมีโรงเรียนปัญญานุกูลที่ตำบลปากคอก โรงเรียนศึกษาพิเศษ อ.กระทุ้ง เด็กออทิสติก โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ทางเทศบาลมีการสนับสนุนเด็กให้เข้าเรียนทุกระดับ
30. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- มี เช่น ส่งไปอบรมเกี่ยวกับสื่อการเรียน การสอน
31. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตรากำลัง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- มี แต่ครูไม่เพียงพอ 50:1 ในศูนย์เด็ก เด็ก 46 คน : ครู 1 คน มีพี่เลี้ยง 1 คน และมีอาสาสมัครช่วยเป็นช่วงๆ
32. มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น พิกัด ดิจิทัล และด้อยโอกาสกลุ่มต่างๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- มี และสนับสนุนทุนการศึกษา

ตัวบ่งชี้ด้านสังคม (6 ตัวบ่งชี้)

33. มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่างๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน
- มี ประสานงานกับแรงงานจังหวัด โดยการสอบถามความต้องการของเด็กก่อน ทางด้านแรงงานจังหวัดจะเป็นคนฝึกอบรมให้
34. มีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น
- มี ร่วมกับโรงเรียน โดยใช้วัฒนธรรมเป็นตัวเชื่อม
35. มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารอินเทอร์เน็ต ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน
- มี ร้านอาหารเน็ตให้ความร่วมมือในการให้บริการสำหรับเด็ก โดยห้ามเด็กเข้าไปเล่นในช่วงเวลาเรียน กลางวัน มีการสุ่มตรวจและยังไม่พบว่ามิดีคไปเล่น หลังจาก 4 ทุ่ม จะห้ามไม่ให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าไปเล่น ส่วนห้างมีโลดส์ มีที่เดียว ไม่มีผับ คาเฟ่
36. มีกิจกรรมวันครอบครัวสันตนาการ
- มี วันเด็ก วันผู้สูงอายุ วันลอยกระทง วันสงกรานต์

37. มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขัดสน ตัดเชื้อเอชไอวี ฝึกอาชีพ และด้วยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ
- มี กองทุนสวัสดิการ ให้การสนับสนุน จัดตั้งจากประชาชนในชุมชน โดยมีการสนับสนุนจากรัฐ 1 ส่วน เทศบาล 1 ส่วน ชุมชน 1 ส่วน
38. มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- มี การประชุมเครือข่าย เช่น ชมรมแอโรบิค กลุ่มผู้สูงอายุ เรื่องที่ประชุมจะเป็นการติดตามงานที่ทำในหมู่บ้าน

ภาคผนวก จ: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (เทศบาลตำบลเชิงทะเล)

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

1. ส่งเสริมให้มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน
 - อื่นๆ ไม่มีคณะกรรมการเฝ้าระวัง แต่ทีมงานด้านเด็กและเยาวชนทุกกองจะมีหน้าที่เฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนทั้งในระบบและนอกระบบหรือตามอัธยาศัย
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่ายต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน
 - มี ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน
3. มีการจัดสรรงบประมาณรองรับ โครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 - มี แผนพัฒนาเด็กและเยาวชน 3 ปี กองการศึกษา ปี 54 ประมาณ 27% ของงบประมาณ
4. มีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง
 - มี
5. มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น องค์กรเอกชน (NGO) เพื่อประเมินสถานการณ์ ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ
 - มี ร่วมกับ สสจ. รพ.สต. ภูเก็ตเทคโนโลยี วิทยาลัยอาชีววะ วิทยาลัยสารพัดช่าง
6. มีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที
 - มี
7. มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย
 - อื่นๆ ทำงานในภาพรวม โดยมี คณะกรรมการชุมชน (ตัวแทนชุมชนที่เลือก) ส่งโครงการให้คณะกรรมการแผนพิจารณา การเข้าแผนจะมี ตัวแทนชุมชน สมาชิกสภาเทศบาล หัวหน้าส่วนราชการ ผอ. รพ.สต. ตำรวจ ผอ.โรงเรียน
8. มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ
 - มี ประมาณ 3-5 ครั้ง/คน/ปี
9. การริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - มี เช่น แผนอบรมแกนนำเยาวชนปี 2555

10. มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน

อื่นๆ ประเมินผลทุกโครงการและการรายงานตามสายงาน กองสาธารณสุขมีการรายงานประจำเดือนเกี่ยวกับงานแพทย์ฉุกเฉิน อุบัติเหตุและการย้ายผู้ป่วยไปรักษาที่อื่น

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

11. การมีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

มี ตามแผนงานแผน 3 ปี (2555-57)

12. มีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน

มี นำเสนอเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเพื่อปรับเปลี่ยนโครงการในครั้งต่อไป

13. มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน

อื่นๆ กองสวัสดิการทำเกี่ยวกับข้อมูลทะเบียนราษฎร์ จปฐ. กอสาธารณสุขมีข้อมูลเด็ก แต่ไม่มีข้อมูลที่เฝ้าระวังเด็ก

14. มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์การศึกษาและอื่น ๆ

มี ศูนย์พัฒนาครอบครัว ของกองสวัสดิการเทศบาล

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

15. มีการประชาสัมพันธ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแนวนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

ไม่มี แต่จะรณรงค์ส่งเสริมการเลือกตั้ง เมื่อสภาเด็กเข้มแข็ง

16. มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่นๆ

มี สภาเด็ก สมาชิกหญิงมากกว่าชาย

17. มีการส่งเสริมให้มีสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น การวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตย

มี สภาเด็กแต่งตั้งเมื่อเดือน กพ.25 54

18. ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากร ต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม

มี

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวบ่งชี้)

19. มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ค่ายฤดูร้อน หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเอง ได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 - มี เช่น โครงการบรรพชาสามเณร โครงการดนตรี ศิลปะ นาฏศิลป์ ภาษาอังกฤษ กีฬาวายน้ำ ฟุตบอล บาสเก็ตบอล กอล์ฟ
20. มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การสังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง
 - มี ศูนย์กีฬาเทศบาล ปี 55
21. มีการส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง
 - ไม่มี แต่พร้อมที่จะสนับสนุน
22. มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
 - มี เช่น โครงการป้องกันยาเสพติด
23. มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน
 - มี สนามเด็กเล่น ในศูนย์เด็กเล็ก 1 แห่ง โรงเรียน 1 แห่ง สนามกีฬาฟุตบอล 1 แห่ง สนามกีฬาในโรงเรียน 1 แห่ง ศูนย์กีฬา 1 แห่ง แต่ยังขาดอุปกรณ์เครื่องเล่นสนามของเด็กเล็ก
24. การให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน
 - ไม่มี

ตัวบ่งชี้ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวบ่งชี้)

25. มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้คัมมม โครงการอาหารกลางวัน
 - มี โครงการอาหารกลางวัน โครงการหนุน้อยสุขภาพดี โครงการโภชนาการสมวัยของกรมอนามัย (มีการอบรมบ่อยครั้งเฟ้าระวังภาวะโภชนาการ) โครงการเด็กไทยไม่กินหวาน โครงการศูนย์เด็กเล็กปลอดโรคโดยกรมอนามัย
26. มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุรากลุ่มเยาวชน
 - มี แต่อยู่ใน โครงการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด
27. มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง
 - มี เช่น โครงการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

ตัวบ่งชี้ด้านการศึกษา (5 ตัวบ่งชี้)

28. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน
 - มี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 ศูนย์

29. คำนึงถึงสิทธิในการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการ จัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- มี อนุบาลประมาณ 400 คน นักเรียน ป.1- ป.6 เรียนในระบบ 100% ประมาณ 850 คน ส่วนหลักสูตร English program มีตั้งแต่ ป.1- ป.5
30. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- มี ครูประจำ ครูจ้างสอน/ครูผู้ช่วย มีอุปกรณ์การเรียนการสอน มีคอมพิวเตอร์ 2 ห้อง 80 เครื่อง
31. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตราค่าจ้าง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- มี อัตราค่าจ้าง งบประมาณ ที่ศูนย์เด็กเล็กมีเพียงพอ
32. มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น พิกัด ดิจิทัล และสื่อโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- มี เด็กขาดส่น มีทุนการศึกษา/เรียนฟรี เด็กพิเศษออกทิสติกให้เรียนใน โรงเรียนนอกระบบ ประมาณ 7 คน เด็กสมาธิสั้น ประมาณ 2-3 คน

ตัวบ่งชี้ด้านสังคม (6 ตัวบ่งชี้)

33. มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน
- อื่นๆ ค่าจ้างดำเนินการ
34. มีการจัด โครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น
- มี เช่น วันลอยกระทง สารทเดือนสิบ จูงลูกจูงหลานไปวัด บรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน วันสำคัญทางศาสนา อบรมทางศาสนาอิสลาม ไทยพุทธปฏิบัติศาสนกิจ
35. มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารเน็ต ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน
- อื่นๆ ในภาพรวม มี อพปร. และ เทศกิจ
36. มีกิจกรรมวันครอบครัววันสันตนาการ
- มี โครงการครอบครัวอบอุ่น โรงเรียนเข้มแข็งโดยเชิญผู้ปกครองสอนพิเศษให้เด็กฟรี (ช่วงการประชุมผู้ปกครองสัญจร)

โครงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่น ในการวางแผน
การกำกับติดตามและการประเมินผล การทำงานด้านเด็กและเยาวชน

37. มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดสน ดิเดเชื้อเอดส์ พิการ และด้อย
โอกาสกลุ่มต่าง ๆ
- อื่นๆ กองทุนสวัสดิการชุมชน
38. มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- มี วารสารเชิงเล คอลัมภ์การศึกษา มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชุมชน

ภาคผนวก ฉ: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (องค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล)

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

1. ส่งเสริมให้มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน
 - มี ได้แก่ สมาชิกสภา อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สตรี อสม. กรรมการมัสยิด case management คณะทำงานคุ้มครองเด็กและเยาวชน
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่าย ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน
 - มี ภาครัฐ ได้แก่ อบต. อบจ. บ้านพักเด็ก ส่วนเอกชน ได้แก่ คุณสันติ อติดี สจ. และนักธุรกิจ ทาง อบต. จะเข้าร่วมประชุมกับศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) เป็นการทำงานโครงการด้านเด็กและเยาวชนร่วมกัน มีการประชุมไม่เป็นทางการเป็นครั้งคราว โดยทาง ศพค. จะมาปรึกษาและร่วมกิจกรรมสำรวจ
3. มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 - มี
4. มีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง
 - มี และมีผู้จัดบริการทางสังคม (CM=case manager) ประสานงานรับแจ้งความช่วยเหลือ
5. มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบัน อุดมศึกษาท้องถิ่น องค์กรเอกชน (NGO) เพื่อประเมินสถานการณ์ ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ
 - มี โดยจัดร่วมกับศาลเยาวชน แผนกคดีอาญา มีผู้เข้าร่วมเป็นแกนนำยาเสพติด
6. มีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที
 - มี
7. มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย
 - มี ประชุมร่วมกับศูนย์พัฒนาครอบครัว
8. มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ
 - อื่นๆ โดยส่งไปอบรมอย่างสม่ำเสมอทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด มีงบเติมที่ในส่วนนี้

9. การริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มี เช่น โครงการเข้าค่ายอบรมจริยธรรม โครงการลานกิจกรรมสานสัมพันธ์ครอบครัว โครงการแข่งขันฟุตบอลเยาวชน

10. มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน

อื่นๆ ทุกโครงการสรุปเป็นปีต่อปี เป็นเล่ม มีแบบฟอร์มสำหรับประเมินรายงานละเอียด และมีการสรุปเป็นวารสารของ อบต. ออกทุกเดือน มีทั้งรายเดือน รายปี

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

11. การมีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

มีอยู่ในเล่มเป็นแผนรวม และที่แยกเป็นด้านพัฒนาและคุ้มครองเด็ก

12. มีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน

มี นำเสนอผ่านการประชุมผู้บริหารทุกเดือน

13. มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน

มี ฐานข้อมูล CPMIS คู่มือและห่วงใยเด็กของ UNICEF ใช้เป็นข้อมูลในการประชุมสรุปผลและวางแผนทำโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา

14. มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์การศึกษาและอื่น ๆ

มี คือ ศูนย์พัฒนาครอบครัว

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

15. มีการประชาพิจารณ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแนวนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

มี ของกองสวัสดิการ

16. มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ

มี เมื่อมีการประชุมก็เชิญมาร่วม โดยผ่านการประชาสัมพันธ์ การจัดอบรมจะมีเยาวชนหญิงเข้าร่วมมากกว่าชาย

17. มีการส่งเสริมให้มีสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น การวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตย

อื่นๆ มีสภานักเรียนของโรงเรียนบ้านบางเทา แต่ยังไม่มีสภาเด็กและเยาวชน คิดว่าจะทำไม่เกิน 6 เดือน ตอนนี้มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับรู้ และหาเวลาที่เหมาะสม

18. ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากร ต่างๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม

มี

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวบ่งชี้)

19. มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ค่ายฤดูร้อน หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเองได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

มี กีฬาฟุตบอล ทำผ้าบาติก ทำปีละครั้ง กีฬาด้านยาเสพติด ค่ายฤดูร้อนจะอบรม

จริยธรรมของศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลามจะมีการสอนศาสนา

20. มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การสังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง

ไม่มี แต่คงจะมีหลังจากที่จัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแล้ว

21. มีการส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรม โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง

ไม่มี แต่คงจะมีหลังจากที่จัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแล้ว

22. มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาดังกล่าว

มี ส่งไปแข่งขันกีฬา ทักษะศึกษาจะเป็นเด็กกำพร้า

23. มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน

มี สนามเด็กเล่น ที่หาดสุรินทร์ 2 แห่ง เกะค้างคาว 1 แห่ง มูการ์รัม 1 แห่ง ศูนย์นันทนาการ 2 ที่คือ เกะค้างคาวและหาดสุรินทร์ สนามกีฬาที่โรงเรียนบางเทา 2 แห่ง หาดสุรินทร์ 2 แห่ง หลังโลดส์ 5 แห่ง
คุณภาพการใช้งานอยู่ในสภาพที่ดี

24. การให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน

ไม่มี

ตัวบ่งชี้ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวบ่งชี้)

25. มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้คืบนม โครงการอาหารกลางวัน

มี กีฬาอนุบาล การแข่งขันปั้นดินน้ำมัน คณิตศาสตร์ การแสดง เรียนภาษาอังกฤษโดยครูฝรั่ง การสอนว่ายน้ำ

26. มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน

มี มีการส่งเยาวชนที่สูบบุหรี่และดื่มสุรา (มีจำนวนมาก) ไปบำบัด โครงการเดินรณรงค์งดสูบบุหรี่ โครงการเครือข่ายเยาวชนรักดี ไม่เสพ ไม่ท้อง ใส่ใจชุมชน

27. มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง
 มี เช่น โครงการค่ายยาเสพติดทำร่วมกับกองทัพเรือ

ตัวบ่งชี้ด้านการศึกษา (5 ตัวบ่งชี้)

28. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน
 มี 2 แห่ง
29. ดำเนินถึงสิทธิในการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
 มี เด็กไทยมีสิทธิได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง มีต่างด้าว 1 คน ที่โรงเรียนบ้านบางเทานอกนั้นไปเรียนที่อื่นนอกเขต
30. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 มี ส่งครูให้เรียนจนจบ ป.ตรีปทุมวัยทุกคน ไปอบรม/ดูงาน
31. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตรากำลัง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
 มี สนับสนุนอัตรากำลัง งบประมาณเต็มที่ สิ่งอำนวยความสะดวก เสื้อผ้า ที่นอน
32. มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น พิกการ ติดเชื้อเอดส์ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 มี เด็กพิการได้เรียนหมดถ้าเดินได้ เด็กออทิสติกเรียนที่ รร.ปัญญาอนุกุล มีทุนสงเคราะห์นักเรียนด้อยโอกาส

ตัวบ่งชี้ด้านสังคม (6 ตัวบ่งชี้)

33. มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน
 มี โครงการจ้างงานช่วงปิดเทอมเป็นเด็กมัธยม จัดอบรมอาชีพให้แม่บ้าน โดยมีเด็กมาร่วมด้วย
34. มีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น
 มี อบรมจริยธรรม ค่ายพุทธบุตร ทำส่นัดหมู่ สวดกลางบ้าน ลอยเรือของชาวพุทธ ถือสีลกินผักมีปราชญ์ชาวบ้าน สอนให้ทำอาชีพเกษตรกรรม อาหารท้องถิ่น
35. มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารเอดส์ ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาจำกัด
 อื่นๆทางผู้นำชุมชนจะเป็นคนจัดระบบดูแลควบคุมกันเอง
36. มีกิจกรรมวันครอบครัวสันตนาการ
 มี เข้าค่ายครอบครัว แข่งขันกีฬาระหว่างผู้ปกครองและเด็ก วันปีใหม่ไทย วันสงกรานต์ วันครอบครัว วันสานสัมพันธ์ชุมชนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

โครงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่น ในการวางแผน
การกำกับติดตามและการประเมินผล การทำงานด้านเด็กและเยาวชน

37. มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น ดิดเชื้อเอดส์ พิการ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ
- มี จัดกิจกรรมการแข่งขันตกปลา เอรายได้จากการขายปลาเข้ากองทุน การแข่งขัน กอล์ฟการกุศล งานประจำปีของมัสยิด โครงการทุกอย่างจัดโดยงบของ อบต.
38. มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- อื่นๆ มีประชาคมหมู่บ้าน และนำเสนอปัญหาต่อ อบต

ภาคผนวก ข: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (องค์การบริหารส่วนตำบลเทพกระษัตรี)

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

1. ส่งเสริมให้มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน
 ไม่มี
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่าย ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน
 ไม่มี
3. มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 มี
4. มีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง
 มี
5. มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบัน อุดมศึกษาท้องถิ่น องค์กรเอกชน (NGO) เพื่อประเมินสถานการณ์ ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ
 มี โครงการอบรมผู้นำสาธารณสุขร่วมกับโรงพยาบาลกลาง
6. มีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที
 ไม่มี
7. มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย
 ไม่มี ของ อบต.เอง แต่มีเจ้าหน้าที่จาก อบต. ไปร่วมกับหน่วยงานที่อื่น
8. มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ
 อื่นๆ จะส่งเจ้าหน้าที่ไปอบรม เช่น ส่งครูศูนย์เด็กไปอบรม โครงการดูงานเพิ่มศักยภาพด้าน การศึกษา
9. การริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 ไม่มี มีแต่ทางโรงเรียนทำโครงการส่งมา

10. มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน

ไม่มี แต่มีการเสร็จสรุปเป็นรูปเล่มในแต่ละโครงการ แล้วเอาผลการสรุปมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำโครงการปีต่อไป

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

11. การมีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

อื่นๆ เป็นแผนรวม ซึ่งแผนรวมของอบต. จะมีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ

12. มีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน

มี สรุปผลในแต่ละโครงการ นำเสนอผลแก่ผู้บริหาร นำผลไปใช้

13. มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน

มี เป็นของงานสวัสดิการ ทำร่วมกับ PCU ของโรงพยาบาลตลง เป็นข้อมูลเด็กพิการที่ขึ้นทะเบียนรับเบี้ยยังชีพ

14. มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์การศึกษาและอื่น ๆ

มี ใช้ชื่อศูนย์พัฒนาครอบครัวปี 51 ขึ้นตรงต่อ สสว.

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

15. มีการประชาสัมพันธ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแนวนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

ไม่มี แต่มีการทำประชาคมในหมู่บ้าน แต่ไม่มีเด็กเข้าร่วม

16. มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ

ไม่มี

17. มีการส่งเสริมให้มีสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น การวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตย

ไม่มี แต่กำลังจะจัดตั้ง โดยจะประสานงานกับโรงเรียนเมืองตลงเพื่อเลือกเด็กเข้ามาทำงาน

18. ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากร ต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม

มี

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวบ่งชี้)

19. มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ถ่ายทอดรู้ออน หรืออื่นๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเอง ได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 - มี จัดแข่งขันมิมีมาราธอน จัดแข่งขันฟุตบอล แข่งขันตะกร้อ เข้าค่ายเยาวชนรักสิ่งแวดล้อม ปลูกต้นไม้เดินป่า แข่งขันชกมวยไทยในเด็กชั้นประถม จัดฝึกการทำงานศิลปะทำปลาตะเพียนในศูนย์เด็ก
20. มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การสังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง
 - มี ศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น ของ To Be No 1 อยู่ที่โรงเรียนกลาง
21. มีการส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง
 - ไม่มี
22. มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาดังกล่าว
 - มี โครงการเปิดโลกการเรียนรู้ พาเด็กจากศูนย์เด็กไปสวนสัตว์ สวนผีเสื้อ
23. มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน
 - มี สนามเด็กเล่น 3 แห่ง แต่ยังไม่มียุคศูนย์นันทนาการ มีลานกีฬาทุกหมู่บ้าน ทั้ง 11 หมู่ สภาพการใช้งานอยู่ในสภาพที่ดี
24. การให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน
 - ไม่มี

ตัวบ่งชี้ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวบ่งชี้)

25. มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนม โครงการอาหารกลางวัน
 - มี เช่น โครงการดื่มนม อาหารกลางวัน การชั่งน้ำหนัก
26. มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน
 - มี ค่ายเยาวชนยาเสพติด รวมบุหรี่ สุรา โรค STD
27. มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง
 - มี ค่ายเยาวชนยาเสพติด รวมบุหรี่ สุรา โรค STD

ตัวบ่งชี้ด้านการศึกษา (5 ตัวบ่งชี้)

28. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน
 - มี 2 ศูนย์

29. คำนึงถึงสิทธิในการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- มี เด็กไทยมีความทั่วถึง เด็กที่ไม่ได้เรียนเป็นเด็กต่างด้าว ไม่ได้ปิดกั้นแต่ไม่มาเรียน
30. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- มี ส่งไปอบรม ให้งบประมาณครู จัดทำโครงการ สนับสนุนครูอัตราจ้างเพิ่ม
31. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตราค่าจ้าง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- มี งบปรับปรุงซ่อมแซม
32. มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น พิกการ ติดเชื้อเอดส์ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- มี เด็กพิการ ให้ทุนช่วยเหลือ 500 บาท

ตัวบ่งชี้ด้านสังคม (6 ตัวบ่งชี้)

33. มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน
- มี โดยจ้างงานเด็กช่วงปิดภาคเรียน โครงการทำ ดอกไม้ และโครงการผลิตของชำร่วย
34. มีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น
- มี บ้านแกนนำ จัดกิจกรรมให้เด็กเรียนรู้ เช่น โนราบิค ทำขนมพื้นเมือง ส้มตำเคอຍ (กะปิ) พับปลา ตะเพียน เล่นสะบ้า สานตะกร้อจากทางมะพร้าวทำเป็นสัตว์ การสีข้าว ดำข้าว โดยมีปราชญ์ชาวบ้านเป็นคนสอนให้กับเด็ก ๆ
35. มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารเ็นดี ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน
- ไม่มี เนื่องจากไม่มีสิ่งยั่วยุอยู่ในชุมชน ไม่มีผับ คาเฟ่ มีร้านอาหารเ็นดีบ้าง
36. มีกิจกรรมวันครอบครัวสันถนาการ
- มี วันผู้สูงอายุ วันเด็ก วันแม่
37. มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น ติดเชื้อเอดส์ พิกการ และด้อยโอกาสกลุ่มต่างๆ
- มี กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลเทพกระษัตรี สำหรับเด็กขาดส่น เด็กพิการส่งไปเรียนที่สุราษฎร์ธานีกับที่ป่าคลอก
38. มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- ไม่มี แต่จะออกหน่วยเคลื่อนที่ เพื่อไปรับฟังข้อมูลข่าวสารหรือปัญหาของกนในหมู่บ้าน

ภาคผนวก ซ: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะแก้ว)

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

1. ส่งเสริมให้มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน
 - ไม่มี แต่มีคณะทำงานเฝ้าดูแลความปลอดภัยและป้องกันอันตรายในชุมชน ได้แก่ ตำรวจชุมชน ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ)
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่าย ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน
 - ไม่มี แต่มีคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นที่มีตัวแทนจากฝ่ายต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน เช่น ตัวแทนประชาคมหมู่บ้าน (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน) ราษฎรชาวบ้าน ผู้อำนวยการ โรงเรียน
3. มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 - มี คิดเป็นร้อยละ 20.78
4. มีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง
 - มี
5. มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบัน อุดมศึกษาท้องถิ่น องค์กรเอกชน (NGO) เพื่อประเมินสถานการณ์ ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ
 - ไม่มี แต่มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายจาก ม. ราชภัฏ และคาราวานเสริมสร้างเด็ก และได้รับเชิญให้เข้าประชุมร่วมกับหน่วยงานอื่นๆใน ภูเก็ต
6. มีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที
 - มี
7. มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย
 - อื่นๆ มีการประชุมแผนพัฒนาของ อปท
8. มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ
 - มี เช่น ส่งเจ้าหน้าที่ไปอบรมและเรียนรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก

9. การริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- อื่น ๆ เด็กเสนอความคิดเห็นผ่านชุมชนให้สนับสนุนงบประมาณเพื่อเด็กจะได้ไปแข่งขันกีฬา
10. มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีชี้วัดถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน
- อื่น ๆ จะสรุปผลโครงการทุกโครงการหลังเสร็จกิจกรรม และสรุปเป็นรายงานเพื่อเสนอแก่ผู้บริหารประจำปี นอกจากนี้มีการเสนอผลงานใน e-plan ทุกปี แต่ไม่มีการประเมิน

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

11. การมีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- มี
12. มีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน
- มี
13. มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน
- อื่น ๆ ไม่มีข้อมูลโดยตรง แต่มี ข้อมูล จพฐ และจาก internet ตำบล
14. มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์การศึกษาและอื่น ๆ
- มี เช่น ศูนย์ข่าว สายตรงปลัด ซึ่งประชาชนสามารถขอความช่วยเหลือได้โดยตรง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

15. มีการประชาพิจารณ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแนวนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น
- ไม่มี
16. มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ
- ไม่มี
17. มีการส่งเสริมให้มีสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น การวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตย
- ไม่มี แต่มีกลุ่มเด็กที่รวมตัวกันทำงานที่ หมู่ 7 แหลมหิน ซึ่งเด็กกลุ่มนี้ได้มีการรวมกลุ่มกันเองในการทำกิจกรรมต่างๆ โดยมีครูจาก รร สะบ่า คอยดูแลช่วยเหลือในการทำกิจกรรมต่างๆ
18. ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม
- มี

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวอย่าง)

19. มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ค่ายฤดูร้อน หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเองได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 - มี เช่น โครงการฝึกอาชีพระยะสั้นระหว่างปิดภาคเรียน โครงการบรรพชาหมู่ ค่าย English เด็ก การทำสุนัฒหมู่
20. มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การสังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมตนเอง
 - ไม่มี
21. มีการส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง
 - ไม่มี
22. มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
 - มี เช่น พาเด็กที่ศูนย์เด็กเล็กไปทัศนศึกษาที่พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ/วัดนอกชุมชน
23. มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน
 - มี ลานกีฬา 1 แห่ง (เพิ่งสร้างเสร็จ)
24. การให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน
 - ไม่มี

ตัวอย่างด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวอย่าง)

25. มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนม โครงการอาหารกลางวัน
 - มี ในศูนย์เด็กเล็กมีนมและอาหารกลางวันให้เด็กกินฟรี ตรวจสอบสุขภาพเด็กทุก 2 เดือน ตรวจฟันประจำปี
26. มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน
 - มี จะเป็นการบูรณาการเข้าไปในการรณรงค์เรื่องยาเสพติด เช่น เด็กถือป้ายการงดสูบบุหรี่และดื่มสุรา และบูรณาการเข้าไปในโครงการทำสุนัฒหมู่
27. มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง
 - มี การอบรมให้ความรู้เรื่องยาเสพติดและโรคเอดส์

ตัวอย่างด้านการศึกษา (5 ตัวอย่าง)

28. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน
 - มี 3 ศูนย์

29. คำนึงถึงสิทธิในการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- มี เด็กในเขตได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานครบ แต่เด็กไทยใหม่ไม่ได้สำรวจ ขณะนี้กำลังให้เด็กไทยใหม่เข้าเรียนต่อที่ รร สะป่า ส่วนเด็กกำพร้าจะให้เข้าเรียนที่ หมู่บ้านเด็กโสสะ ให้ทุนการศึกษา เด็กไทยใหม่ด้วยโอกาส ฐานะยากจนแต่เรียนดี
30. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- มี ครูพี่เลี้ยงที่ศูนย์เด็กเล็กได้เข้ารับการอบรมเรื่องการดูแลเด็ก ให้ทุนสนับสนุนการศึกษาให้เรียนต่อปริญญาตรี และโท
31. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตรากำลัง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- มี เด็กพิการมีสวัสดิการเบี้ยเลี้ยงทุกเดือน การให้ทุนการศึกษาเด็กยากจนและให้ทุนการศึกษาเด็กไทยใหม่
32. มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาด สอน พิกัด ดิจิตอล และด้วยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- มี เด็กไทยใหม่จัดให้เข้าศึกษาที่ รร สะป่า

ตัวบ่งชี้ด้านสังคม (6 ตัวบ่งชี้)

33. มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน
- มี เช่น โครงการฝึกอาชีพพระยะสันระหว่างปิดภาคเรียน
34. มีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น
- มี โครงการสุนัตหมู่ โครงการบรรพชา วันแม่ และวันสำคัญทางศาสนา
35. มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอินเทอร์เน็ต ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน
- ไม่มี เนื่องจากไม่ได้อยู่ในอำนาจ
36. มีกิจกรรมวันครอบครัวสันตนาการ
- มี เช่น วันครอบครัว ค่ายโครงการครอบครัวสัมพันธ์ โครงการ single mom กิจกรรมสัมพันธ์ walk rally

โครงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่น ในการวางแผน
การกำกับติดตามและการประเมินผล การทำงานด้านเด็กและเยาวชน

37. มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดสน ติเชื่อเอดส์ พิการ และด้อย
โอกาสกลุ่มต่าง ๆ
- อื่นๆ มีกองทุน สปสช
38. มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- ไม่มี

ภาคผนวก ณ: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว)

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

1. ส่งเสริมให้มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน
 - อื่นๆ เป็นคณะกรรมการเครือข่ายพัฒนาความมั่นคงมนุษย์ (ระดับจังหวัด)
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่าย ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน
 - ไม่มี
3. มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 - มี งบประมาณที่ทำโครงการเด็กและเยาวชน คิดเป็น 14%
4. มีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของ โครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง
 - มี สวัสดิการ 2 คน , ศึกษา 3 คน , สาธารณสุข 2 คน
5. มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบัน อุดมศึกษาท้องถิ่น องค์กรเอกชน (NGO) เพื่อประเมินสถานการณ์ ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ
 - มี มีการทำงานร่วมกันมูลนิธิ Plan , ศูนย์มิตร มีการทำงานร่วมกับ ม. ราชภัฏ
6. มีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที
 - มี ตามแผนพัฒนา 3 ปี
7. มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย
 - ไม่มี ไม่ได้แยกในส่วนของเด็กเพียงอย่างเดียว จะพิจารณาโครงการทั้งหมด มีการจัดหมวดหมู่ชัดเจน
8. มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ
 - มี
9. การริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - มี เด็กเสนอต่อเจ้าหน้าที่ว่าต้องการจะไปแข่งขันระดับจังหวัด อบตก็ให้การสนับสนุน เด็กเสนอความต้องการผ่านประธานประชาคมผู้ใหญ่ว่าอยากให้มีเครื่องดนตรีประจำหมู่บ้าน

10. มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน

อื่นๆ มีการประเมินผลโครงการทุกปี และมีการทำรายงานผลการประเมินผลให้คณะผู้บริหารและสภา อบต. รับทราบ ซึ่งคณะผู้บริหารก็จะมี นายก, รองนายก, และเลขานายก

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

11. การมีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

มี

12. มีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน

มี มีการนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนแผนในแต่ละปี โดยเฉพาะในศูนย์เด็กเล็กมีโปรแกรมสำเร็จรูปประเมินด้านอาหารของเด็ก และนำผลการประเมินมาปรับกิจกรรมในการพัฒนาเด็ก

13. มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน

มี มีโปรแกรมสำเร็จรูปประเมินด้านอาหารของเด็ก ข้อมูลสารสนเทศกรมอนามัย , และข้อมูล จปฐ พื้นฐาน

14. มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของคนรอบครัว เด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์การศึกษาและอื่น ๆ

มี มีศูนย์พัฒนาครอบครัว

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

15. มีการประชาสัมพันธ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแนวนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

ไม่มี อบต. ทำเวทีประชาคม 1 ครั้ง/ปี โดยถามความต้องการและนำข้อมูลมาจัดทำแผน แต่ไม่มีเด็กเข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็น

16. มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ

มี ส่งเสริมเด็กเป็นกรรมการหน่วยเลือกตั้ง แต่ไม่ได้แยกเพศ, วันสตรีสากล

17. มีการส่งเสริมให้มีสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น การวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตย

ไม่มี ขณะนี้ กำลังรับสมัครเด็กเพื่อเข้ามาเป็นสมาชิก

18. ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม

มี เช่น มูลนิธิ Plan ให้อุปกรณ์การศึกษา, โรงแรม ร้านค้าก็สนับสนุน ของขวัญ เงินรางวัล

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวบ่งชี้)

19. มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ค่ายฤดูร้อน หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเอง ได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- มี เช่น อบรมจริยธรรม, อบรมภาคฤดูร้อน (บรรพชา, สอนกีฬาฤดูร้อน FB เทควันโด, ดนตรี, อบรมภาษาอังกฤษฤดูร้อน, ค่ายอาสาเสด็จ, อบรมให้ความรู้ด้านโภชนาการ, อสม.ใจ
20. มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การสังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง
- ไม่มี รอดำเนินการหลังมีสภาเด็ก
21. มีการส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรม โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง
- ไม่มี แต่ อนาคต มีแนวคิดจะมีศูนย์อินเทอร์เน็ตหมู่บ้านเนื่องจากเด็กต้องการ
22. มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
- มี เช่น สนับสนุนให้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ตรีง/ระนองเกมส์
23. มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน
- มี มีสวนสาธารณะ(กีฬา/อาคารเอนกประสงค์) 1 แห่ง และมีสนามเด็กเล่น 10 แห่ง
24. การให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน
- ไม่มี แต่ที่ โรงเรียนท่าฉัตรไชย ครูให้เด็กถือกุญแจห้องกีฬา

ตัวบ่งชี้ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวบ่งชี้)

25. มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนม โครงการอาหารกลางวัน
- มี มีนมและอาหารกลางวัน โครงการป๋ายไม้มนุชย์นันทนาการ, ภูมิปัญญาเกี่ยวกับปลาเค็ม , ส่งเสริมการเรียนรู้นอกสถานที่ (สวนสัตว์ภูเก็ต), ตรวจสอบสุขภาพ
26. มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุรากลุ่มเยาวชน
- ไม่มี
27. มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง
- มี โครงการเสริมสร้างเกราะป้องกันยาเสพติด , โครงการป้องกันโรคเอดส์ STD บอร์ด/สื่อ/ แข่งขันกีฬา ด้านยาเสพติดเด็กและเยาวชนตำบลไม้ขาว

ตัวบ่งชี้ด้านการศึกษา (5 ตัวบ่งชี้)

28. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน
- มี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 5 ศูนย์

29. ดำเนินถึงสิทธิในการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- มี เด็กในเขตที่รับผิดชอบได้รับการดูแล 100%
30. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- มี สนับสนุนงบประมาณจ้างครูให้กับโรงเรียน 5 โรง และ สนับสนุนอุปกรณ์คอมพิวเตอร์
31. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตราค่าจ้าง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง
- มี สนับสนุนจ้างอัตราค่าจ้างเป็นวิทยากร โรงเรียน , งบประมาณจะเป็นในส่วนของ นม อาหารเสริม
32. มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น พิกการ ดิดเชื้อเอดส์ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- มี เด็กขาดส่นจะให้เรียนฟรี, เด็กพิกการจะส่งไปเรียนในโรงเรียนพิเศษ

ตัวบ่งชี้ด้านสังคม (6 ตัวบ่งชี้)

33. มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน
- มี อบรมอาชีพสอนผ้าบาติกภาคฤดูร้อน 2 โรงเรียน
34. มีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น
- มี เช่น อบรมจริยธรรม , สามเณรฤดูร้อน , วันสำคัญทางศาสนา , วันลอยกระทง , วันสงกรานต์ , วันแห่เรือ
35. มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารอินเทอร์เน็ต ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน
- อื่นๆ มีตำรวจชุมชน, ตำรวจหมู่บ้าน , อปปร, อาสาสมัครตำรวจท่องเที่ยว คอยสอดส่องดูแล
36. มีกิจกรรมวันครอบครัววันสันทนาการ
- มี เช่น โครงการครอบครัวสัมพันธ์
37. มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดส่น ดิดเชื้อเอดส์ พิกการ และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ
- อื่นๆ เช่น โครงการสวัสดิการชุมชนไม้ข้าว, สวัสดิการผู้ดิดเชื้อเอดส์และคนพิกการ 500 /เดือน
38. มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชามสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- อื่น ๆ มีคณะกรรมการศูนย์พัฒนาครอบครัว, มีการประชามสัมพันธ์ข่าวผ่านทางหอกระจายข่าวหมู่บ้าน ทุกวันแต่เป็นข่าวทั่วไปไม่ได้เน้นเรื่องเด็กเป็นกรณีพิเศษ

ภาคผนวก ญ: ผลการประเมินตาม 38 ตัวชี้วัด (เทศบาลตำบลลอง)

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเด็กและเยาวชน (10 ตัวบ่งชี้)

1. ส่งเสริมให้มีคณะกรรมการเฝ้าระวังปัญหาเด็กและเยาวชนในชุมชนของตนเอง โดยมีคณะกรรมการมาจากทุกฝ่ายในชุมชน
 - อื่น ๆ มีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร)
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มาจากตัวแทนฝ่าย ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรประชาชน ผู้นำชุมชน
 - ไม่มี
3. มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 - อื่นๆ มีในแผนรวม
4. มีบุคลากรที่ทำงานเต็มเวลารับผิดชอบในส่วนของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนโดยตรง
 - มี เช่น เจ้าหน้าที่ในกองการศึกษา และกองสาธารณสุข
5. มีการจัดประชุม/สัมมนาทางวิชาการ ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น องค์กรเอกชน (NGO) เพื่อประเมินสถานการณ์ปัญหา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาและอื่น ๆ
 - มี ประชุมร่วมกับบ้านพักเด็กและครอบครัวในเรื่องเด็กกลุ่มเสี่ยง ประชุมร่วมกับสถานพินิจ เป็นต้น
6. มีการเตรียมแผนการดำเนินการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในระดับชุมชนให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานได้ทันที
 - ไม่มี
7. มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับเปลี่ยนนโยบายในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสู่การปฏิบัติจริงเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย
 - ไม่มี
8. มีโครงการพัฒนาคุณภาพเจ้าหน้าที่/หัวหน้าโครงการที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ
 - มี มีการประชุมร่วมกับ พมจ เกี่ยวกับการดูแลเด็กพิการ อบรมเกี่ยวกับยาเสพติด ส่งเจ้าหน้าที่ไปเรียนต่อระดับปริญญาตรี และโท ส่งเจ้าหน้าที่ศูนย์เด็กเล็กไปอบรมเกี่ยวกับเด็กเล็ก
9. การริเริ่มให้มีโครงการ/กิจกรรมที่เด็กและเยาวชนนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - มี โดยเด็กจะเสนออยากจัดกิจกรรมประกวดแข่งขันเล่นดนตรีสากลในโครงการมหกรรมอาหารรสชาติอร่อย และเด็กเป็นคนคิดเกณฑ์ในการประกวดเอง

10. มีการประเมินผลและรายงานทุก 2 ปี มีดัชนีบ่งชี้ถึงความเคลื่อนไหว สถานการณ์ ปัญหา และคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน

ไม่มี แต่จะทำรายงานเสนอต่อ นายก อบต ทุกครั้ง

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

11. การมีแผนแม่บท วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายท้องถิ่น แผนกลยุทธ์ในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

มี จะเน้นเรื่องการพัฒนาเด็กมากกว่าการคุ้มครองเด็ก

12. มีการนำเสนอข้อมูล ตัวบ่งชี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชน และผลการประเมิน ไปใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุงงาน

มี ครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จะประเมินพัฒนาการเด็กเพื่อจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็ก

13. มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ การตัดสินใจ เพื่อทันต่อสถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชน

ไม่มี

14. มีการจัดตั้งศูนย์ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของครอบครัว เด็กและเยาวชน ความสัมพันธ์ การศึกษาและอื่น ๆ

มี มีศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ รับทุกเรื่อง และมี Web เพื่อให้ประชาชนเข้ามาตั้งกระทู้ แต่ส่วนมากไม่มี เด็กเข้ามาร้องทุกข์ มีศูนย์พัฒนาครอบครัวตำบลลงรับเรื่องราวร้องทุกข์จากชาวบ้าน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (4 ตัวบ่งชี้)

15. มีการประชาสัมพันธ์ร่วมแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเด็กและเยาวชนในเรื่องของแผนนโยบายผลกระทบ พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

ไม่มี เนื่องจากไม่มีสภาเด็ก

16. มีการส่งเสริมเด็กและเยาวชนหญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและระดับอื่น ๆ

ไม่มี เนื่องจากเด็กนักเรียนใน โรงเรียนทั้งสอง โรงเรียนกับ สพฐ

17. มีการส่งเสริมให้มีสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น การวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็นในวิถีประชาธิปไตย

ไม่มี แต่กำลังจะจัดตั้งเมื่อ อบต ยกตำแหน่งเป็น เทศบาล

18. ประชาชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุน บริจาค และช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์ ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีกิจกรรม

มี เช่น สโมสรไลออน สมาคมต่างๆในภูเก็ต บริจาคเงินและอุปกรณ์

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (6 ตัวบ่งชี้)

19. มีการเสนอกิจกรรมกีฬา ศิลปะ ถ่ายดูดูร่อน หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชน ได้เรียนรู้ ค้นพบตนเองได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

มี เช่น ค่าขยายเสฟติด โครงการ บรรพชาสามเณรภาคดูดูร่อน

20. มีศูนย์รวม (Club) ของเด็กวัยรุ่นและเยาวชนให้เป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา การสังสรรค์ การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้จัดการดูแลและบริหารควบคุมกันเอง

ไม่มี

21. มีการส่งเสริมให้เปิดเว็บไซต์เพื่อเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมโดยเด็กและเยาวชนเป็นผู้ริเริ่มและดำเนินการด้วยตนเอง

ไม่มี

22. มีการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ค่าเดินทางให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมนอกชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ และร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

มี เช่น พาเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไปทัศนศึกษาดูสัตว์ในสวนสัตว์และสถานพินิจ พาเด็กทัศนศึกษาเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมนอกชุมชน

23. มีสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ศูนย์นันทนาการ อย่างพอเพียงและมีคุณภาพกับจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในชุมชน

มี มีสนามเด็กเล่นในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้ง 2 ศูนย์ และมีอุปกรณ์ที่แข็งแรง มีลานแอโรบิก

24. การให้โอกาสเด็กและเยาวชนได้บริหารจัดการศูนย์นันทนาการของชุมชน

ไม่มี

ตัวบ่งชี้ด้านสุขภาพอนามัย (3 ตัวบ่งชี้)

25. มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กอายุ 3-5 ปี ให้มีการพัฒนาการตามวัย เช่น โครงการส่งเสริมให้เด็กได้ดื่มนม โครงการอาหารกลางวัน

มี ใน รร มีนมและอาหารกลางวันให้เด็กทุกคน ส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้

26. มีโครงการหรือกิจกรรมและลดอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุราของกลุ่มเยาวชน

ไม่มี

27. มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง

มี

ตัวบ่งชี้ด้านการศึกษา (5 ตัวบ่งชี้)

28. มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในชุมชน

มี 2 ศูนย์

29. คำนึงถึงสิทธิในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชน โดยมีการสนับสนุนหรือมีการจัดการขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

มี แต่ไม่ทราบตัวเลขที่ชัดเจนเนื่องจากเด็กจะไปเรียนต่อที่อื่น ทำให้ไม่มีตัวเลข

30. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

มี ส่งครูที่เลี้ยงในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ไปศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

31. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตรากำลัง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษา
ขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

มี ใช้งบประมาณในการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนต่างให้เด็กในศูนย์ จัดซื้อหนังสือเข้าห้องสมุดประชาชน
ให้ทั้งจ้างครูกับ รร ทั้งสองโรงเพื่อให้ มีครูสอนที่เพียงพอ

32. มีการส่งเสริม สนับสนุนและประสานให้เด็กและเยาวชนที่ขาด สน พิกการ ดิจเชื่อเอดส์ และค้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ ด้รับ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน

ไม่มี

ตัวบ่งชี้ด้านสังคม (6 ตัวบ่งชี้)

33. มีการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีรายได้และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย เพศ และพัฒนาการของเด็ก เช่น การจัดการ
ศึกษาและอบรมด้านวิชาชีพการจัดหางานในอาชีพต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน

มี จัดอบรมการร้อยลูกปัด การทำสบู่ น้ำยาล้างจาน ให้เด็กได้นำไปประกอบอาชีพ

34. มีการจัดโครงการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน สถาบันศาสนา โรงเรียน เน้นเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการสืบทอด
การปฏิบัติในวันสำคัญทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น

มี เช่น โครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน

35. มีการจัดระเบียบชุมชนให้ปลอดภัย เข้มงวด และมีการกวดขันการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม
ห้างสรรพสินค้า ผับ คาเฟ่ ร้านอาหารเอน์เน็ต ฯลฯ การไม่อนุญาตให้เด็กและเยาวชนมั่วสุมในเวลาค่ำคืน

อื่นๆ ในกรณีที่ประชาชนร้องทุกข์ว่าร้านคาราโอเกะทำเสียงดัง ก็จะส่งคนไปคุย แต่ อบต ไม่มีอำนาจใน
การตรวจ

36. มีกิจกรรมวันครอบครัวสันถนาการ

มี เช่น กิจกรรมครอบครัวอบอุ่น วันผู้สูงอายุ งานวันเด็ก งานบรรพชา

37. มีการจัดตั้งกองทุนชุมชนเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาด สน ดิจเชื่อเอดส์ พิกการ และค้อยโอกาส
กลุ่มต่าง ๆ

มี มีกองทุนคนพิการและขาดรายได้ และมีเงินสงเคราะห์ผู้ค้อยโอกาสแต่ไม่กองทุน

38. มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการ
พัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ไม่มี

ภาคผนวก ฎ: คำถามการสัมภาษณ์ Focus group

1. กระบวนการในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน

- 1.1 คุณรู้สึกอย่างไร/มองอย่างไร เกี่ยวกับการทำการวางแผนด้านเด็กและเยาวชน
- 1.2 คุณทำงานร่วมกับใครในการวางแผนงานด้านเด็กและเยาวชน (ในหน่วยงาน นอกหน่วยงาน กระทรวง ทบวงกรมไหน) ระดับการทำงานเป็นอย่างไร (แค่เชิญมาร่วมงาน มาวางแผนงาน) และคุณมีกลยุทธ์ในการดึงบุคคลเหล่านี้มาร่วมกับคุณอย่างไร
 - มีคณะกรรมการด้านเด็กและเยาวชนใน อบต/อบท หรือไม่ ประกอบด้วยใครบ้าง
 - มีทีมงาน สหวิชาชีพหรือไม่ ถ้ามีประกอบด้วยกลุ่มใดบ้าง หรือถ้าไม่มี คิดจะจัดตั้งทีมสหวิชาชีพ
 - เจ้าหน้าที่ที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนภายในหน่วยงาน จบการศึกษาด้านเด็กและเยาวชนหรือไม่ หรือมีความรู้หรือประสบการณ์ด้านการทำงานเด็กและเยาวชนหรือไม่ ถ้าไม่มีได้รับการเพิ่มพูนความรู้โดยการอบรมด้านเด็กและเยาวชนหรือไม่ ส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเรื่องอะไร และบ่อยแค่ไหน
- 1.3 รูปแบบการทำงานในการสนับสนุนเด็กและเยาวชนเป็นอย่างไร (เจ้าหน้าที่ตัดสินใจเอง หัวหน้า/อบต/เบื้องบนสั่งการ) มีแผนงานด้านเด็กและเยาวชน ที่บรรจุไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาด้านเด็กและเยาวชนหรือไม่ มีการกำหนดทิศทางอย่างไร
- 1.4 คุณวางแผนงานด้านเด็กและเยาวชนอย่างไร ใครเป็นคนคิดแผน/โครงการเด็ก มีข้อมูลประกอบในการวางแผนการจัดทำแผนหรือไม่ ข้อมูลที่นำมาวางแผนได้มาอย่างไรและได้จากไหน (การสอบถาม ประชาคม ชูานข้อมูล ระบุว่าชานข้อมูลอะไร ฯลฯ)
- 1.5 คุณจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรม/โครงการ สำหรับเด็กและเยาวชนอย่างไร
- 1.6 ใครเป็นคนตัดสินใจเลือกโครงการ
- 1.7 ชุมชนของท่านมีส่วนร่วมในการทำงานด้านเด็กและเยาวชนหรือไม่ ชุมชนร่วมคิดแผนหรือเลือกโครงการเด็กหรือไม่ อย่างไร (สอบถามความต้องการกิจกรรม/โครงการจากชุมชนหรือไม่ โครงการด้านเด็กได้มาอย่างไร)

2. การจัดสรรงบประมาณ

- 2.1 การจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับการทำงานด้านเด็กและเยาวชนในชุมชนของท่านเป็นอย่างไร (รายได้ อบต/อบท เท่าไหร่/ปี รายได้จากที่ไหนบ้าง และงบประมาณที่เกี่ยวกับเด็กมีจำนวนเท่าไหร่/ปี) คิดเป็นกี่เปอร์เซ็นต์ของงบทั้งหมด (รวมอาคารที่ก่อสร้าง เช่น ศูนย์เด็ก)

- 2.2 ใครเป็นคนตัดสินใจในการให้งบประมาณในแต่ละโครงการ (นายก อบต/อบท แผนกร
ทำงานเป็นระยะชัดเจนหรือไม่)
- 2.3 มีหน่วยงาน/เอกชนที่ให้การสนับสนุนงบประมาณหรือไม่ หน่วยงานไหนบ้าง และให้การ
สนับสนุนในรูปแบบไหน อย่างไร

3. การมีส่วนร่วมของเด็กเยาวชนในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน

- 3.1 คุณมีสภาเด็กและเยาวชน (หรือมีการรวมกลุ่มเด็ก) ในชุมชนหรือไม่ (มีการจัดตั้งเป็นทางการ
หรือไม่ จัดตั้งเมื่อไหร่) ถ้ามีสภาเด็กมีการทำงานแล้วหรือยัง อย่างไร และเด็กเหล่านี้มีบทบาทใน
การวางแผนด้านเด็กและเยาวชนในชุมชน หรือไม่ อย่างไร (รูปแบบการมีส่วนร่วมเป็นอย่างไร) ถ้า
ไม่มีคิดจะจัดตั้งสภาเด็กหรือไม่อย่างไร
- 3.2 มีตัวแทนสภาเด็กหรือเด็กในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานด้านเด็กและเยาวชน
ใน อบต/อบท หรือไม่ อย่างไร
- 3.3 รูปแบบในการให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วม ในการวางแผนเป็นอย่างไร (รับฟังเด็กมากน้อยแค่ไหน)
- 3.4 คุณได้นำสิ่งที่เด็กเสนอความคิดเห็นเข้ามา บูรณาการในแผนของคุณหรือไม่อย่างไร
- 3.5 ถ้ามีการทำประชาคมหมู่บ้าน ได้มีการนำปัญหาด้านเด็กและเยาวชนมาพูดคุยในการประชุมหรือไม่
มีเด็กเข้าร่วมมากน้อยเท่าไร หรือถ้ามีสภาเด็ก มีตัวแทนสภาเด็กเข้ามาร่วมประชุมหรือไม่
- 3.6 ในกรณีที่เด็กไม่มีส่วนร่วม หรือมีส่วนร่วมน้อย มีสาเหตุจากอะไร
- 3.7 คุณคิดอย่างไรถ้ามีเด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือมีส่วนร่วมในการวางแผนกับ
ท่านด้วย คุณมีแผนจะดึงเด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน การทำงานด้านเด็กและเยาวชน
หรือไม่ อย่างไร

4. คุณมีตัวอย่างแนวทางการทำงานเพื่อให้ได้มาซึ่งโครงการที่ดี (the best practice) อะไรบ้าง คุณให้การ สนับสนุนอย่างไร (ยกตัวอย่างที่คิดว่าดีที่สุด ยกมาหลายตัวอย่างก็ได้ถ้าคิดว่าดี)

- 4.1 ทำไมถึงคิดว่าดี ให้บอกเหตุผล (เช่น กระบวนการทำงานดี การวางแผน การให้งบประมาณ
ตรงกับปัญหาของเด็กในพื้นที่ ฯลฯ) มีกระบวนการและแนวทางการทำงานที่คิดว่าดีเป็น
อย่างไร คุณให้การสนับสนุนอย่างไร

5. อุปสรรคในการวางแผนการทำงานด้านเด็กและเยาวชนของคุณ มีอะไรบ้าง (พร้อมยกตัวอย่าง)

6. ประเด็นด้านเด็กและเยาวชนที่เผชิญอยู่ในชุมชน มีอะไรบ้าง คุณทราบได้อย่างไร (มีข้อมูลจากไหน)

7. กลุ่มเปราะบางในชุมชนของคุณ คือกลุ่มไหนบ้าง (เช่น เด็กกำพร้า เด็กถูกทารุณกรรม เด็กถูกทอดทิ้ง เด็ก เร่ร่อน เด็กติดยาเสพติด เด็กติดเกมส์ เด็กแว้น เด็กพิการ เด็กพิเศษ)

- 7.1 คุณให้การสนับสนุนเด็กกลุ่มนี้อย่างไรเพื่อให้พวกเขาเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

7.2 คุณให้เด็กกลุ่มนี้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน/เข้าร่วมกิจกรรมของเด็กอย่างไร (ถ้าไม่มี มีแผนให้เด็กในกลุ่มนี้มีส่วนร่วมอย่างไร)

7.3 กลยุทธ์ในการจัดการเด็กกลุ่มนี้อย่างไร (เช่น มีโครงการ กิจกรรม หรือความช่วยเหลือ อะไรที่ช่วยเหลือเด็กกลุ่มนี้)

8. การกำกับติดตามและประเมินผล (ถ้ามีขอคูตัวอย่างเมื่อเข้าเยี่ยมพื้นที่ครั้งต่อไป)

8.1 คุณมีการกำกับติดตามและประเมินผลความสำเร็จในงานพัฒนาด้านเด็กและเยาวชนหรือไม่ ทำอย่างไร

8.2 คุณได้นำข้อมูลข้างต้นที่ได้จากการประเมินผลงานมาบูรณาการในการดำเนินงานในปัจจุบัน และอนาคตหรือไม่ อย่างไร

8.3 เด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการติดตามและประเมินผลไม่ อย่างไร

9. ช่องว่างที่ต้องการเติมเต็ม

9.1 คุณต้องการการสนับสนุนเพิ่มเติมอะไรบ้างในการที่จะพัฒนาแผนการทำงานด้านเด็กและเยาวชนในชุมชน

- ถ้าเป็นด้านงบประมาณ : ได้รับการจัดสรรทุกโครงการหรือไม่ พอหรือไม่ ถ้าไม่พอ ต้องการได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพิ่มด้านใด
- ถ้าต้องการคน/เจ้าหน้าที่ เพิ่ม มีคนทำงานเท่าไรในกองนั้นๆ ต้องการเจ้าหน้าที่เท่าไรถึงจะเพียงพอ และต้องการให้เจ้าหน้าที่เพิ่มไปทำอะไร
- ถ้าขาดวิทยากร ขาดด้านไหนบ้าง ต้องการสนับสนุนวิทยากรด้านไหน ทำไมถึงอยากได้ มันไปตอบสนองปัญหาที่เกิดกับเด็กไม่
- ถ้าต้องการสนับสนุนจากผู้บริหาร ต้องการสนับสนุนด้านใด ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเป็นอย่างไร
- ถ้าต้องการความร่วมมือจากชุมชน ต้องการความช่วยเหลือจากใคร อย่างไร ปัจจุบันความร่วมมือของชุมชนเป็นอย่างไร

10. ท่านวิเคราะห์การทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่นี่ ท่านคิดว่าจุดแข็งของการทำงานด้านเด็กที่นี่มีไม่มีอะไรบ้างที่เป็นจุดแข็ง

11. ท่านคิดว่าจุดอ่อนของการทำงานด้านเด็กที่นี่มีไม่มีอะไรบ้างที่เป็นจุดอ่อน

ภาคผนวก ฎ: แบบฟอร์มตัวชี้วัด 19 ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้เชิงกระบวนการสำหรับการทำงานด้านเด็กและเยาวชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
รวมทั้งสิ้น 19 ตัวบ่งชี้

การจัดโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบแบบแผน ครบวงจร (6 ตัวบ่งชี้)

1. ผู้บริหารต้องมีนโยบายและวิสัยทัศน์ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

มี.....
.....
.....

ไม่มี

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการหรือคณะทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
ที่มาจากภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน โดยมีการประชุมเพื่อพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนรวมถึงจัด
สัมมนาร่วมกับสถาบันอื่น ๆ

มี.....
.....
.....

ไม่มี

3. มีการจัดสรรงบประมาณรองรับโครงการ และแผนการดำเนินงานในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของงบอุดหนุนทั่วไป และมีการจัดสรรงบอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อใช้ในการพัฒนาเด็กและ
เยาวชน

มี.....
.....
.....

ไม่มี

4. มีบุคลากรที่รับผิดชอบโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

มี

.....

.....

ไม่มี

5. มีโครงการพัฒนาคุณภาพหัวหน้าโครงการ/เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการด้านการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ

มี

.....

.....

ไม่มี

6. มีการประเมินผลและรายงานผ่านระบบ e-plan ของกรมฯ ทุกรอบปีงบประมาณ

มี

.....

.....

ไม่มี

การบริหารเชิงกลยุทธ์ (4 ตัวบ่งชี้)

7. มีแผนแม่บท/แผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี ในการรองรับการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและมี
การจัดทำแผนงานด้านเด็กและเยาวชนเป็นการเฉพาะ

มี

.....

.....

ไม่มี

8. มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่ทันต่อสถานการณ์ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการและการตัดสินใจในการแก้ปัญหา
ของเด็กและเยาวชน

มี

ไม่มี

การบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม (2 ตัวบ่งชี้)

9. มีการส่งเสริมให้มีสภาเด็กและเยาวชน หรือการรวมกลุ่มของเด็กและเยาวชน โดยคำนึงถึงมิติความเสมอภาค
หญิงชาย และสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของแผนนโยบายผลกระทบ การพัฒนา และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

มี

ไม่มี

10. ประชาชน และภาคเอกชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของเด็กและเยาวชน

มี

ไม่มี

การส่งเสริมโครงการ กิจกรรม การแสดงออกของเด็กและเยาวชน (5 ตัวบ่งชี้)

11. มีกิจกรรมกีฬา ศิลปวัฒนธรรม คุณธรรมจริยธรรม ค่ายฤดูร้อน หรืออื่น ๆ ที่หลากหลายน่าสนใจ ตรงกับ
ความสนใจให้แก่เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้ ค้นพบตนเองได้แสดงออกที่สร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็น
ประโยชน์

มี

ไม่มี

12. มีสถานที่หรือพื้นที่ให้เด็กและเยาวชนเป็นแหล่งพบปะพูดคุยสนทนา/ประชุม การสังสรรค์ การทำกิจกรรม
ร่วมกัน โดยเด็กและเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการดูแล

มี

ไม่มี

ตัวบ่งชี้ด้านสุขภาพอนามัย (4 ตัวบ่งชี้)

13. มีกิจกรรมหรือการรณรงค์ให้ลูกดื่มนมแม่อย่างน้อย 6 เดือน

มี

ไม่มี

14. มีโครงการหรือกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของนุหรี เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยาเสพติด โรคติดต่อทาง
เพศสัมพันธ์ และเอดส์ในวัยเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง

มี

ไม่มี

ตัวบ่งชี้ด้านการศึกษา (5 ตัวบ่งชี้)

15. มีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น อัตรากำลัง งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อส่งเสริม
การศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

มี

ไม่มี

16. มีการส่งเสริม สนับสนุน และประสานให้เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาส พิกัด ดิจิทัล ได้รับการศึกษาระดับพื้นฐาน

มี

.....

.....

ไม่มี

ตัวบ่งชี้ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (6 ตัวบ่งชี้)

17. มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ของสมาชิกครอบครัว

มี

.....

.....

ไม่มี

18. มีการจัดตั้งกองทุนชุมชน หรือเงินสวัสดิการชุมชน เพื่อช่วยเหลือ เยียวยา สงเคราะห์ เด็กและเยาวชนที่ขาดสติปัญญา พิกัด และด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ

มี

.....

.....

ไม่มี

19. มีประชาคมเพื่อประชุมปรึกษาหารือ พบปะพูดคุย การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารที่ทันสมัยที่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

มี

.....

.....

ไม่มี

ภาคผนวก ฐ: แนวทางการทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่ดี (เทศบาลตำบลรัชฎา)

โครงการ “การคุ้มครองเด็กเทศบาลตำบลรัชฎา”

ชื่อจังหวัด: ภูเก็ต

ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: เทศบาลตำบลรัชฎา

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง:

สภาพแวดล้อมของจังหวัดภูเก็ตที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงส่งผลกระทบต่อโครงสร้างทางสังคมอย่างมากมาย สถาบันครอบครัวต้องประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ต้องดิ้นรนหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพ จึงทำให้ไม่มีเวลาในการเอาใจใส่บุตรหลาน และประกอบกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่ยั่วยุให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และในเขตเทศบาลตำบลรัชฎามีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูง พ่อแม่ ผู้ปกครองมีเวลาเอาใจใส่กับบุตรหลานน้อย ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา อาทิเช่น ครอบครัวแตกแยก เด็กถูกระทำ ความรุนแรง ถูกล่อลวงละเมิดทางเพศ เป็นต้น ฐานข้อมูล CPMIS (ฐานข้อมูลเด็กตำบลรัชฎา): จากการสำรวจข้อมูลเด็กจากฐานข้อมูล CPMIS (ฐานข้อมูลเด็กตำบลรัชฎา) พบว่ามีจำนวนเด็กทั้งสิ้น 8,326 คน แยกเป็น เด็กชาย 4,262 คน เด็กหญิง 3,974 คน จากข้อมูลดังกล่าวและจากการลงพื้นที่ พบว่ามีเด็กถูกระทำความรุนแรง จำนวน 20 ราย ถูกล่อลวงละเมิดทางเพศ 6 ราย การใช้แรงงานเด็ก 5 ราย เป็นเด็กพิการ 60 ราย ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ (นอนอยู่กับที่) 6 ราย ช่วยเหลือตัวเองได้น้อย 23 ราย ช่วยเหลือตัวเองได้ 31 ราย ดังนั้น การจัดสวัสดิการเด็กหรือการพัฒนาเด็ก จึงให้ความสำคัญกับสิทธิเด็ก ซึ่งองค์การสหประชาชาติได้รับรองอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศที่ให้ความสำคัญว่า เด็กมีสิทธิพิเศษที่จะได้รับการดูแล ช่วยเหลือ และคุ้มครอง ทั้งในสภาพแวดล้อมของครอบครัวและการเลี้ยงดูอื่นๆ โดยเน้นหลักการคุ้มครองเด็กจากการเลือกปฏิบัติ ประโยชน์สูงสุดของเด็ก การเคารพในสิทธิ หน้าที่ของบิดามารดา และการปกป้องสิทธิเด็กในหลายหลากมิติ รวมทั้งการเห็นพลังของเด็กในการมีส่วนร่วมตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง และมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาตนเองและสังคมโดยรวม

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก โดยเน้นสิทธิเด็กทั้ง 4 ด้าน คือ

1) สิทธิด้านการอยู่รอด คือ สิทธิของการมีชีวิตและความต้องการขั้นพื้นฐานที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ สิทธิที่จะได้รับการดูแลทางสุขภาพและการเลี้ยงดูอย่างดีที่สุดที่จะหาได้ คือ ให้โภชนาการที่ดีให้ความรักและความเอาใจใส่จากครอบครัวและสังคม บริการด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยให้ทักษะชีวิตที่ถูกต้องให้การศึกษาให้ที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดูสังคมต้องรับรองการมีชีวิตรอด หรือส่งเสริมชีวิต การมีชื่อ และมีสัญชาติ

2) สิทธิด้านการพัฒนา คือ สิ่งที่เด็กต้องการเพื่อจะไปถึงศักยภาพอย่างสมบูรณ์ การช่วยเหลือให้เด็ก มีร่างกาย อารมณ์ที่ปกติ และการพัฒนาทางด้านจิตใจ สิทธิที่จะได้เล่นและพักผ่อน เข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวัฒนธรรม การศึกษาตามมาตรฐานทั้งในและนอกโรงเรียนและสิทธิที่จะได้มาตรฐานความเป็นอยู่อย่างเพียงพอกับการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจความรู้สึนึกคิดศีลธรรม และสังคม ซึ่งครอบคลุมเรื่องต่อไปนี้เป็นเข้าถึงข่าวสารที่เหมาะสมเสรีภาพในความคิด มโนธรรมและศาสนา การศึกษา พัฒนาบุคลิก ทั้งทางสังคมและจิตใจ มีเอกลักษณ์ ทั้งในด้านสัญชาติและเรื่องการพัฒนาสุขภาพร่างกายสิทธิที่จะมีผู้รับฟัง

3) สิทธิด้านการปกป้องคุ้มครอง คือ การคุ้มครองเด็กจากการทารุณกรรมทางเพศ การเลือกปฏิบัติ การกลั่นแกล้ง รังแกหรือถูกทอดทิ้ง คุ้มครองเด็กที่ไม่มีครอบครัว เด็กกำพร้า เด็กพิการ การกลับเข้ามาอยู่กับครอบครัว การรับเป็นบุตรบุญธรรม ความเป็นส่วนตัว การย้ายเด็กที่ผิดกฎหมาย และการนำเด็กไปต่างประเทศแล้วไม่นำกลับ การเอาโรคเอาเปรียบเด็ก เช่น แรงงานเด็ก การละเมิดทางเพศ การค้ามนุษย์ สงคราม การลักพาตัว การทรมาน การขาดเสรีภาพ และยาเสพติด เป็นต้น

4) สิทธิด้านการมีส่วนร่วม คือ เปิดโอกาสให้เด็กมีบทบาทสำคัญในชุมชนและประเทศของเขา มีสิทธิแสดงความคิดเห็นในทุก ๆ เรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็ก ทักษะของเด็กจะต้องมีการให้ความสำคัญอย่างเหมาะสม มีเหตุผล เด็ก ๆ ได้สนุกสนาน ในสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย และได้รับการดูแล มีโอกาสในการมีส่วนร่วมและการเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในทุก ๆ ระดับ การได้รับข่าวสารในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสม การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

ผู้รับผิดชอบ: นางศิวานา ชัยพิสิษฐเจริญ sivanat02@hotmail.com

ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับงานด้านเด็กและเยาวชน:

จากการสำรวจข้อมูลเด็กจากฐานข้อมูล CPMIS (ฐานข้อมูลเด็กตำบลรัชฎา) ชำคันและจากการลงพื้นที่พบว่า มีเด็ก ถูกล่วงละเมิดทางเพศ การใช้แรงงานเด็ก เด็กพิการ ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ (นอนอยู่กับที่) สาเหตุเนื่องจากในเขตพื้นที่ตำบลรัชฎาเป็นสังคมที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูง คนในสังคมมีการแก่งแย่งกันในสังคม ส่งผลให้คนเกิดการดิ้นรนเพื่อเอาตัวรอดในสังคม โดยเฉพาะครอบครัวที่มีภาระต้องรับผิดชอบ เช่น ครอบครัวที่มี บุตรมาก ครอบครัวที่มีบุตรในวัยเรียน ยังต้องมีการทำงานแข่งกับเวลาเพื่อแบกรับภาระต่างๆที่เกิดขึ้น ยังมีการในครอบครัวสูงเวลาที่ให้กับครอบครัวยังมีน้อยลงหาที่ตาม จึงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับครอบครัว เช่น ปัญหาครอบครัวแตกแยก ช่องว่างในครอบครัว เด็กถูกกระทำความรุนแรง ถูกล่วงละเมิดทางเพศ การใช้แรงงานเด็ก ปัญหาด้านด้านยาเสพติด การท้องก่อนแต่ง เด็กติดเพื่อน และปัญหาด้านการเรียน เป็นต้น

เทศบาลตำบลรัชฎา เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้จัดโครงการ “การคุ้มครองเด็กเทศบาลตำบลรัชฎา” เพื่อป้องกัน แก้ไข คุ้มครอง และการให้ความช่วยเหลือเด็กอย่างทันท่วงทีเมื่อเกิดเหตุกับเด็กและเยาวชน โดยใช้หลักเหตุผลให้เด็กได้รับสิทธิทั้ง 4 ด้าน ซึ่งการดำเนินดังกล่าวได้มีการประชาสัมพันธ์งานอย่างแพร่หลายในชุมชน และมีการสร้างเครือข่ายในการแจ้งเหตุ และมีการพัฒนางานติดต่อกันมาตั้งแต่ปี 2549 ปัจจุบันได้พัฒนาให้การช่วยเหลือในลักษณะเป็น Case ๆ อย่างครอบคลุมตามความต้องการของแต่ละ Case และมี Case manager ผู้ดำเนินงานในการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็ก ซึ่งเป็นบุคคลที่ได้ผ่านการฝึกอบรม มีความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญในงานด้านการคุ้มครองเด็ก เพื่อให้เป็นไปตามสิทธิ์เด็กขั้นพื้นฐาน 4 ด้านที่เด็กและเยาวชนพึงได้รับ และเพื่อให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบลรัชฎา มีความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตในชุมชน นอกจากนี้ ทางเทศบาลตำบลรัชฎายังได้ร่วมมือกับองค์กรยูนิเซฟ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยมหิดล ในการดำเนินโครงการคุ้มครองและห่วงใยเด็ก ในการจัดทำฐานข้อมูล CPMIS ซึ่งเป็นฐานข้อมูลของเด็กและเยาวชนทั้งตำบล

สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ให้การช่วยเหลือและคุ้มครองเด็กในปัจจุบันมีอยู่หลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ศูนย์พัฒนาสังคมที่ 40 จังหวัดภูเก็ต (ศพส.40 จังหวัดภูเก็ต) สถานสงเคราะห์เด็ก สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดภูเก็ต มูลนิธิศุภนิมิต บ้านโสสะ ตำรวจ กลุ่มอาสาพัฒนาเด็ก และเทศบาลตำบลรัชฎา ก็เป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่เข้ามาดำเนินงานด้านเด็กและครอบครัวอย่างเต็มที่ตั้งแต่เดือน มิถุนายน พ.ศ.2549 ซึ่งเทศบาลตำบลรัชฎา ก็เป็นหนึ่งในท้องถิ่นนำร่องเรื่องการดำเนินงานด้านการคุ้มครองเด็กร่วมกับ องค์กรยูนิเซฟ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งท้องถิ่นได้ประโยชน์และผลดีอย่างยิ่งจากการที่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในการดำเนินงานพัฒนาระบบคุ้มครองเด็ก อย่างต่อเนื่อง เป็นรูปแบบที่ชัดเจน นอกจากนั้นท้องถิ่นยังมีการจัดทำกิจกรรมต่างๆที่รณรงค์ ส่งเสริม ให้เครือข่ายอาสาสมัคร รวมทั้งภาคประชาชนในพื้นที่มีความตระหนัก เฝ้าระวังปัญหา รวมทั้งจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันแก้ไขและคุ้มครองเด็กในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง โดยมีกลไกของคณะกรรมการศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลรัชฎา และทีมสหวิชาชีพตำบลรัชฎา และคณะทำงานคุ้มครองเด็กเทศบาลตำบลรัชฎา รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุในพื้นที่ เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนในการดำเนินงาน รวมทั้งการส่งเสริมให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานด้านเด็กมีการดำเนินงานได้อย่างเข้าถึงเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

กิจกรรมและโครงการต่างๆที่เกี่ยวกับสิทธิเด็กทั้ง 4 ด้านที่จัดทำ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น
มีดังนี้

-โครงการสร้างบทบาทและโครงการพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน โครงการเรียนรู้เรื่องเพศ
ณ โรงเรียนบ้านกู่กู เพื่อเป็นการป้องกันภัยคุกคามทางเพศ เป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นจากเรื่อง
เพศ เป็นการให้ความรู้เรื่องเพศและเกิดการเรียนรู้เรื่องเพศไปในทิศทางที่เหมาะสม

-โครงการสำรวจพื้นที่สร้างสรรค์พื้นที่อันตรายต่อความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวในชุมชน ณ ศูนย์
พัฒนาสังคมหน่วยที่ 40 จังหวัดภูเก็ต เพื่อสำรวจพื้นที่ที่เป็นอันตรายส่งผลกระทบต่อความเข้มแข็งของสถาบัน
ครอบครัวเป็นการส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว การสร้างพื้นที่ที่สร้างสรรค์ให้เกิดขึ้น
ในชุมชน

-โครงการพัฒนาสังคมระดับจุลภาค (ร่วมสนุก ผูกสัมพันธ์ ชุมชนแสนสุข) เพื่อสร้างสัมพันธภาพ
ระหว่างสมาชิกในชุมชนเป็นการส่งเสริมอาชีพให้กับเด็กและเยาวชน โดยใช้ทรัพยากรที่มีในชุมชนให้เกิด
ประโยชน์เสริมสร้างความเข้มแข็งในครอบครัวให้เด็กและเยาวชนในชุมชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ให้
เด็กและเยาวชนได้ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของทรัพยากรที่มีในชุมชน เป็นการสนับสนุน
ปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน

-โครงการบ้านแสนสุข ณ ชุมชนแสนสุข กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 32 ครอบครัว วิธีการดำเนินงานให้
ชาวบ้านภายในชุมชนหาดแสนสุข ร่วมกันลงชื่อเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมบ้านแสนสุขและใช้เวลาในการทำ
สะอาดจัดบ้านเป็นเวลา 1 วัน มีการประกาศผลการประกวดบ้านแสนสุขและมอบใบประกาศนียบัตร ไม่ใช้
งบประมาณในการดำเนินการ: เพื่อให้สมาชิกในครอบครัวได้ใช้เวลาร่วมกัน และมีสัมพันธภาพที่ดี ต่อกัน เป็น
การพัฒนาบ้านเรือนของตนเองให้น่าอยู่ สวยงามยิ่งขึ้น ปลุกฝังระเบียบวินัยให้กับเด็กและเยาวชนในการ
รับผิดชอบที่อยู่อาศัยของตน ให้สุขภาพร่างกายและจิตใจของคนในชุมชนดีขึ้นโดยมีบ้านที่สะอาดน่าอยู่

-โครงการ ส่งเสริมเยาวชนออมทรัพย์ รักรักษ์สิ่งแวดล้อม ณ ชุมชนแสนสุข เพื่อให้เด็ก เยาวชน ตระหนัก
ถึงความสำคัญของการออมเงิน และสามารถนำไปปรับใช้ในการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันได้เป็นการปลุกฝังการ
รู้จักใช้จ่ายตั้งแต่วัยเด็ก และเป็นการลดภาระการใช้จ่ายภายในครอบครัว อันจะนำไปสู่การบริหารจัดการด้าน
การเงินที่ดีในอนาคตสร้างจิตสำนึกของคนเด็ก เยาวชนในชุมชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมใน
ชุมชนเป็นการให้ความรู้เรื่อง ขยะ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน แก่เด็ก เยาวชนให้เด็ก เยาวชน
ในชุมชนได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ในการร่วมกันพัฒนาสิ่งแวดล้อมชุมชนให้มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี
ยิ่งขึ้น

-โครงการลานกีฬาแสนสุข ณ ชุมชนแสนสุข เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกในชุมชน เป็น
ส่งเสริมสุขภาพที่ดีให้แก่กันในชุมชน เสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชนให้เด็กและเยาวชนในชุมชน ได้ใช้เวลา
ว่างให้เกิดประโยชน์ ให้เด็กและเยาวชนหันมาเล่นกีฬาและห่างไกลยาเสพติด เป็นการใช้ทรัพยากรที่มีในชุมชน
ให้เกิดประโยชน์

ประเด็น/ปัญหาด้านเด็กและเยาวชนที่สำคัญในพื้นที่ (ความเป็นมาของปัญหา)

ปัจจุบันปัญหาเกี่ยวกับเด็ก เยาวชนและครอบครัว นับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น อาทิเช่น การใช้
ความรุนแรงในครอบครัว การใช้แรงงานเด็ก เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ เด็กติดเกมส์ ปัญหายาเสพติด เป็นต้น
ประกอบกับสภาพทางสังคมในเขตเทศบาลตำบลรัชฎา มีการปรับเปลี่ยนจากสังคมชนบทไปเป็นสังคมเมือง มี
ผู้คนอพยพย้ายถิ่นเข้ามาประกอบอาชีพเป็นจำนวนมาก ผู้คนต้องแก่งแย่ง ดิ้นรนเพื่อหาเงินสร้างรายได้ในการ
เลี้ยงชีพของตนเองและครอบครัว รวมทั้งเด็กและเยาวชนต้องเผชิญกับสภาพความเปลี่ยนแปลงของยุคของการ
สื่อสาร ไร้พรมแดน ดังนั้นการให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองเด็กกลุ่มนี้จะต้องเน้นการทำงานในลักษณะเป็น
ทีมสหวิชาชีพที่มีคณะทำงานมาจากทั้งภาครัฐและเอกชน รวมไปถึงเครือข่ายอาสาสมัครจากภาคประชาชนใน
พื้นที่ที่จะต้องทำงานร่วมกับท้องถิ่น ให้มีลักษณะเป็นใยแมงมุมที่มีท้องถิ่นเป็นจุดศูนย์กลางและมีเครือข่ายการ
ทำงานอยู่โดยรอบ ส่งผลให้มีการเฝ้าระวังปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กได้ถูกต้อง สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง
ช่วยเหลือเด็กได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งจัดกิจกรรมเพื่อป้องกัน แก้อา และคุ้มครองเด็กในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่าง
ต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์และการดำเนินงาน:

ยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านเด็ก

1. **ยุทธศาสตร์ด้านการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย** โดยการใช้กลยุทธ์การทำงานในลักษณะสหวิชาชีพ
ซึ่งกรรมการมาจากทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมไปถึงเครือข่ายอาสาสมัครจากภาคประชาชนในพื้นที่
และพระจากวัดต่างๆรอบๆ ทด รัชฎา ในลักษณะใยแมงมุมโดยมีท้องถิ่นเป็นแกนกลาง เพื่อประชุมร่วมกัน ใน
การเฝ้าระวังปัญหา รวมทั้งจัดกิจกรรมเพื่อป้องกัน แก้อา และคุ้มครองเด็กในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงการให้
เด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังปัญหาและคอยช่วยเหลือเพื่อนด้วยกัน

2. **ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา** โดยการส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ จัดกิจกรรม
ต่างๆ เช่นการให้ความรู้เรื่องเพศและเกิดการเรียนรู้เรื่องเพศไปในทิศทางที่เหมาะสม

3. **ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม** โดยการสนับสนุนสวัสดิการสังคมสงเคราะห์แก่เด็กผู้
พิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้ติดเชื้อเอชไอวี ให้ทุนการศึกษาแก่เด็กที่ยากจน และพัฒนาเรียนรู้ประสบการณ์และสร้าง
เครือข่ายคุ้มครองเด็กและเยาวชน

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน การพัฒนาศักยภาพองค์กรชุมชนการสร้างควมมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งการพัฒนาระบบข้อมูลผ่านระบบเฝ้าระวังเพื่อคุ้มครองเด็ก (CPMIS: Child Protection Monitoring System) ซึ่งเป็นโปรแกรมที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการระบุเด็กที่ต้องการการคุ้มครองเป็นพิเศษหรือเด็กที่อยู่ในสถานะเสี่ยงจากตัวชี้วัดของการเฝ้าระวังการคุ้มครองเด็กในชุมชน เพื่อหาสาเหตุและวิธีการป้องกันปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็ก โดยการเก็บข้อมูลจากเด็กอายุ 0 – 17 ปี

5. ยุทธศาสตร์ด้านการรณรงค์ไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ ประเพณีท้องถิ่น สร้างความตระหนักให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมรณรงค์ไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ ประเพณีท้องถิ่น

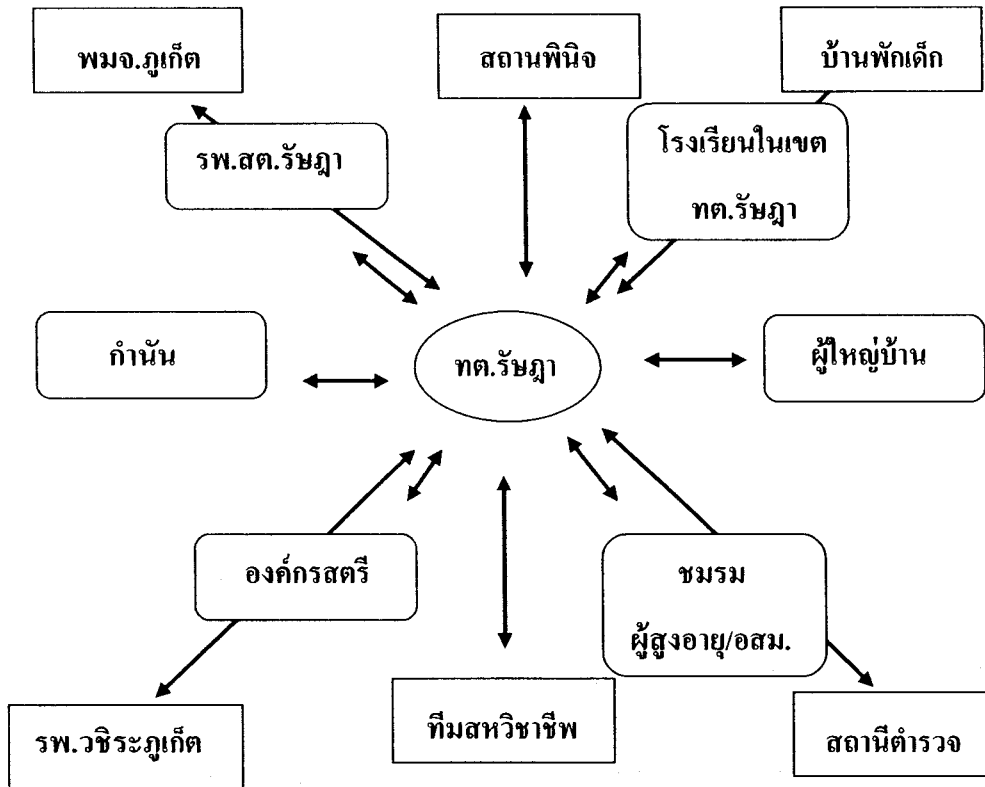
แนวทางการดำเนินงาน

การดำเนินงานด้านการคุ้มครองเด็กเทศบาลตำบลรัชฎา ได้มีการดำเนินงานด้านเด็กและครอบครัวอย่างต่อเนื่อง โดยได้มีการจัดกิจกรรมและโครงการ ด้านการป้องกัน แก๊ว และฟื้นฟู เด็กและเยาวชนในตำบลทุกระดับ โดยการดำเนินงานด้านเด็กและครอบครัวได้ถูกผลักดันให้เป็นหนึ่งในแผนการดำเนินงานของเทศบาลตำบลรัชฎา และจังหวัดภูเก็ต เพื่อให้เกิดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้เทศบาลตำบลรัชฎา ยังได้ประสานงานหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ดำเนินงานด้านเด็กเข้ามาเป็นภาคีเครือข่ายในการดำเนินงาน โดยเฉพาะโรงเรียน ซึ่งเป็นหน่วยที่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด โดยดำเนินการดังนี้

1. แต่งตั้งคณะทำงานด้านเด็กและครอบครัว ประกอบด้วย

- คณะกรรมการคุ้มครองเด็กเทศบาลตำบลรัชฎา
- คณะกรรมการศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนรูปแบบใหม่
- เครือข่ายสภาเด็กและเยาวชนตำบลรัชฎา
- ทีมสหวิชาชีพด้านการคุ้มครองเด็กตำบลรัชฎา

2. สร้างแนวทางการดำเนินงานด้านการคุ้มครองเด็กและเยาวชน ดังแผนภูมิ



- **ชั้นที่ 1 หรือ ชั้นในสุด** ประกอบด้วย คณะทำงานด้านเด็กและเยาวชนของ ทต. รัชฎา โดยจะมีผู้จัดบริการทางสังคม ทต. รัชฎา ที่เรียกว่า CASE MANAGER (C.M.) ทำหน้าที่รับแจ้งเรื่องหรือปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับเด็กทั้งหมดจากพื้นที่ต่างๆ ใน ในเขตเทศบาลตำบลรัชฎา และประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชน (case manager เทศบาลตำบลรัชฎา คือ นางสาวณิชากร ชัยพิสิษฐเจริญ และ นางสาวยุพิน พรสุข)

- **ชั้นที่ 2** คือ คณะทำงานคุ้มครองเด็ก (ทีมสหวิชาชีพ) ประกอบด้วยเครือข่ายอาสาสมัครของคนที่อยู่ในชุมชน ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้คอยเฝ้าระวังและเป็นผู้รับข้อมูลและปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับเด็ก จากนั้นจะแจ้งมายังผู้จัดบริการทางสังคม ทต. รัชฎา (C.M.) หลังจากนั้น C.M. จะทำหน้าที่ประสานไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในชั้นที่ 3 และจะคอยติดตามประเมิน case ว่าได้รับการช่วยเหลือไประดับใด

- **ชั้นที่ 3** คือ หน่วยงานต่างๆ ที่มีภารกิจ หน้าที่ เกี่ยวกับเด็ก ประกอบด้วย พมจ.ภูเก็ต บ้านพักเด็ก รพ. วชิระภูเก็ต สถานีตำรวจ สถานพินิจ และคณะทำงานคุ้มครองเด็ก (ทีมสหวิชาชีพ) ซึ่งทำงานร่วมกันเพื่อพิจารณาหาแนวทางในการช่วยเหลือหรือส่งต่อ case

3. จัดกิจกรรมต่างๆที่สอดคล้องกับโครงการคุ้มครองเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กและเยาวชน ที่ด้อยโอกาสทางสังคม ในเขตเทศบาลตำบลรัชฎา เกิดแนวคิดในการใช้ชีวิตที่สอดคล้องกับการดำรงชีพ รวมถึงการพัฒนาทักษะในการดำเนินชีวิตมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน และให้โอกาสแก่กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มและพัฒนาศักยภาพความสามารถของเด็กและเยาวชนที่มีอยู่ ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญในการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต

ความก้าวหน้าและผลลัพธ์:

1. ปริมาณการรับแจ้ง case พบว่า มีการแจ้ง case เพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจเนื่องมาจากมีช่องทางในการรับแจ้งเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีการประชาสัมพันธ์เรื่องงานคุ้มครองเด็กเพิ่มขึ้น
2. ปริมาณการดำเนินการช่วยเหลือ case เพิ่มมากขึ้น และมีความหลากหลายทั้งเด็กปกติและเด็กพิการ เช่น การขอความช่วยเหลือด้านทุนการศึกษา การสงเคราะห์ครอบครัว การส่งเสริมอาชีพของเด็กและผู้ปกครอง
3. ปริมาณการดำเนินการช่วยเหลือ case ที่มีความรุนแรงลดน้อยลง

ผลลัพธ์จากการให้ความช่วยเหลือ

1. มีการสงเคราะห์ครอบครัวยากจน 40 คน
2. ทุนสงเคราะห์ครอบครัวนักเรียน จำนวน 40 ทุนๆ ละ 2,000 บาท โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก พมจ.ภูเก็ต ให้ความช่วยเหลือครอบครัวเด็กที่มีฐานะยากจนเป็นการให้ความช่วยเหลือเฉพาะหน้า ซึ่งแต่ละครอบครัวจะต้องมีการเยี่ยมติดตาม และประเมินผลการให้ความช่วยเหลือ
3. สงเคราะห์และสนับสนุนทุนการศึกษาแก่เด็กในครอบครัวยากจน 150 คน
4. ทุนสงเคราะห์ครอบครัวนักเรียน จำนวน 150 ทุนๆ ละ 1,000 บาท โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากศูนย์พัฒนาสังคมที่ 40 จ.ภูเก็ต เป็นการให้ความช่วยเหลือเด็กที่ครอบครัวมีฐานะยากจน เป็นเด็กที่มีความตั้งใจในการเรียน แต่ฐานะทางบ้านขาดความพร้อม
5. ทุนการศึกษา จำนวน 11 คน โดยได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ (อบจ.) และเอกชน (โลตัส)
6. การให้ความช่วยเหลือเด็กด้านการศึกษาแก่เด็กพิการ/เด็กที่มีฐานะยากจน โดยการหาสถานศึกษาที่มีความเหมาะสมกับความสามารถของเด็ก เช่น โรงเรียนปัญญานุกูล จำนวน 9 คน โรงเรียนศึกษาพิเศษ กะทู้ จำนวน 2 ราย
7. ครอบครัวอุปถัมภ์ จำนวน 7 ครอบครัว

ก้าวต่อไปของงานคุ้มครองเด็ก ของเทศบาลตำบลรัฐสภา

1. สร้างแกนนำเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่เพิ่มขึ้น
2. ขยายเครือข่ายการเฝ้าระวังในชุมชน
3. ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้ดำเนินงานต่างๆ โดยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานด้านคุ้มครองเด็ก เป็นพี่เลี้ยงในการดำเนินการด้านต่างๆ

ปัจจัยเกื้อหนุนความก้าวหน้าในการจัดทำโครงการ

1. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชน
2. มีเครือข่ายการเฝ้าระวังในชุมชนที่เข้มแข็ง
3. มีเครือข่ายการดำเนินงานที่เข้มแข็ง

ปัจจัยขัดขวางความก้าวหน้าในการจัดทำโครงการ

สภาพพื้นที่กว้าง และมีความหลากหลายของกลุ่มคนในพื้นที่ สภาพสังคมเป็นแบบกึ่งเมืองกึ่งชนบท รวมทั้งปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวค่อนข้างสูง ทำให้มีการอพยพ ย้ายถิ่นของประชากรตลอดเวลา

แนวปฏิบัติที่ดี:

การสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกันในชุมชน โดยการให้ความสำคัญกับความสามารถของคนในชุมชนในการทำงานร่วมกันกับเจ้าหน้าที่จะเป็นกำลังสำคัญที่จะทำให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพ นอกจากนี้การทำงานที่เป็นเชิงลักษณะวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชน และรวมถึงประชาชนในชุมชนหรือพื้นที่นั้นๆ จะทำให้การคอยเฝ้าระวังปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กได้ถูกต้อง สอดคล้องกับความเป็นจริงและเด็กได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องทั่วถึง และการจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้เรื่องสิทธิและการคุ้มครองเด็กและเยาวชน ทำให้เด็กเกิดกระบวนการการเรียนรู้ และสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขและปลอดภัย

จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาเด็กและเยาวชนได้รับการช่วยเหลือจากการถูกร้าย ถูกปล่อยปะละเลย ไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่เหมาะสม ถูกแสวงหาผลประโยชน์ ถูกกระทำด้านเพศ น้ำหนักน้อย หนีออกจากบ้าน หรือยากจนไม่มีทุนการศึกษาได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสม ด้วยการบริหารของผู้บริหารท้องถิ่น ทต. รัฐสภา ที่เน้นนโยบายเรื่องการส่งเสริมการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการสังคมของเด็กและเยาวชนในเขตเทศบาล ตั้งแต่เดือน มิถุนายน 2549 เป็นเวลา 5 ปี จนทำให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับรางวัลด้านการส่งเสริมพัฒนากิจกรรมเด็กและเยาวชนดีเด่นประจำปี 2554 และรางวัลศูนย์ประสานงานองค์การชุมชนดีเด่นประจำปี 2554

ข้อเสนอแนะการประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ:

การดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชนมีหลายสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง ที่สำคัญมากที่สุดคือ

การดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชนต้องมี “การคิดเชิงบวก (Positive Thinking)” เป็นการปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานด้านเด็กและเยาวชนที่คอยโอกาสทางสังคม มาหาจุดศักราชได้สถานการณ์แวดล้อมที่เป็นปัญหาหรือมีข้อจำกัด เปิดโอกาสให้กับเด็กและเยาวชนที่คอยโอกาสทางสังคมให้มีเวทีแสดงความคิดเห็น รวมทั้งกลุ่มภาคีเครือข่ายที่ทำงานด้านเด็กต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง และเน้นให้มีระบบการเฝ้าระวังที่มีประสิทธิภาพ ที่สามารถเตือนภัยที่อาจเกิดขึ้นกับกลุ่มเด็กและเยาวชน

ผลลัพธ์จากการให้ความช่วยเหลือ

1. สงเคราะห์ครอบครัวยากจน 40 คน
2. ทูลสงเคราะห์ครอบครัวนักเรียนจำนวน 40 ทุนๆละ 2,000.-บาท ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก พมจ.ภูเก็ต ให้ความช่วยเหลือครอบครัวเด็กที่มีฐานะยากจน เป็นการให้ความช่วยเหลือเฉพาะหน้า ซึ่งแต่ละครอบครัวจะมีการลงเยี่ยมบ้าน และติดตามประเมินผลการทำงานทุกครั้งที่ทำให้ความช่วยเหลือ
3. สงเคราะห์และสนับสนุนทุนการศึกษาเด็กในครอบครัวยากจน 150 คน
4. ทูลสงเคราะห์ครอบครัวนักเรียนจำนวน 150 ทุนๆละ 1,000.-บาท ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก ศูนย์พัฒนาสังคมที่ 40 จ.ภูเก็ตเป็นการให้ความช่วยเหลือเด็กในครอบครัวที่มีฐานะยากจน ซึ่งไม่จำกัดเฉพาะเด็กที่เรียนดีเท่านั้น แต่ให้เด็กที่มีความตั้งใจในการเรียนแต่ฐานะทางบ้านขาดความพร้อมในการให้การสนับสนุนเด็ก
5. ให้ความช่วยเหลือด้านการศึกษา 11 คน
6. ส่งเด็กเข้ารับการศึกษที่ ร.ร.ปัญญาอนุกุล ป่าคลอก จำนวน 9 ราย
7. ส่งเด็กเข้ารับการศึกษที่ ร.ร.ศึกษาพิเศษ กระจู๋ จำนวน 2 ราย ให้ความช่วยเหลือเด็กด้านการศึกษา แก่เด็กที่พิการ และเด็กที่มีฐานะยากจน โดยการหาสถานศึกษาที่มีความเหมาะสมในความสามารถของเด็ก (โรงเรียนปัญญาอนุกุล) และ(ร.ร.ศึกษาพิเศษ กระจู๋) ให้บริการรับส่งในตอนเย็นวันศุกร์และไปเรียนเช้าวันจันทร์
8. ครอบครัวอุปถัมภ์ 7 ครอบครัวเด็ก
 - 8.1. นางสาว.....อายุ 48 ปี อยู่บ้านเลขที่ หมู่1 ต.รัชฎา อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000 ขอรับค่าเลี้ยงดูแบบครอบครัวอุปถัมภ์ให้กับหลาน คือเด็กชาย..... อายุ 15 ปี บิดา-มารดาแยกทางกัน โดยที่มารดาทำงานที่กรุงเทพฯ ส่วนบิดาตั้งแต่แยกทางกันมิได้ติดต่อกลับมาอีกเลย ผู้ร้องอาศัยอยู่ห้องแถวของคณงานประกอบอาชีพเป็นช่างผสมสีและทาสีเฟอร์นิเจอร์ เดือนละ 5,000 บาท เงินเดือนที่ได้ต้องนำมาเป็นค่าใช้จ่ายภายในบ้าน ค่าเลี้ยงดู Case และหลานอีก 2 คน ซึ่งเป็นน้องของ Case ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอต่อการครองชีพ

8.2. นาง..... อายุ 58 ปี อยู่บ้านเลขที่หมู่1 ต.รัชฎา อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000 ขอรับค่าเลี้ยงดูแบบครอบครัวอุปถัมภ์ให้กับหลาน คือ.....อายุ 17 ปี บิดาเสียชีวิตเนื่องจากถูกรถชน มารดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปรายได้ไม่แน่นอน ผู้ร้องขอไม่ได้ประกอบที่มั่นคงเพียงแต่ประกอบอาชีพค้าขายเล็กน้อยเท่านั้น ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอต่อการครองชีพ

8.3 นาง..... อายุ 66 ปี อยู่บ้านเลขที่ หมู่1 ต.รัชฎา อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000 ขอรับค่าเลี้ยงดูแบบครอบครัวอุปถัมภ์ให้กับหลาน คือ อายุ 16 ปี บิดา-มารดาแยกทางกัน บิดาไม่ได้ติดต่อกลับมาเลย ผู้ร้องอาศัยอยู่ห้องเช่าเดือนละ 1,500 บาท ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (รับจ้างปอกหอม) รายได้ไม่แน่นอน ผู้ร้องขออาศัยอยู่กับบุตร 2 คนและหลานอีก 5 คนซึ่งเป็นน้องของ Case ทางบ้านมีฐานะยากจนครอบครัวมีความเดือนร้อนเรื่องการศึกษาบุตรและค่าใช้จ่ายในการครองชีพ

8.4 นางสาว.....อายุ 30 ปี อยู่บ้านเลขที่ หมู่1 ต.รัชฎา อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000 ขอรับค่าเลี้ยงดูแบบครอบครัวอุปถัมภ์ให้กับหลาน คือ อายุ 12 ปี บิดาทอกทิ้งไม่ได้ส่งเสียเลี้ยงดู ส่วนมารดาเสียชีวิตตั้งแต่ Case อายุได้ 2 เดือน ผู้ร้องและสามีจึงได้ส่งเสียเลี้ยงดู Case มาตั้งแต่เด็ก จนถึงปัจจุบันซึ่ง Case ไม่ได้รับการศึกษาเนื่องจากมีความพิการทางด้านการสื่อสาร ผู้ร้องขอเป็นพนักงานที่ seven eleven เดือนละ 6,200 บาท ส่วนสามี ประกอบอาชีพเป็นช่างไม้ เดือนละ 8,000 บาท ทางครอบครัวประสบปัญหาทางด้านการเลี้ยงดู Case และทางด้านการศึกษาของ Case มีฐานะยากจน

8.5 นาง.....อายุ 48 ปี อยู่บ้านเลขที่.....หมู่3 ต.รัชฎา อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000 ขอรับค่าเลี้ยงดูแบบครอบครัวอุปถัมภ์ให้กับหลาน คือ.....อายุ 15 ปี บิดาเสียชีวิต ส่วนมารดาได้ทอดทิ้ง Case ไปตั้งแต่อายุประมาณ 1 ขวบ ปัจจุบัน Case อาศัยอยู่กับยาย น้องสาวฝาแฝดและน้ำ ซึ่งกำลังเรียนอยู่ปวช.2 ซึ่งปัจจุบันยายว่างงาน ทางบ้านมีฐานะยากจน

8.6 นางสาว.....อายุ 52 ปี อยู่บ้านเลขที่ หมู่3 ต.รัชฎา อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000 ขอรับค่าเลี้ยงดูแบบครอบครัวอุปถัมภ์ให้กับหลาน คือเด็กหญิง..... อายุ 11 ปี บิดา-มารดา เสียชีวิตเนื่องจากติดเชื้อ HIV ซึ่งประกอบอาชีพค้าขายของเล่นเด็กตามงานต่างๆรายได้ไม่แน่นอน ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอต่อการครองชีพ

8.7 นางสาว.....อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่.....หมู่3 ต.รัชฎา อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000 ขอรับค่าเลี้ยงดูแบบครอบครัวอุปถัมภ์ให้กับหลาน คือเด็กหญิง..... อายุ 9 ปี และ เด็กหญิง ...อายุ 10 ปี เรียนโรงเรียนพิบูลย์ ต บิดา-มารดา เสียชีวิต ซึ่งประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป เป็นหัวหน้าครอบครัวสามีไม่สามารถประกอบอาชีพได้เนื่องจากสูงอายุ รายได้ไม่แน่นอนค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอต่อการครองชีพ

ภาคผนวก ท: แนวทางการทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่ดี (องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต)

โครงการ “การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในสถานศึกษา”

ชื่อจังหวัด: ภูเก็ต

ชื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น: องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง:

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระบรมราโชวาทไว้ให้กับเยาวชนไทยทุกคนว่า “ถึงแม้ว่าเราจะอยู่ท่ามกลางความเจริญก้าวหน้าแห่งยุคปัจจุบัน อย่างไรก็ตามเราก็ทอดทิ้งการศึกษาทางด้านจิตใจ และศีลธรรมจรรยาไม่ได้ ตรงข้ามเราควรเอาใจใส่สั่งสอนกันให้หนักแน่นทั่วถึงยิ่งขึ้น เพื่อให้ความคิดที่ว่าความเข้าใจถูกต้องสอดคล้องกับสถานการณ์แวดล้อมที่วิวัฒนาการไปไม่หยุดยั้ง” จากพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งได้พระราชทานไว้เพื่อชี้ให้เห็นถึงการสอนคุณธรรม จริยธรรมให้แก่เด็ก เยาวชนและประชาชนของประเทศ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการพัฒนาด้านจิตใจและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคนในสังคมไทยให้เป็นที่เหมาะสมสภาวะสังคมปัจจุบัน มีความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงการพัฒนา ระบบข้อมูลสารสนเทศ และการสื่อสารในโลกยุคไร้พรมแดน ทำให้มนุษย์รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้จากสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุโทรทัศน์ วิทยุทัศน์ ตลอดจนการค้นหาข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต รวมไปถึงการรับวัฒนธรรมของต่างชาติที่เข้ามาสู่ประเทศไทย ส่งผลให้นักเรียนซึ่งเป็นเยาวชนของชาติได้รับรู้และนำไปปฏิบัติโดยไม่สามารถแยกแยะว่าสิ่งไหนถูก สิ่งไหนผิด มีพฤติกรรมการเลียนแบบ จนขาดคุณธรรม จริยธรรม ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมามากมาย เช่น ปัญหาความรุนแรงทางภาคใต้ ปัญหาอาชญากรรม การ แต่งกายล่อแหลม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การใช้สินค้าฟุ่มเฟือย เหล่านี้เป็นต้น และยังพบว่านักเรียน ส่วนใหญ่มุ่งเน้นการเรียนเพื่อสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยไม่สนใจและไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับ คุณธรรมจริยธรรมจึงทำให้เกิดปัญหาด้านสังคม สอดคล้องกับผลการวิจัยของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ที่พบว่า เด็กไทยในปัจจุบันมีปัญหาทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรม ไม่สนใจศาสนา มีความคิดสับสน จากการเชื่อมโยงในการมองเห็น มีพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตกและญี่ปุ่นมากขึ้น จนไม่มีราก ของวัฒนธรรมไทย มีเพศสัมพันธ์ง่ายและรวดเร็ว ไม่เคารพตนเอง จิตใจอ่อนแอ รอคอยความสุขไม่เป็น ไม่ทน ต่อความทุกข์ นอกจากนี้ ในยุคข่าวสารและเทคโนโลยี ผู้ที่ไม่มีความคิดสร้างสรรค์จะอ่อนแอ ไม่มีภูมิคุ้มกัน

ความลำบาก จะไหลตามกระแสของข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น คุณธรรมจริยธรรมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญต่อสังคมเป็นอย่างมาก

ในการกำหนดความสุขของสังคมนั้น คนในสังคมต้องเป็นผู้เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมจริยธรรม จึงจะทำให้สังคมนั้นมีแต่ความสุข ในขณะที่หากคนในสังคมใดมีความบกพร่องทางด้านจิตใจ ขาดคุณธรรมจริยธรรม แม้สังคมนั้นจะมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ก็ย่อมจะหาความสุขได้ยาก การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของคนในสังคมไทยจะต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในเด็กและเยาวชน เพราะเป็นกำลังที่สำคัญของประเทศในอนาคตการพัฒนาคุณภาพของคนต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนแปลง โดยอาศัยการจัดการศึกษาเป็นหลัก เพราะการจัดการศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม ในสาระของรัฐธรรมนูญแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2550 ได้เน้นย้ำนโยบายด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมไว้อย่างชัดเจน โดยกำหนดสาระเกี่ยวกับการศึกษาไว้ในมาตรา 43 ที่ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 12 ปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และในมาตรา 81 กล่าวว่า รัฐควรจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม นอกจากนี้วัตถุประสงค์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2559) ข้อ 1 ระบุไว้ว่าจะต้องพัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุล เพื่อเป็นฐานหลักของการพัฒนา ซึ่งมีแนวนโยบายเพื่อการดำเนินการ คือ การปฏิรูปการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเป็นคนเก่งที่พัฒนาตนเองได้อย่างเต็มตามศักยภาพเป็นคนดีและมีความสุข ตลอดจนส่งเสริมให้ครูทุกคน ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ตลอดจนพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่างๆที่จะดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวดที่ 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการมาตรา 6 ที่ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขดังนั้นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษา จึงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้มีแนวทางในการพัฒนาเด็กอย่างชัดเจน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้น จำนวนมาตรฐานจำแนกได้ 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานด้านการเรียนการสอนและมาตรฐานด้านการบริหารและการจัดการศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศเจตนารมณ์ พ.ศ. 2549 ปีแห่งการปฏิรูปการเรียนการสอน เพื่อเด็กและเยาวชนจะมีความสามารถ มีทักษะและมีคุณธรรมจริยธรรมที่เป็นรูปธรรม นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง โดยมีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นผู้คอยดูแลติดตามการจัดการศึกษาและกำหนดเกณฑ์ประเมินมาตรฐานการศึกษาขั้น

พื้นฐานทุกด้านรวมทั้งด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียน คือผู้เรียนต้องมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งประกอบด้วยคุณธรรมจริยธรรม 7 ด้าน ได้แก่ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวที ความเมตตากรุณา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และความประหยัด โรงเรียนจะต้องปลูกฝังให้เกิดกับผู้เรียน โดยจัดให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในรูปแบบต่างๆที่หลากหลาย และอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การเปลี่ยนแปลงทางสังคม การช่วยของสภาพแวดล้อม ชักจูงให้เด็กมีพฤติกรรมนอกรีตนอกรอย และขาดคุณธรรมจริยธรรมในที่สุด

โรงเรียนอบจ.บ้านนาบอน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เป็นโรงเรียนประถมศึกษาจัดการเรียนการสอนในระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา เป็นโรงเรียนที่ท้องถิ่นให้ความเชื่อถือและไว้วางใจในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตที่สนับสนุนด้านการศึกษาอย่างเต็มที่ ทำให้โรงเรียนมีความพร้อมในการพัฒนาการศึกษาในทุกด้าน โรงเรียน อบจ.บ้านนาบอน จึงได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ให้นักเรียนมีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ สอดคล้องกับมาตรฐานด้านผู้เรียน ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นฐานสำคัญในการเรียนรู้

ผู้รับผิดชอบ: นางอุรวรรณา อิศัตยวงศ์ uwanna_phk@hotmail.com

ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านเด็กและเยาวชน:

จากการหาข้อมูลและศึกษาผลการดำเนินการด้านพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่พึงประสงค์ จากการใช้การศึกษาพัฒนาคนให้มีคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษา มีความสำคัญควบคู่ไปกับการพัฒนาในด้านความรู้และทักษะ การพัฒนาด้านเจตคติดังกล่าวจะช่วยให้คนใช้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ เป็นคนดีของสังคมอย่างสมบูรณ์ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาเยาวชนในแง่ของการพัฒนาเจตคติ การสร้างคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งปรากฏอยู่ในความหมายของการศึกษาเอาไว้ในมาตรา 4 วรรคแรกว่า "การศึกษา" หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลากร และสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต" ในการสร้างความเจริญงอกงามของบุคคลากรและสังคมตามเจตนารมณ์ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 คือ การพัฒนาเจตคติเพื่อเป็นการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ มีการกล่าวถึงการจัดการศึกษา ในลักษณะของกระบวนการเรียนการสอน ในการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม เอาไว้อย่างเป็นระบบเริ่มจากความมุ่งหมายและหลักการ แนวทางการจัดการศึกษา การจัด

กระบวนการเรียนรู้ สาระสำคัญของหลักสูตร และการประเมินผล โดยได้บัญญัติประเด็นดังกล่าวเอาไว้ในแต่ละมาตรา คุณธรรมและจริยธรรมเป็นนามธรรมอยู่ในตัวบุคคล และเป็นทั้งคุณลักษณะของพฤติกรรมที่มีพื้นฐานมาจากนามธรรมดังกล่าว แม้สังคมจะมีบรรทัดฐานชัดเจนว่าเรื่องใดเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ แต่ก็ยากที่จะพัฒนาคุณลักษณะภายในซึ่งเป็นนามธรรม (คุณธรรม) ให้สามารถเป็นพื้นฐานและกำกับให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ (จริยธรรม) ได้ และให้เป็นคุณลักษณะที่เกิดจากภายในจากจิตบริสุทธิ์อันมิใช่ปฏิบัติตามเพราะมีบทลงโทษทางจริยธรรม

การที่จะให้บุคคลและสังคมมีคุณภาพดังกล่าวไม่เพียงบรรจุเนื้อหาวิชาไว้ในหลักสูตรเท่านั้นยังอยู่ด้วยวิธีการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพด้วย ในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ในสถานศึกษา ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย จากการดำเนินงานที่ผ่านมาทางโรงเรียนได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายดีมาก ทำให้การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในสถานศึกษาประสบความสำเร็จ มีแนวปฏิบัติงานที่ดี ดังนี้

1. กิจกรรมค้ำประกันสัญญา

เป็นขั้นที่คณะกรรมการสถานศึกษาฯ ครู นักเรียน และ ผู้ปกครองร่วมกันให้ค้ำประกันสัญญาในการจัดกิจกรรมจากการฝึกปฏิบัติจริงเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ดังนี้

- คณะกรรมการสถานศึกษาฯ ครู นักเรียน และ ผู้ปกครองร่วมกันสร้างข้อตกลงที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมทั้ง 7 ด้าน คือ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวที ความเมตตากรุณา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และความประหยัด

- คณะกรรมการสถานศึกษาฯ ครู นักเรียน และ ผู้ปกครองร่วมกันจัดทำตารางกิจกรรมปฏิบัติงานประจำสัปดาห์

2. กิจกรรมจิตอาสาที่ نابอน

เป็นขั้นที่นักเรียนร่วมกับครูประจำชั้นลงมือฝึกปฏิบัติจริงในระดับชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม ทั้ง 7 ด้าน คือ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวที ความเมตตากรุณา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และความประหยัด ในรูปแบบโครงการคุณธรรมห้องเรียนละ 1 โครงการตามความสมัครใจ ดังต่อไปนี้

1. ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โครงการคุณธรรม เรื่อง สายใยความผูกพัน
2. ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โครงการคุณธรรม เรื่อง ต้นกล้าความดี
3. ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 โครงการคุณธรรม เรื่อง ขยะสร้างความคิด
4. ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โครงการคุณธรรม เรื่อง นาบอนสวยด้วยมือเรา
5. ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 โครงการคุณธรรม เรื่อง เพื่อชีวิต
6. ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/3 โครงการคุณธรรม เรื่อง พรหมสายสัมพันธ์

7. ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โครงการงานคุณธรรม เรื่อง ถังขยะรีไซเคิลช่วยโลก
8. ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โครงการงานคุณธรรม เรื่อง ต้นกล้าเพื่อชีวิต
9. ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โครงการงานคุณธรรม เรื่อง พุทธศาสนิกชนมัทธมทรัพย์แห่งปัญญา
พัฒนาสู่ชุมชน
10. ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โครงการงานคุณธรรม เรื่อง ผักสวนครัวรั้วกินได้
11. ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โครงการงานคุณธรรม เรื่อง ไม้มหัศจรรย์สร้างสรรค์ความดี
12. ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โครงการงานคุณธรรม เรื่อง ห้องน้ำสวยสะอาดด้วยมือเรา
13. ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โครงการงานคุณธรรม เรื่อง สร้างสรรค์ชีวิตด้วยเศรษฐกิจ
พอเพียง

3. กิจกรรม เรื่องเล่า...เร้าพลัง

เป็นขั้นที่นักเรียนฝึกเขียนหรือบันทึกเรื่องราวต่างๆ จากการทำความดีที่ได้ปฏิบัติเป็นรายวันทั้งที่บ้าน
ที่โรงเรียนหรือสถานที่อื่นๆ รวมทั้งการทำกิจกรรมโครงการคุณธรรม ลงในสมุดความดีประจำตัว โดยมีผู้
รับรองความจริงเป็นผู้ลงลายมือชื่อ และให้เด็กเล่าสู่กันฟังตอนเช้าของการเคารพธงชาติ

4. กิจกรรมประเมินผล

เป็นขั้นประเมินผลการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมรายด้าน โดยใช้เครื่องมือจากการมีส่วนร่วมของ
คณะกรรมการ 3 กลุ่ม มีสองแบบคือ

- ประเมินผลกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมรายสัปดาห์ทุกวันศุกร์ โดยกรรมการประเมิน
ห้องเรียนห้องละ 4 คน คือ ตัวแทนนักเรียน 1 คน ตัวแทนครู 2 คน และตัวแทนผู้ปกครอง 1 คน
โดยมีครูประจำชั้นรับทราบ
- ประเมินผลกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมทุกวันที่ 1 ของเดือน โดยกรรมการประเมินห้องเรียน
ห้องละ 4 คน คือ ตัวแทนนักเรียน 1 คน ตัวแทนครู 2 คน และตัวแทนผู้ปกครอง 1 คน โดยมีครู
ประจำชั้นรับทราบ

5. กิจกรรม สรุปและรายงานผล

เป็นขั้นสรุปผลการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมต่อเนื่องจากขั้นที่ 4 โดยมีการสรุปผลแยกออกเป็น
รายสัปดาห์และรายเดือน พร้อมบันทึกภาพการฝึกปฏิบัติจริงของนักเรียนและหลักฐานอื่นๆเป็นเอกสาร
ประกอบการสรุปผล และเขียนรายงานผลการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม

ผลที่ได้จากการนำแนวปฏิบัติงานนั้นๆ ไปใช้ ดังนี้

1. ผลที่ได้จากกิจกรรมคำมั่นสัญญา ทำให้มีการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม
2. ผลที่ได้จากกิจกรรมจิตอาสาบ้านนาบอน ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดร่วมกับครู ผู้ปกครองและมีผลงานเป็นรูปธรรม
3. ผลที่ได้จากกิจกรรมเรื่องเล่าเร้าพลัง ทำให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง
4. ผลที่ได้จากกิจกรรมประเมินผล ทำให้การประเมินผลแบบมีส่วนร่วม
5. ผลที่ได้จากกิจกรรมสรุปและรายงาน มีรายงานผลการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม เพื่อเผยแพร่ผลงานสู่ชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ

ประเด็น/ปัญหาด้านเด็กและเยาวชนที่สำคัญในพื้นที่

จากการระดมความคิดเห็นวิเคราะห์สภาพปัญหาของคณะผู้บริหาร หัวหน้างานและครูผู้สอนของโรงเรียน อบจ.บ้านนาบอน เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2552 ในการสัมมนาทางด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนพบว่า สาเหตุที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนด้านการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ คือ ปัญหาที่เกิดจากตัวครูผู้สอนในด้านศักยภาพของครู สมรรถนะในการส่งเสริมการเรียนรู้ ครูไม่มียึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ครูมักเป็นผู้พูดผู้สอนมากกว่าที่จะให้นักเรียนปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งขัดกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่ต้องการให้นักเรียนคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น นอกจากนี้ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการเรื่องคุณธรรมจริยธรรมสู่การสอนในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่วนปัญหาด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ พบว่า แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนในการส่งเสริมบรรยากาศ ด้านคุณธรรมจริยธรรมยังมีน้อย การส่งเสริมความร่วมมือของผู้ปกครองและชุมชนในการร่วมกันแก้ปัญหาและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมยังมีน้อยเช่นกัน

จากปัญหาและผลการวิเคราะห์ที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้โรงเรียน อบจ.บ้านนาบอน สนใจที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โดยสร้างรูปแบบการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนที่ใช้ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ ที่ 1 การพัฒนาศักยภาพครู ได้แก่ การบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมสู่การสอนการศึกษาคุณงาน การอบรมพัฒนาจิต ยุทธศาสตร์ ที่ 2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ด้วยกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ยุทธศาสตร์ ที่ 4 การส่งเสริมความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้การจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ส่งผลให้สามารถพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวดที่ 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 6 ที่ระบุไว้ว่า การจัดการ

ศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มี จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ยุทธศาสตร์และการดำเนินงาน:

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านเด็กและ เยาวชนที่ดี

1. **ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพครู** หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กล่าวถึง การพัฒนาศักยภาพครูถือเป็นหน้าที่ของสถานศึกษา ที่จะพัฒนาให้เป็นครูมืออาชีพ โดยศึกษาวิเคราะห์ระบบต่างๆ ของสถานศึกษาว่ามีจุดอ่อน จุดแข็งอย่างไร รวมทั้งระบบการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การวิเคราะห์ ครูผู้สอนในด้านความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ตลอดจนเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอน เพื่อให้ได้ข้อมูล สำหรับพิจารณาสนับสนุนให้มีการพัฒนาศักยภาพของครูอย่างต่อเนื่อง การปฏิรูปการศึกษามุ่งประเด็นหลัก สำคัญในการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการพัฒนาครูและบุคลากรทางการ ศึกษาให้มีคุณภาพ

การพัฒนาศักยภาพครู การพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมสู่การสอน การศึกษาดูงาน การอบรมพัฒนาจิต ประกอบด้วย

1.1 โครงการพัฒนาคุณภาพครู

1.1.1 กิจกรรมอบรมคุณธรรม จริยธรรม

1.1.2 กิจกรรมทัศนศึกษาดูงาน

1.1.3 กิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการผลิตสื่อเทคโนโลยี

1.2 โครงการ พัฒนาจิตเฉลิมพระเกียรติ

1.3 โครงการเสริมสร้างความเป็นต้นแบบของครูและผู้บริหาร

2. **ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบวนการเรียนรู้** การพัฒนาระบวนการเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เกิดขึ้นจากพื้นฐานความเชื่อที่ว่าจัดการศึกษามีเป้าหมายสำคัญที่สุด คือการจัดการให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุด ตามกำลังหรือศักยภาพของแต่ละคน แต่ เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนยังมีทักษะพื้นฐานอันเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้ในการเรียนรู้ อันได้แก่ความสามารถ ในการ ฟัง พูด อ่าน เขียน ความสามารถทางสมอง ระดับสติปัญญา และการแสดงผลของการOsiiผู้เรียนแต่ละคน

การพัฒนาระบวนการเรียนรู้ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย พัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ของนักเรียน ประกอบด้วย

2.1 โครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม

2.1.1 กิจกรรมสภรณ์อ้อมความดี ดำเนินการตั้งแต่ปี 2552 จนถึงปัจจุบัน

- 2.1.2 กิจกรรมเด็กดี ศรีนาบอน
- 2.1.3 กิจกรรมห้องเรียนคุณธรรม
- 2.1.4 กิจกรรมนาบอนสวยด้วยมือเรา
- 2.2 กิจกรรมพื้นฐานชีวิตของนักเรียน
 - 2.2.1 กิจกรรมนั่งสมาธิก่อนเรียน
 - 2.2.2 กิจกรรมพิจารณาอาหาร
 - 2.2.3 กิจกรรมอบรมสุดสัปดาห์
 - 2.2.4 กิจกรรมการไหว้แบบนาบอน
 - 2.2.5 กิจกรรมแปรงฟันหลังรับประทานอาหาร
 - 2.2.6 กิจกรรมทำความสะอาดเขตพื้นที่รับผิดชอบ
 - 2.2.7 กิจกรรมการวางรองเท้าแบบนาบอน
 - 2.2.8 กิจกรรมการเดินแถวแบบนาบอน
- 2.3 กิจกรรมเสริมเนื้อหาสาระตามหลักสูตร
 - 2.3.1 กิจกรรมตักบาตรวันสำคัญ
 - 2.3.2 กิจกรรมค่ายพุทธบุตร-พุทธธรรม
 - 2.3.3 กิจกรรมโครงการคุณธรรม
 - 1.3.4 กิจกรรมวันสำคัญต่างๆ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้ สถานศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดการเรียนรู้ของครูให้บรรลุผล โดยการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายเหมาะสม และเพียงพอให้ครูได้เลือกพัฒนาและใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างได้ผล และสื่อ เทคโนโลยีนั้น ควรเน้นตั้งแต่การจัดทำ จัดหาจากท้องถิ่นไปจนถึงสื่อที่ทันสมัยเป็นสากลนอกจากนี้กระบวนการเรียนรู้และสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา มุ่งเน้นไปที่การจัดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ในรูปแบบต่างๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน ดังนั้นโรงเรียนจึงต้องพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน ให้มีความพร้อมสำหรับจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งประสานจัดการเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียนด้วย

การพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ เป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูจัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายและเหมาะสม เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดแหล่งเรียนรู้ต่างๆภายในโรงเรียน ประกอบด้วย

- 3.1 โครงการปรับภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อม
- 3.2 โครงการจัดหาสื่อการเรียนการสอน

3.3 โครงการจัดสร้างอาคารเรียน

3.4 โครงการสวนสมุนไพร

3.5 โครงการสิ่งแวดล้อมศึกษา

4. **ยุทธศาสตร์การส่งเสริมความร่วมมือกับชุมชน** ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดหลักการของหลักสูตรขั้นพื้นฐานไว้ว่า เป็นการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางที่จะให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งปรากฏในหลายมาตรา ดังนี้ หมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 8 การจัดการศึกษาให้ยึดหลักให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา นอกจากนี้ในหมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา มาตราที่ 29 ได้กำหนดให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนา ระหว่างชุมชน สำหรับแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545 - 2559) ได้กำหนดแนวนโยบายในการปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยให้สถานศึกษา สนับสนุนพ่อแม่ ผู้ปกครอง คนในชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน พระภิกษุ นักบวช ผู้นำทางศาสนา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ ให้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข

การส่งเสริมความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน เป็นการประสานความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้นำชุมชน วัด และผู้ปกครองของนักเรียนในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ประกอบด้วย

4.1 โครงการประชุมพบปะผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

4.2 โครงการเยี่ยมบ้าน

4.3 โครงการสารสัมพันธ์

4.4 โครงการความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

แนวทางการดำเนินงาน

การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในสถานศึกษาของโรงเรียน อบจ.บ้านนาบอน มีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษา/วิเคราะห์

- วิเคราะห์ครูผู้สอน
- วิเคราะห์ผู้เรียน
- วิเคราะห์สื่อและแหล่งเรียนรู้
- วิเคราะห์การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา

- การพัฒนาศักยภาพครู
- การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- การพัฒนาสื่อ และแหล่งเรียนรู้
- การส่งเสริมความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 3 ติดตามและประเมินผล

- คุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน
- ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง

ความก้าวหน้าและผลลัพธ์:

ผลลัพธ์ตรง (Output) ที่คาดหวังของการดำเนินการ จากการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในสถานศึกษาของนักเรียนโรงเรียนอบจ.บ้านนาบอนในครั้งนี้ไปใช้ คือ นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรม 7 ด้าน คือ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความเมตตากรุณา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความประหยัด และความกตัญญูทดแทนที่ สูงขึ้น และผลลัพธ์ตาม (Outcome) ที่คาดหวังของการดำเนินการ คือ มีการพัฒนาสื่อ แหล่งเรียนรู้ ครูบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมสู่การสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูได้รับการพัฒนาตนเองด้านคุณธรรมจริยธรรม ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนและความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน ครูผู้สอน ผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียน อบจ.บ้านนาบอน

ผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ 1: การพัฒนาศักยภาพครู เป็นการพัฒนาครูในรูปแบบของการอบรม
สัมมนา และการส่งเสริม ผลปรากฏว่า

1.1 ครูมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ และจัดการเรียนการสอน โดยบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมทุก
กลุ่มสาระการเรียนรู้

1.2 ครูเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน มีความรักความสามัคคีในหมู่คณะ มีความเมตตากรุณาต่อศิษย์และมี
ความเข้าใจในตัวนักเรียนมากขึ้น

1.3 จากผลการพัฒนาศักยภาพครู ตามยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งผลให้ครูได้รับรางวัลต่างๆมากขึ้น ดังนี้

1.3.1 ครูได้รับรางวัลครูสอนดี จากสำนักส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน
(สสค.) มอบเกียรติบัตรเชิดชูเกียรติแก่ ครู

1.3.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งโรงเรียน ได้เข้าร่วมอบรมคุณธรรมจริยธรรม ตาม
โครงการพัฒนาคุณภาพครู กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรมสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา

1.3.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งโรงเรียน ได้ศึกษาดูงานโรงเรียนที่เป็นต้นแบบด้าน
คุณธรรมจริยธรรม (โรงเรียนหนองตาบ่ง จังหวัดกาญจนบุรี)

1.3.4 ผู้บริหารสถานศึกษา ได้ศึกษาดูงาน มูลนิธิพุทธฉือจี้ ประเทศไทยได้หวั่น จำนวน 2 ครั้งจัด
โดยศูนย์ธรรม (องค์การมหาชน) และองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

1.3.5 ครู ได้ศึกษาดูงาน พุทธฉือจี้ จังหวัดเชียงใหม่ จัดโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

1.3.6 สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา มอบเกียรติบัตรเชิดชูเกียรติ เป็นผู้บริหารสถานศึกษาดีเด่น
จังหวัดภูเก็ต

1.4 จากผลการพัฒนาศักยภาพครู ตามยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งผลให้โรงเรียนได้รับรางวัล ดังนี้

1.4.1 โรงเรียนได้รับการคัดเลือกจากศูนย์คุณธรรม(องค์การมหาชน) เป็นโรงเรียนเครือข่ายการ
พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ในสถานศึกษา

1.4.2 โรงเรียนได้รับการคัดเลือกจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามทุจริตแห่งชาติเป็น
โรงเรียนที่จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสถานศึกษา

1.4.3 โรงเรียนได้เข้าร่วมโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ

1.4.4 โรงเรียนได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการยุวทูตความดี เถลิงพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

1.4.5 โรงเรียนได้นำเสนอผลงานการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในสถานศึกษา เข้าร่วมงาน
สมัชชาคุณธรรม ณ อิมแพคเมืองทองธานี กรุงเทพมหานคร จัดโดยศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)

1.5 การพัฒนาศักยภาพครูเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน เป็นยุทธศาสตร์สำคัญที่ต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นก่อน เมื่อครูมีความเข้าใจในบทบาท มีคุณสมบัติที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน จะทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมได้อย่างถูกต้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เป็นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ผลปรากฏว่า

2.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้คิด ได้ลงมือปฏิบัติ ด้วยตนเอง

2.2 กิจกรรมพื้นฐานชีวิตของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีกิจกรรมร่ายกายที่เรียบร้อยขึ้น มีความอ่อนนุ่ม ถ่อมตน มีสมาธิในการเรียนเพิ่มมากขึ้นจากการนั่งสมาธิก่อนเรียน มีความสำรวมและมีมารยาทในการรับประทานอาหารที่ดีขึ้น

2.3 นักเรียนได้เรียนรู้คุณธรรมจริยธรรมจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นทั้งในและนอกโรงเรียน ทั้งที่เป็นเอกสาร วัสดุ สถานที่ วิทยากร

2.4 ข้อมูลจากการประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในปีการศึกษา 2553 ปรากฏผล ดังตารางแสดง

ที่	ระดับชั้น	จำนวน นักเรียน ทั้งชั้น(คน)	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ (คน)			หมายเหตุ
			ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน เกณฑ์	
1	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1	29	3	3	23	
2	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2	31	4	6	21	
3	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3	30	24	3	3	
4	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1	24	8	10	6	
5	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2	24	6	12	6	
6	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/3	30	16	13	1	
7	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1	30	3	11	16	
8	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2	32	15	10	7	
9	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1	31	8	11	12	
10	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2	30	6	7	17	
11	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1	25	6	12	7	
12	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2	21	1	3	17	
13	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	36	8	9	19	
	รวม	373	108	110	155	
	คิดเป็นร้อยละ		28.96	29.49	41.55	

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 373 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ระดับดีเยี่ยมคิดเป็นร้อยละ 28.96 ผ่านเกณฑ์ระดับดีคิดเป็นร้อยละ 29.49 และผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 41.55 รวมผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 100

2.5 นักเรียนได้รับทุนการศึกษาและประกาศเกียรติคุณ ลูกกตัญญู จำนวน 2 คน (เด็กหญิงปรวิทย์ มีผล และเด็กหญิงวิลาวัณย์ สุสันติกาญจน์ ทุนละ 3,000 บาท จาก จังหวัดภูเก็ต ร่วมกับสมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทย-ภูเก็ต

ผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ เป็นการปรับภูมิทัศน์ของโรงเรียนให้สะอาด สงบและปลอดภัย เพื่อส่งเสริมบรรยากาศการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ผลปรากฏว่า

3.1 ครูมีการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนคุณธรรมจริยธรรม และนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น

3.2 โรงเรียนได้ทำการปรับปรุงและสร้างแหล่งเรียนรู้ และมุมต่างๆ ให้มีความสมบูรณ์และส่งเสริมบรรยากาศการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ดังนี้

3.2.1 มุมคุณธรรมประจำห้องเรียน จำนวน 19 ห้องเรียน

3.2.2 โครงการงานคุณธรรม จำนวน 13 โครงการ ดังนี้

ชั้น	โครงการงาน	ครูที่ปรึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1	สายใยความผูกพัน	นายนิติพัฒน์ ณ นคร
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2	ต้นกล้าความดี	นายพรพิรุณ ชังปาน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3	ขยะสร้างความคิด	นางสาวจิตติรัตน์ พรภิญโญ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1	นาบอนสวยด้วยมือเรา	นางสาวศศิธร วิเศษกาญจน์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2	เพื่อชีวิต	นางสาวปัญญา นาคสง่า
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/3	พรมสายสัมพันธ์	นางสาวยมนา เลิศวงศ์หัตถิ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1	ถักขยะรีไซเคิลช่วยโลก	นางสาวศลิษา ชูปริดา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2	ต้นกล้าเพื่อชีวิต	นางสาวกวิณปัทม์ สังข์ศิลป์ชัย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1	พุทธภาษิตขุมทรัพย์แห่งปัญญาพัฒนาสู่ชุมชน	นางสาววรรณเพ็ญ ทองเกลี้ยง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2	ผัดสวนครัวรั้วกินได้	นางสุดารัตน์ พิงสุริวงษ์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1	ไม้มหัศจรรย์สร้างสรรค์ความคิด	นางสาวศุภลักษณ์ แก้วเลื่อน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2	ห้องน้ำสวยสะอาดด้วยมือเรา	นางสาวจริญญา ศรีสุข
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	สร้างสรรค์ชีวิตด้วยเศรษฐกิจพอเพียง	นางสุวรรณณี สีดีละ

3.2.3 ห้องเรียนคุณธรรม จริยธรรม จำนวน 1 ห้อง

3.2.4 ป้ายพุทธภาษิต จำนวน 20 ป้ายเพื่อเผยแพร่และให้นักเรียนนำไปปฏิบัติ

3.2.5 จัดทำวีดีโอเผยแพร่ผลงานโรงเรียนคุณธรรมของโรงเรียน อบจ.บ้านนาบอน จัดทำโดย
องค์กรบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ที่ 4 : การส่งเสริมความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน เป็นการเปิดโอกาสให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียนในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม การสนับสนุนสื่อการเรียนรู้ งบประมาณ แหล่งเรียนรู้ วิทยากร ผลปรากฏ ดังนี้

4.1 มีการจัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองภาคเรียนละ 2 ครั้ง เพื่อร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แก้ปัญหาของนักเรียน โดยให้ผู้ปกครองได้พบปะพูดคุยกับครูที่ปรึกษา เพื่อทราบผลพฤติกรรมของนักเรียน

4.2 ชุมชนได้มีส่วนร่วมใช้ประโยชน์จากอาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และบุคลากรของโรงเรียน

4.3 โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ข้อมูลแก่ชุมชนอย่างสม่ำเสมอในรูปของวารสาร โรงเรียน

4.4 ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินพฤติกรรมการทำงานดีของนักเรียน โดยผู้ปกครองต้องรับทราบและเซ็นชื่อรับรองการทำงานดีของนักเรียน

4.5 ผลการประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานครูผู้สอนนักเรียน และผู้ปกครองต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในสถานศึกษา มีดังนี้

ตาราง 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานครูผู้สอนนักเรียน และผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในสถานศึกษา (โรงเรียน อบจ.บ้านนาบอน)

รายการ	โดยรวม		ระดับความพึงพอใจ
	\bar{x}	S.D.	
1. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.49	0.78	มาก
2. ครูผู้สอน	4.46	0.87	มาก
3. นักเรียน	4.56	0.80	มากที่สุด
4. ผู้ปกครอง	4.42	0.86	มาก
รวมเฉลี่ย	4.48	0.84	มาก

จากตาราง 2 พบว่า ความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานครูผู้สอนนักเรียน และผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในสถานศึกษา (โรงเรียน อบจ.บ้านนาบอน) โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.48$)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในสถานศึกษา(โรงเรียน
อบจ.บ้านนาบอน)นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}=4.56$) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{x}=4.49$)
ครูผู้สอน ($\bar{x}=4.46$) และผู้ปกครอง ($\bar{x}=4.42$) ในระดับมาก ตามลำดับ

ก้าวต่อไป

สภาพปัจจุบัน โรงเรียน อบจ.บ้านนาบอน ได้พัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในสถานศึกษา ได้ขยายผลไปสู่
สาธารณชน สำหรับในปีงบประมาณ 2555 โรงเรียนต้องการสานต่อคุณธรรมที่เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น จึงมองเห็น
ว่าการพัฒนาคุณธรรมด้านจิตสาธารณะ เป็นจิตสำนึกเพื่อส่วนรวมเพราะคำว่า “สาธารณะ” คือสิ่งที่มีได้เป็นของ
ผู้หนึ่งผู้ใด จิตสาธารณะจึงเป็นความรู้สึกรับรู้ถึงการเป็นเจ้าของในสิ่งที่เป็นสาธารณะในสิทธิและหน้าที่ที่จะดูแลและ
บำรุงรักษาส่วนรวม เช่นการช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมโดยการไม่ทิ้งขยะลงในแหล่งน้ำ การดูแลรักษา
สาธารณะสมบัติ เช่น โทรศัพท์สาธารณะหลอดไฟที่ให้แสงสว่างตามถนนหนทางแม้แต่การประหยัดน้ำประปา
หรือไฟฟ้า ที่เป็นของส่วนรวม โดยให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าตลอดจนช่วยดูแลรักษาให้ความช่วยเหลือผู้ทุกข์ได้
ยาก หรือผู้ที่ร้องขอความช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้ ตลอดจนร่วมมือกันกระทำเพื่อให้เกิดปัญหาหรือช่วยกันแก้ปัญหา
แต่ต้องไม่ขัดต่อกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม

ทางโรงเรียนอบจ.บ้านนาบอน อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
ได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณธรรมในสถานศึกษา จึงได้จัดทำโครงการจิตสาธารณะที่
นาบอนขึ้นในปีงบประมาณ 2555

ปัจจัยเกื้อหนุนความก้าวหน้าในการจัดโครงการ

ปัจจัยเกื้อหนุนความก้าวหน้าในการจัดโครงการ การส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนดี มีคุณธรรม มี
ระเบียบวินัย ซื่อสัตย์สุจริต มีความสามัคคี ความรักชาติ มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและลดปัญหาทุจริต
ประพฤติมิชอบ โดย

1. สร้างและปลูกจิตสำนึกในความรักชาติและความเป็นไทยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยเน้น
การรณรงค์ให้ทุกฝ่ายในสังคม รวมทั้งส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครในการกระตุ้นให้นักเรียนมีระเบียบวินัย รู้จัก
หน้าที่ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความสามัคคี และความรักชาติ มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม ตระหนักถึง
คุณค่าของความเป็นไทย มีส่วนร่วม ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมที่สำคัญ

2. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน องค์กรเอกชน องค์กรของรัฐ(ศูนย์คุณธรรม องค์กรมหาชน)
ตลอดจนหน่วยงานต้นสังกัด (องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต) ร่วมสนับสนุนทรัพยากร งบประมาณ

3. ความร่วมมือของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในสถานศึกษา

ปัจจัยขัดขวางความก้าวหน้าในการจัดโครงการ

แนวปฏิบัติที่ดี:

องค์ประกอบการนำความรู้ไปปฏิบัติ (นำสู่การปฏิบัติ) เป็นการนำกระบวนการเสริมสร้างคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน ไปใช้จัดกิจกรรมให้กับผู้เรียน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

4.1 การวางแผน (P) หมายถึง การการวิเคราะห์กรอบงาน การจัดแบ่งงาน มอบบทบาทหน้าที่ การกำกับติดตาม ระยะเวลาในการทดลอง

4.2 การปฏิบัติ (D) หมายถึง การดำเนินการตามขั้นตอนและกิจกรรมที่กำหนดในกระบวนการเสริมสร้างคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน

4.3 การกำกับ นิเทศ ติดตาม (C) หมายถึง ตรวจสอบ แนะนำ ร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติ

4.4 การปรับปรุงแก้ไข (A) หมายถึง การนำผลการดำเนินการในการปฏิบัติงานมาเสนอในการประชุมในชุมชนปฏิบัติในแต่ละครั้ง การปรับปรุงการปฏิบัติ และการรายงานหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการ

ข้อเสนอแนะการประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ:

1. ควรมีการประชุมครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและนักเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในการดำเนินการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนและติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ

2. ควรจัดสรรทรัพยากรการบริหารและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินการตามโครงการในยุทธศาสตร์ต่าง ๆ เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้

3. ผู้บริหารทุกระดับควรเป็นผู้นำครูในการเปลี่ยนแปลง เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของโรงเรียน

4. ควรมีการเสริมแรง สร้างขวัญและกำลังใจ เพื่อให้ครูได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพ ทั้งนี้ อาจเป็นไปได้ในรูปของการให้มีโอกาสในการศึกษาต่อ หรือเข้ารับการศึกษาอบรมตามโอกาสอันควร

แบบประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษา ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนา
คุณธรรมจริยธรรมในสถานศึกษา (โรงเรียน อบจ.บ้านนาบอน)

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					สำหรับผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
1. โรงเรียนจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมได้สอดคล้องกับความสนใจและ ความถนัดโดยคำ หนึ่งถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน						
2. ครูมีการพัฒนาการเรียนการสอน สามารถจัดกิจกรรมได้ หลากหลายและสอดคล้องคุณธรรมจริยธรรมสู่การสอน						
3.ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของ นักเรียน						
4. โรงเรียนสนับสนุนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ด้านคุณธรรมจริยธรรม						
5. โรงเรียนจัดให้มีการประชุมผู้ปกครอง เพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเรื่องการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของ นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ						
6. โรงเรียนมีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมบรรยากาศด้าน คุณธรรมจริยธรรมเพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้และรอบรู้						
7. โรงเรียนมีการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ ในชุมชน มาใช้ ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม						
8. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ติดตาม ตรวจสอบ และ ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียน						
9. โรงเรียนส่งเสริมให้วิทยากรจากภายนอกเข้ามาจัดเรียนการ สอนด้านคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ						
10. โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข่าวสาร ข้อมูลด้าน คุณธรรมจริยธรรมให้ชุมชน ได้รับทราบอยู่เสมอ						

ภาคผนวก ๗: แนวทางการทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่ดี (เทศบาลนครภูเก็ต)

โครงการ “กิจกรรมเด็กรุ่นใหม่เรียนรู้ดูแลสุขภาพตนเอง (Self Care) สู่...การอบรมผู้นำนักเรียน และเยาวชนส่งเสริมสุขภาพ (อสร./ยสร.)”

ชื่อจังหวัด : ภูเก็ต

ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : เทศบาลนครภูเก็ต

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

จากการเฝ้าระวังภาวะสุขภาพของนักเรียนโรงเรียนสังกัดเทศบาล 6 โรงเรียน จำนวน 10,088 คน ปีการศึกษา 2553 โดยเจ้าหน้าที่กองการแพทย์ เทศบาลนครภูเก็ต พบว่า ปัญหาสุขภาพของนักเรียนส่วนใหญ่มักเป็นโรคที่ไม่ร้ายแรง เช่น ผื่นผุ 5,009 คน (35.33%) ทูฟโภชนาการ 2,062 คน (14.54%) แต่บางโรคเป็นโรคที่ติดต่อได้ง่าย เช่น โรคหวัด 1,178 คน (8.31%) โรคผิวหนัง 882 คน (6.22%) โรคเหา 299 คน (2.11%) ซึ่งโรคเหล่านี้ล้วนเป็นโรคที่สามารถดูแลรักษาป้องกันได้ด้วยตนเอง แต่นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพตนเอง (ที่มา : รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ 2554 ของงานโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพกองการแพทย์ เทศบาลนครภูเก็ต)

การดูแลสุขภาพตนเอง (self care) เป็นกิจกรรมที่บุคคลแต่ละคนปฏิบัติ และยึดเป็นแบบแผนในการปฏิบัติเพื่อให้มีสุขภาพที่ดี การดูแลสุขภาพตนเองในกรณีที่ร่างกายอยู่ในสภาวะปกติ เป็นการดูแลสุขภาพตนเองและสมาชิกในครอบครัวให้มีสุขภาพแข็งแรง สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข เช่น การออกกำลังกาย การหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ส่วนการดูแลสุขภาพตนเองเมื่อเจ็บป่วย เป็นการดูแลตนเองเมื่อเจ็บป่วย โดยการแสวงหาความรู้เพื่อให้ได้แนวทางปฏิบัติหรือการรักษาเบื้องต้นให้หาย และสามารถประเมินตนเองได้ว่าเมื่อไหร่ควรไปพบแพทย์เพื่อรักษาก่อนที่จะเจ็บป่วยรุนแรง หรือเพื่อบรรเทาความเจ็บป่วย สำหรับเด็กและวัยรุ่นเป็นวัยที่สามารถพัฒนาศักยภาพที่สามารถดูแลสุขภาพของตนเองได้ ดังนั้นเด็กจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดูแลตนเองตั้งแต่ยังไม่เจ็บหรือเจ็บเล็กน้อย เพื่อบำรุงรักษาตนเองให้สมบูรณ์แข็งแรง รู้จักที่จะป้องกันตนเองมิให้เกิดโรค และเมื่อเจ็บป่วยก็รู้จักรักษาตัวเองเบื้องต้นได้

ผู้รับผิดชอบ : นางสาวชญา ณ สงขลา ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ 6 ว เบอร์โทรศัพท์ 076-216929

E-mail : phuket_h1@hotmail.com

ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับงานด้านเด็กและเยาวชน

กองการแพทย์รับผิดชอบดูแลนักเรียนชั้นอนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครภูเก็ต 7 โรงเรียน คือ โรงเรียนเทศบาลวัดขจรรังสรรค์, โรงเรียนเทศบาลบางเหนียว, โรงเรียนเทศบาลปลุกปัญญา, โรงเรียนเทศบาลบ้านสามกอง, โรงเรียนเทศบาลเมืองภูเก็ต, โรงเรียนเทศบาลอนุบาล, โรงเรียนพิบูลสวัสดิ์ จำนวน 10,686 คน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 4 แห่ง คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลนครภูเก็ต 1-4 จำนวน 312 คน พบว่า ปัญหาสุขภาพของนักเรียนส่วนใหญ่มักเป็น โรคที่ไม่ร้ายแรง เช่น ผื่นผุ 5,009 คน (35.33%) ทูพ โภชนาการ 2,062 คน (14.54%) แต่บางโรคเป็นโรคที่ติดต่อได้ง่าย เช่น โรคหวัด 1,178 คน (8.31%) โรคผิวหนัง 882 คน (6.22%) โรคเหา 299 คน (2.11%) ซึ่งโรคเหล่านี้ล้วนเป็นโรคที่สามารถดูแลรักษาป้องกันได้ด้วยตนเอง

กองการแพทย์ เทศบาลนครภูเก็ต ได้จัดทำโครงการดูแลสุขภาพตนเอง (Self Care) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 ถึง ปัจจุบัน โดยจัดการอบรมให้ความรู้การดูแลสุขภาพตนเองให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครภูเก็ต และจัดทำคู่มือ “สารความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองสำหรับเยาวชน” เพื่อใช้ในการอบรม ต่อมาได้มีการปรับปรุงคู่มือให้เหมาะสมกับภาวะสุขภาพที่เปลี่ยนไปจนปัจจุบัน ใช้ชื่อว่า “เคล็ดลับเพื่อเด็กรุ่นใหม่เรียนรู้ดูแลสุขภาพตนเอง” ในการอบรมใช้หลักการสุขบัญญัติแห่งชาติ 10 ประการ เนื้อหาที่ใช้อบรมประกอบด้วย การประเมินภาวะการเจริญเติบโตด้วยกราฟ, สุขบัญญัติแห่งชาติ 10 ประการ, การตรวจร่างกาย 10 ท่า, การวัดสายตาและทดสอบการได้ยิน, การดูแลสุขภาพฟันและช่องปาก, โรคไข้เลือดออก เพื่อให้ นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในการดูแลสุขภาพและตรวจร่างกายเบื้องต้นด้วยตนเอง และจัดอบรมผู้นำนักเรียน ส่งเสริมสุขภาพ (อสร.) ควบคู่กันเพื่อเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณสุขแก่นักเรียน บุคลากร ในโรงเรียน โดยคัดเลือกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรการดูแลสุขภาพตนเอง (self Care) และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เข้าร่วมการพัฒนาศักยภาพเพื่อเป็นแกนนำด้านสุขภาพโดยใช้รูปแบบกระบวนการกลุ่มและเทคนิคการเรียนรู้ แบบผู้เรียนมีส่วนร่วม (Participatory Learning) เพื่อส่งเสริมให้มีกิจกรรมเชื่อมโยงด้านสุขภาพระหว่างนักเรียนในโรงเรียนและระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง โดยที่ อสร./ยสร. จะเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับจากการอบรมให้กับเพื่อนและรุ่นน้องในโรงเรียน ผู้ปกครอง ครอบครัว จนขยายผลถึงชุมชนต่อไป ผลการดำเนินงานตั้งแต่ปีการศึกษา 2551-2554 พบว่านักเรียนมีความรู้ในการดูแลสุขภาพตนเองเพิ่มขึ้น จำนวน 715 คน (67.01%)

ประเด็น/ปัญหาด้านเด็กและเยาวชนที่สำคัญในพื้นที่:

จากปัญหาที่นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ในการดูแลสุขภาพตนเองเบื้องต้น กองการแพทย์ เทศบาลนครภูเก็ต ได้เล็งเห็นความสำคัญในการให้ความรู้เพื่อให้เด็กนักเรียนในเขตเทศบาลนครภูเก็ตได้มีความรู้ในการดูแลสุขภาพของตนเองตลอดจนสามารถประเมินสุขภาพเบื้องต้นได้

ยุทธศาสตร์และการดำเนินงาน :

1. ยุทธศาสตร์การกระตุ้นให้เด็กมีศักยภาพในการดูแลและพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพ โดยใช้กลยุทธ์การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านความรู้/ทักษะ ในการดูแลตนเองด้านสุขภาพ (self Care) การจัดทำคู่มือสาระนั้นำรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองสำหรับเยาวชนที่ทันสมัยและปรับเปลี่ยนให้ทันยุคปัจจุบัน

2. ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของทุกคนที่เกี่ยวข้อง โดยใช้กลยุทธ์รูปแบบกระบวนการกลุ่มและเทคนิคการเรียนรู้แบบผู้เรียนมีส่วนร่วม (Participatory Learning) เพื่อการพัฒนาเครือข่ายสุขภาพที่เชื่อมโยงกันระหว่างนักเรียน โรงเรียนและครอบครัว โดยผ่านการจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงด้านสุขภาพระหว่างนักเรียนในโรงเรียนและระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เช่นเสียงตามสาย กิจกรรมกำจัดเหา กิจกรรมกินอยู่พอดีชีวิตมีความสุข กิจกรรมการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพกรณีเด็กอ้วนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครภูเก็ต

3. ยุทธศาสตร์การสร้างการแกนนำเด็กด้านสุขภาพ โดยใช้กลยุทธ์การถ่ายทอดความรู้ โดยจัดกิจกรรมการอบรมผู้นำนักเรียนส่งเสริมสุขภาพ (อสร.) และผู้นำรุ่นพี่ที่จะถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับจากการอบรมให้กับเพื่อนและรุ่นน้องในโรงเรียน ผู้ปกครอง/ ครอบครัว

การดำเนินงาน

1. จัดการอบรมให้ความรู้การดูแลสุขภาพตนเองให้กับนักเรียน
2. จัดทำคู่มือและปรับปรุง “สาระนั้นำรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองสำหรับเยาวชน”
3. อบรมผู้นำนักเรียนส่งเสริมสุขภาพ (อสร.)
4. อบรมครูประจำชั้นเรื่อง self care
4. การติดตามประเมินผล

ความก้าวหน้าและผลลัพธ์:

การจัดทำโครงการดูแลสุขภาพตนเอง (Self Care) เป็นโครงการที่ได้ทำต่อเนื่องมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 ถึง ปัจจุบัน ในปีการศึกษา 2541 เริ่มจัดอบรมการดูแลสุขภาพตนเอง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ทุกคน โดยใช้คู่มือ “สาระนั้นำรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองสำหรับเยาวชน พ.ศ.2542” ซึ่งแพทย์หญิงทัศนีย์ เอกวานิช ผู้อำนวยการกองการแพทย์ เทศบาลนครภูเก็ต ขณะนั้นดำรงตำแหน่งหัวหน้างานศูนย์บริการสาธารณสุข ได้จัดทำขึ้น เนื้อหาที่สอนประกอบด้วย การตรวจสุขภาพ 10 ท่า, เทคนิคการวัดสายตา, กระประเมินการเจริญเติบโตด้วยกราฟ, วิธีทำแผลและการดูแลสุขภาพตนเองเมื่อมีไข้ ในปีการศึกษา 2542-2543 ได้รับการร้องขอจากทางโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองภูเก็ตให้เริ่มสอน Self Care ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทุกคน (เนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะได้รับการอบรมให้เป็นผู้ผู้นำนักเรียนส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียน) โดยใช้คู่มือ “สาระนั้นำรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเองสำหรับเยาวชน พ.ศ.2543” ในปีการศึกษา 2545-2546 มีการปรับปรุง

คู่มือในส่วนของเนื้อหา คือ เพิ่มเรื่องสุขบัญญัติแห่งชาติ 10 ประการ ซึ่งใช้เป็นกรอบแนวคิดในการอบรม และปรับปรุงรูปแบบรูปเล่มให้ทันสมัยและเหมาะสมกับนักเรียนจนถึงปัจจุบัน ในการศึกษา 2553 ได้จัดทำคู่มือ “เคล็ดลับเพื่อเด็กรุ่นใหม่เรียนรู้ดูแลสุขภาพตนเอง” เพื่อใช้ในการอบรมจำนวน ๑,๒๐๐ เล่ม และได้มีการเผยแพร่ไปยังห้องสมุดโรงเรียน หอสมุดประชาชน และหน่วยราชการอื่นในจังหวัดภูเก็ต

โครงการดูแลสุขภาพตนเอง (Self Care) เป็นเพียงโครงการที่ให้ความรู้เฉพาะกลุ่มไม่มีการพัฒนาเครือข่ายสุขภาพที่เชื่อมโยงกันระหว่าง นักเรียน โรงเรียนและครอบครัว ดังนั้น เทศบาลนครภูเก็ตจึงมีแนวคิดที่จะจัดทำโครงการอบรมผู้นำนักเรียนส่งเสริมสุขภาพควบคู่กัน เพื่อเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณสุขแก่นักเรียน บุคลากรในโรงเรียน และสามารถถ่ายทอดความรู้ด้านสุขภาพไปสู่เพื่อนๆ และครอบครัวต่อไป รูปแบบการอบรมใช้กระบวนการกลุ่มและเทคนิคการเรียนรู้แบบผู้เรียนมีส่วนร่วม (Participatory Learning หรือ P.L) โดยคัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการอบรมการดูแลสุขภาพตนเอง (Self Care) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้ารับการอบรม

ผลการดำเนินงาน

ในปีการศึกษา 2553 มีนักเรียนเข้าร่วมโครงการ Self Care จำนวน 1,200 คน จากเป้าหมาย 1,154 คน คิดเป็นร้อยละ 93.76 หลังการอบรมนักเรียนมีความรู้ในการดูแลสุขภาพตนเองเพิ่มขึ้น จำนวน 828 คน จากเป้าหมาย 1,154 คน คิดเป็นร้อยละ 76.50 ผลการสำรวจสถิติการนอนพักหรือรับยาของนักเรียนในกลุ่มเป้าหมายลดลงทำให้ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไม่เสียค่ารักษาพยาบาลในการรักษานักเรียนในโรคเบื้องต้น อีกนักเรียนที่ผ่านการอบรม Self Care จะได้รับการพัฒนาศักยภาพเพื่อเป็นแกนนำ อสร./ยสร. ในโรงเรียน ปีการศึกษา 2553 มีแกนนำ อสร./ยสร. ใหม่ จำนวน 128 คน จากเป้าหมาย 133 คน คิดเป็นร้อยละ 96.24 โดย อสร./ยสร. จะมีบทบาทใน 3 ด้าน คือ 1.ด้านการส่งเสริมสุขภาพ เช่น การช่วยครูพยาบาลในการตรวจสุขภาพ การชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง แปลผลภาวะโภชนาการ การส่งเสริมทันตสุขภาพ 2.บทบาทด้านการดูแลห้องพยาบาล และการปฐมพยาบาล 3.ด้านการป้องกันโรคติดต่อและไม่ติดต่อ เช่น การสำรวจและกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ลูกน้ำ ยุงลาย ในโรงเรียนและที่บ้าน ร่วมทั้งการเผยแพร่ความรู้ข่าวสารด้านสุขภาพ เช่น เสียงตามสาย จัดป้ายนิทรรศการ การเป็นผู้ช่วยวิทยากรในการอบรม Self Care

โครงการ Self Care และ อสร./ยสร. เป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยงด้านสุขภาพระหว่างนักเรียนในโรงเรียน ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ระหว่างนักเรียนกับชุมชน โดยมีการจัดทำคู่มือตรวจสุขภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองทำให้ผู้ปกครองเอาใจใส่หมั่นตรวจดูแลสุขภาพนักเรียนมากขึ้น และมีการบันทึกร่วมกันเพื่อให้นักเรียนนำมาส่งครูประจำชั้น นอกจากนี้ยังมีส่วนร่วมในการควบคุมป้องกันโรค เช่น มีการสำรวจและกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยนักเรียน 1 คน ต้องสำรวจแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายในบ้านตนเอง 1 หลัง บ้านข้างเคียง 2 หลัง จนพัฒนาเป็นสายสืบลูกน้ำในโรงเรียน และมีกิจกรรมกำจัดเหาในโรงเรียน

โดยนักเรียนที่เป็นแกนนำ อสร./ยสร.จะทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการกำจัดเหา ครู ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่สาธารณสุข รวมถึง อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ในชุมชนทำหน้าที่ในการเบี้อเหา ให้สุขศึกษากับนักเรียนที่เป็นเหา และมีการติดตามหลังการเบี้อเหาไปแล้ว 1 สัปดาห์ โดยมีครูและผู้ปกครองร่วมในการติดตามด้วย

ปัจจัยเกื้อหนุนความก้าวหน้าในการจัดโครงการดูแลสุขภาพตนเอง

1. ผู้บริหารเทศบาลนครภูเก็ตและผู้บริหาร โรงเรียนให้การสนับสนุน
2. ความต่อเนื่องและความสม่ำเสมอในการดำเนินงาน
3. การมีภาคีที่เข้มแข็งในการดำเนินการ และการทำงานเป็นทีมระหว่างครู ศูนย์บริการสาธารณสุขอย่าง

มีประสิทธิภาพ

ปัจจัยขัดขวางความก้าวหน้าในการจัดโครงการดูแลสุขภาพตนเอง

ผู้ปกครองนักเรียนบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือในการร่วมตรวจสุขภาพเด็กและลงบันทึกในสมุดคู่มือสุขภาพพร้อมกัน

ก้าวต่อไป

แนวทางในการดำเนินงานขั้นต่อไป จะผลักดันให้นักเรียน อสร./ยสร.มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานด้านสุขภาพของโรงเรียนร่วมกับครู ผู้ปกครอง

แนวทางการทำงานที่ดี

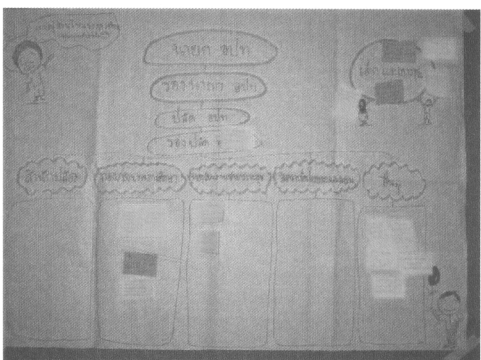
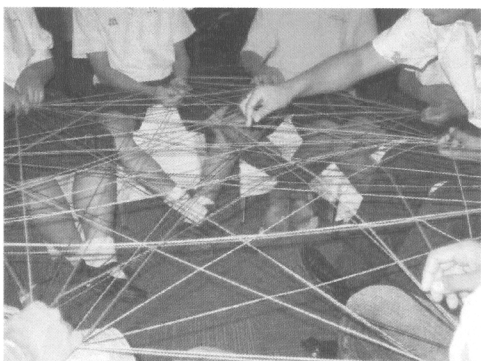
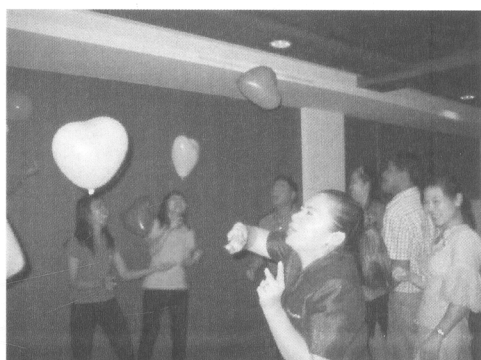
การจัดโครงการเด็กรุ่นใหม่ดูแลสุขภาพตนเอง (Self Care) เป็นการกระตุ้นและพัฒนาให้เด็กสามารถดูแลตนเองเบื้องต้นได้ โดยใช้กลยุทธ์การอบรมให้ความรู้เบื้องต้นในการดูแลสุขภาพด้วยตนเองของหลักการสุขบัญญัติแห่งชาติ 10 ประการ และการตรวจร่างกายเบื้องต้นด้วยตนเอง การจัดทำคู่มือการดูแลสุขภาพตนเอง และการจัดอบรมผู้นำนักเรียนส่งเสริมสุขภาพ (อสร.) เพื่อเป็นแกนนำในการถ่ายทอดความรู้สู่เพื่อน รุ่นน้องและครอบครัว เป็นนวัตกรรมชิ้นหนึ่งที่มีประโยชน์ทำให้เด็กมีความรู้และสามารถดูแลตนเองเบื้องต้น สามารถประเมินภาวะสุขภาพตนเองได้ และเมื่อมีโรคก็สามารถจัดการกับโรคได้ระดับหนึ่ง เป็นการเฝ้าระวังว่าตนเองควรจะไปพบแพทย์เมื่อความเจ็บป่วยเมื่อไหร่

ข้อเสนอแนะการประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. การใช้แนวความคิด “การดูแลสุขภาพตนเอง (self Care)” เพื่อให้เด็กได้ดูแลสุขภาพตนเองเบื้องต้น ควรทำควบคู่ไปกับการกระบวนการกลุ่มและเทคนิคการเรียนรู้ แบบผู้เรียนมีส่วนร่วม (Participatory Learning) เพื่อส่งเสริมให้มีกิจกรรมเชื่อมโยงด้านสุขภาพระหว่างนักเรียนใน โรงเรียนและระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
2. การสร้างแกนนำการดูแลสุขภาพตนเองเพื่อถ่ายทอดความรู้จากเพื่อนสู่เพื่อน แกนนำสู่น้อง แกนนำสู่ ผู้ปกครอง/ครอบครัว เป็นสิ่งสำคัญในการขยายผลความรู้สุขภาพ ได้กว้างขึ้น
3. อปท ควรให้ความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมของเด็กอย่างจริงจัง และควรทำงานอย่างมุ่งมั่น ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการพัฒนาเด็กเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดีและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องเหมาะสม

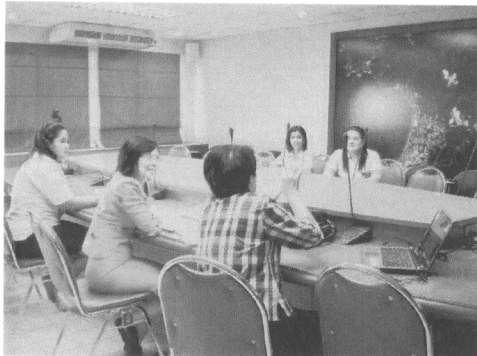
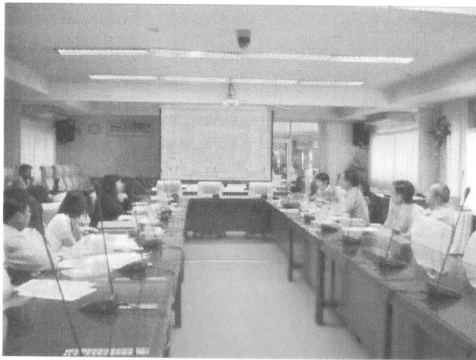
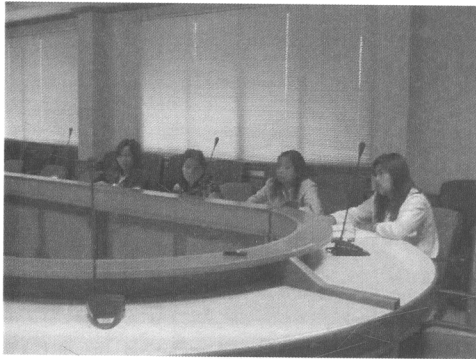
โครงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่น ในการวางแผน
การกำกับติดตามและการประเมินผล การทำงานด้านเด็กและเยาวชน

ภาคผนวก ณ: ภาพการจัดประชุมระดับจังหวัด ครั้งที่ 1



โครงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่น ในการวางแผน
การกำกับติดตามและการประเมินผล การทำงานด้านเด็กและเยาวชน

ภาคผนวก ด: ภาพการลงเยี่ยมพื้นที่ของอาจารย์ในทีมวิจัยจังหวัดภูเก็ต



ภาคผนวก ต: ภาพการจัดประชุมระดับจังหวัด ครั้งที่ 2



โครงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรปกครองท้องถิ่น ในการวางแผน
การกำกับติดตามและการประเมินผล การทำงานด้านเด็กและเยาวชน

ภาคผนวก ๓: ภาพการประชุมเพื่อนำเสนอและแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีในการทำงานด้านเด็ก
และเยาวชน



ภาคผนวก ๓: ภาพการประชุมสัมมนาในระดับชาติ เรื่อง การส่งเสริมศักยภาพองค์กรปกครองท้องถิ่น

